

Официален вестник

на Европейския съюз

С 9

Издание
на български език

Информация и известия

Година 55
11 януари 2012 г.

Известие №	Съдържание	Страница
	I Резолюции, препоръки и становища	
	РЕЗОЛЮЦИИ	
	Комитет на регионите	
	92-ра пленарна сесия от 11 и 12 октомври 2011 г.	
2012/C 9/01	Резолюция на Комитета на регионите относно „Пътят до Дърбан“ — към 17-ата конференция на ООН по изменението на климата	1
	СТАНОВИЩА	
	Комитет на регионите	
	92-ра пленарна сесия от 11 и 12 октомври 2011 г.	
2012/C 9/02	Становище на Комитета на регионите „Към европейска програма за социални жилища“	4
2012/C 9/03	Становище на Комитета на регионите „Териториално сътрудничество в Средиземноморието посредством Адриатическо-йонийския макрорегион“	8
2012/C 9/04	Становище на Комитета на регионите относно „Интелигентно регулиране“	14
2012/C 9/05	Становище на Комитета на регионите относно „Преглед на „Small Business Act“ за Европа“	18

Цена:
4 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

<u>Известие №</u>	Съдържание (продължение)	Страница
2012/С 9/06	Становище на Комитета на регионите относно „Взаимното допълване между мерките на национално и европейско равнище, насочени към намаляване на неравновесията в икономическото и социалното развитие“	23
2012/С 9/07	Становище на Комитета на регионите относно „Интегрирана индустриална политика за ерата на глобализацията — Извеждане на преден план на конкурентоспособността и устойчивото развитие“	29
2012/С 9/08	Становище на Комитета на регионите относно „Европа за ефективно използване на ресурсите“ — водеща инициатива на стратегията „Европа 2020“	37
2012/С 9/09	Преразгледано становище на Комитета на регионите относно „Правилата на ЕС за държавните помощи относно услугите от общ икономически интерес“	45
2012/С 9/10	Становище на Комитета на регионите относно „Ролята на местните и регионалните власти за постигането на целите на стратегията „Европа 2020“ “	53
2012/С 9/11	Становище на Комитета на регионите „Стратегия за ефективно прилагане на Хартата на основните права от Европейския съюз“	61
2012/С 9/12	Становище на Комитета на регионите „Европейският план за действие за електронно управление през периода 2011—2015 г.“	65
2012/С 9/13	Становище на Комитета на регионите „Европейска и международна мобилност на длъжностните лица и служителите на местните и регионалните власти в Европейския съюз“	71
2012/С 9/14	Становище на Комитета на регионите относно „Развиване на европейското измерение в спорта“	74

I

(Резолюции, препоръки и становища)

РЕЗОЛЮЦИИ

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

92-РА ПЛЕНАРНА СЕСИЯ ОТ 11 И 12 ОКТОМВРИ 2011 Г.

Резолюция на Комитета на регионите относно „Пътят до Дърбан“ — към 17-ата конференция на ООН по изменението на климата

(2012/С 9/01)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Изменението на климата не е изчезнало; поднационалните равнища на управление потвърждават отново своя ангажимент

1. припомня, че научните доказателства за изменението на климата и неговите последици са неопровержими и това налага незабавно приемане на своевременни, координирани, амбициозни и обвързващи мерки на международно равнище, за да се посрещне това световно предизвикателство;

2. приканва европейските и международните ръководители да не се отказват от ангажимента си за смекчаването на последиците и приспособяването към изменението на климата и да заделят необходимите ресурси за постигане на тези цели въпреки кризата с държавния дълг; подчертава в този смисъл, че инвестициите в инфраструктура за смекчаване на последиците и за приспособяване към изменението на климата, както и по-общият преход към екологична икономика, може да се окажат единственият начин за преодоляване на настоящите проблеми;

3. потвърждава отново ангажимента си за постигането на амбициозни цели и мерки, с цел ограничаване на глобалното затопляне до не повече от 2 градуса, както посочва през 2010 г. в резолюцията си относно срещата на върха по изменението на климата в Канкун и в становище относно международната политика в областта на климата. Освен това той препраща към Заключенията на Съвета ⁽¹⁾;

4. подчертава неотложната необходимост от постигане, в съответствие с европейските ангажименти, под егидата на ООН, на правнообвързващо международно споразумение в Дърбан,

което да замени Протокола от Киото, и призовава международното споразумение да се основава на напредъка, постигнат по време на конференцията в Канкун, където беше призната първостепенната роля на поднационалното управление, насърчавайки и подкрепяйки действия на местно и регионално равнище за изграждане на екологична икономика с ниски въглеродни емисии;

5. изразява убеждението, че необходимите инвестиции не само ще спомогнат за смекчаване на последиците от изменението на климата, но и ще допринесат значително за генериране на устойчив икономически растеж в Европа, за създаване на работни места, за осигуряване на твърде необходим доход, и по този начин ще спомогнат за намаляване на публичния дълг;

6. приветства в този смисъл навременния доклад на Съвместния изследователски център ⁽²⁾ на Европейската комисия, в който се призовава за устойчиви политики и дългосрочни програми за инвестиции в производство на електроенергия с ниски въглеродни емисии, с цел постигане на значително намаление на емисиите на парникови газове;

7. призовава в този смисъл страните, в съответствие с договореностите от срещата на върха в Канкун, да приведат в действие Зеления фонд за климата и Комитета по адаптацията и да предоставят на гражданското общество и на местните и регионалните власти лесен достъп до тези инструменти;

8. приветства амбициозното намерение да се повиши делът на разходите, свързани с климата, до най-малко 20 % в контекста на многогодишната финансова рамка на ЕС след 2013 г. и поощрява международните ръководители да предприемат подобни мерки;

⁽¹⁾ Заключения на Съвета от 14 март 2011 г. относно последващите действия след конференцията в Канкун и Специален доклад на Международната експертна група по изменението на климата от 9 май 2011 г. относно източниците на възобновяема енергия и смекчаването на последиците от изменението на климата.

⁽²⁾ „ДЪЛГОСРОЧНИ ТЕНДЕНЦИИ В СВЕТОВНИТЕ ЕМИСИИ НА CO₂ – 2011 г.“ – съвместен доклад на Съвместния изследователски център на Европейската комисия и агенцията за екологични оценки PBL Netherlands.

Силата на партньорството

9. осъзнава, че световните цели във връзка с изменението на климата могат да бъдат постигнати, единствено ако, от една страна, бъдещото намаление на емисиите бъде разпределено справедливо между цялата международна общност, като бъдат подобавано отчетени различните възможности и стартови позиции на страните и регионите и ако, от друга страна, бъде постигнат международен консенсус за решителни действия, основаващи се на общи стандарти за редовен мониторинг, докладване и проверка (МДП); приветства въвеждането на Пакта от Мексико сити и на въглеродния Регистър на климата в градовете (carbonn Cities Climate Registry) като световен отговор на поднационалните равнища на управление на действията по МДП в областта на изменението на климата;

10. приветства със задоволство признаването на местните и регионалните власти за ключови „правителствени участници“ в усилията за борба с изменението на климата по време на 16-ата конференция на страните по РКООНИК в Канкун и призовава за същото признание в споразумението, което ще замени Протокола от Киото, както и за това, на тях да бъдат предоставени правомощия и ресурси и да им бъде осигурен достъп до финансиране;

11. призовава целите на политиката в областта на изменението на климата да бъдат включвани в социалното развитие на възможно най-ранен етап, като се осигуряват финансова подкрепа, партньорства в областта на изменението на климата, развитие на човешки капитал и ноу-хау за генериране на растеж при ниски въглеродни емисии, борба с опустиняването и разработване на устойчиво управление на горите; призовава в този смисъл за предприемане на по-нататъшни действия по отношение на прилагането на програма REDD+ (намаляване на емисиите от обезлесяване и деградация на горите);

12. отбелязва, че градските райони генерират 75 % от емисиите на въглерод и подчертава, че ефективните световни действия изискват подход на многостепенно управление, включващ съгласуване на усилията на местните, регионалните, националните и наднационалните равнища на управление въз основа на принципа на субсидиарността; подчертава в този смисъл, че предложението от Комитета на регионите на ЕС Териториален пакт на регионалните и местните власти за стратегията „Европа 2020“ е много важен инструмент за справяне с изменението на климата;

13. призовава вследствие от това всички поднационални равнища на управление в света да инвестират в борбата с изменението на климата, да повишават информираността на обществото, да мобилизират публична политическа подкрепа, да увеличават съпричастността си към процеса, да улесняват инвестициите на предприятията и новите бизнес модели, да мобилизират източници на финансиране и да мотивират производителите и потребителите да променят своето поведение с цел създаване на общество с ефективно използване на ресурсите и благоприятна за климата икономика;

14. подчертава усилията на градовете и регионите в Европа, приели местни или регионални стратегии по отношение на климата и енергетиката с конкретни цели за смекчаване на въздействието от изменението на климата и участващи например в Конвента на кметовете, с цел намаляване на емисиите на CO₂ с поне 20 % до 2020 г.;

15. изтъква също така усилията на островните региони, които се ангажираха в рамките на Пакта за островите да изготвят амбициозен план за действие, насочен към постигане и надхвърляне на целите на ЕС в областта на устойчивата енергетика и борбата с изменението на климата;

16. изразява убеждението, че опитът на местните и регионалните власти в ЕС в тази област следва да се направи достъпен за поднационалните равнища на управление в други части на света;

17. припомня Меморандума за разбирателство, подписан с Конференцията на кметовете на САЩ, потвърждава отново ангажимента си за по-нататъшно развиване на това трансатлантическо сътрудничество и изявява готовност да разгледа подобни видове сътрудничество със сродни организации от други части на света;

18. счита, че е абсолютно наложително да се повиши информираността за предизвикателствата, които поставя глобалното затопляне и да бъдат включени гражданите в програми за насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници. За успеха на тези програми е необходимо гражданите да бъдат информирани и да се чувстват съпричастни; необходимо е също така да се предоставя информация в най-широк план, което ще доведе до най-машабна мобилизация на общественото мнение; добър пример може да бъде привличането на гражданите на ранен етап в програмите за насърчаване на възобновяемите енергийни източници;

Към един устойчив свят

19. подчертава, че визията за нисковъглеродна икономика с ефективно използване на ресурсите изисква нова индустриална революция с участието на всички равнища на управление, хората, предприятията, университетите и научноизследователските центрове и насърчава тези участници да споделят своите идеи и опит отвъд националните граници, за да популяризират подход „отдолу-нагоре“;

20. призовава за включване на екологичната политика и приоритетните действия в областта на изменението на климата в останалите области на политиката, с цел да се постигне максимална синергия между тях, като същевременно се осъзнава, че едни и същи действия могат и следва да преследват широк кръг от допълващи се цели;

21. отбелязва, че се нуждаем от цялостен подход към смекчаването на последиците от изменението на климата и приспособяването към него, който изисква трансформации в много сектори, като мобилност, сгради, храна, управление на отпадъците, рециклиране и повторна употреба на продуктите, земеползване и използване на градските пространства, финансови стимули за инвестиции в нисковъглеродни дейности, нов акцент върху екологичния отпечатък по време на жизнения цикъл на продуктите и услугите и интегриране в образованието и обучението на модели за устойчиво поведение;

22. призовава страните да отделят по-голямо внимание на свързаните с климата научноизследователски дейности и програми и призовава държавите-членки да се уверят, че всички поднационални равнища на управление разполагат с подходящи финансови средства за справяне с това предизвикателство;

23. призовава в този смисъл за създаване на подходящи рамкови условия, за да могат бързо да бъдат осъществени необходимите промени в енергийната инфраструктура и да се даде възможност за развитие на интелигентни мрежи, така че напр. в зависимост от положението на място, отделните домакинства, малки и средни предприятия, местни власти и кооперации да могат да генерират собствена екологична енергия и да я споделят помежду си и между регионите; призовава Европейската комисия да свика специална конференция с местните и регионалните власти и съответните заинтересовани страни, с която да даде тласък на реструктурирането на производството и разпределението на енергия в Европа, като по този начин създаде рамка за останалите;

24. подкрепя схемите за търговия с емисии като средство за справяне с изменението на климата; призовава в контекста на ЕС държавите-членки да използват всички приходи от схемата на ЕС в подкрепа на научните изследвания в областта на нисковъглеродните технологии и за екологични инвестиции;

КР в Дърбан

25. припомня, че за да бъде ЕС надежден източник на промени, той трябва да дава пример, включително чрез приемане и прилагане на амбициозни и обвързващи цели, като тези за намаляването на емисиите на CO₂, възобновяемата енергия и енергийната ефективност;

26. в резултатите от Канкун КР вижда поръчение именно към регионалното и местното равнище и поема тази отговорност;

27. предлага да предостави своя специализиран опит и ноу-хау за целите на преговорите в Дърбан и да играе активна роля в тях;

28. очаква с него да се провеждат редовни консултации във връзка с европейските и международните преговори в областта на изменението на климата и за тази цел ще търси тясно сътрудничество с Европейската комисия, Парламента и Съвета;

29. призовава съответните страни да осигурят съгласуваност на решенията, които предстои да бъдат взети на конференцията по изменението на климата в Дърбан и на конференцията Рио+ 20;

30. упълномощава председателя на КР да предаде настоящата резолюция на председателя на Европейския съвет, на Европейския парламент, на Европейската комисия, на полското председателство на Съвета на ЕС и на РКООНИК.

Брюксел, 12 октомври 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

СТАНОВИЩА

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

92-РА ПЛЕНАРНА СЕСИЯ ОТ 11 И 12 ОКТОМВРИ 2011 Г.

Становище на Комитета на регионите „Към европейска програма за социални жилища“

(2012/С 9/02)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- приканва държавите-членки да гарантират на всички граждани възможността да си позволят жилище, като следят увеличаването на наемите да се основава на обективизация на цените – метод, който гарантира, че повишаването на цените на недвижимите имоти е умерено – и като приспособят своята данъчна политика с цел да намалят спекулативните сделки;
- изразява задоволство от факта, че както вече бе поискано от Комитета на регионите, Комисията предложи на 19 септември 2011 г. нов подход за разширяване на приложното поле на местните и социалните услуги от общ икономически интерес – сред които попадат и социалните жилища – които са освободени от задължението за уведомление; във връзка с това напомня, че държавите-членки и местните власти са тези, които следва да определят услугите от общ интерес в рамките на социалната жилищна политика и начина, по който тези услуги трябва да бъдат предоставяни; подчертава също, че Комисията не разполага с правомощия да се намесва в условията за разпределяне на тези социални жилища, нито в определянето на категориите домакинства, чиито основни социални нужди не са задоволени само чрез механизмите на пазара;
- следователно отправя искане валидността на правилата за допустимост до структурните фондове на Европейския съюз на енергийното реновиране на жилищния фонд в рамките на социалното сближаване да бъде удължена, като се позволи на всеки регион да определя по-гъвкаво размера на средствата, предназначени за тази мярка; освен това смята, че в структурните фондове трябва да се използва ефективно принципът на партньорството и че държавите-членки трябва да бъдат насърчавани да си сътрудничат с местните и регионалните власти при определяне на приоритетите и начина на използване на фондовете;
- подчертава, че неадекватните жилищни условия оказват значително влияние върху здравето и че подобряването на качеството на жилищата ще позволи да се предотврати отрицателното въздействие, което едно пренаселено, влажно, студено, с лоша вентилация жилище оказва върху здравето на живущите в него; добавя, че липсата на жилище е източник на стрес и дискомфорт, които имат отрицателно въздействие върху качеството на живот, здравето и благосъстоянието на лицата, семействата и обществото.

Докладчик г-н Alain HUTCHINSON (BE/ПЕС), член на Парламента на Брюкселския столичен регион

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. **потвърждава** подкрепата си за стратегията „Европа 2020“ с цел да насърчи интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж;

2. **с интерес отбелязва**, че равновесието на пазарите на жилища беше признато за един от потенциалните показатели на макроикономическия надзор в рамките на новия европейски семестър предвид тяхното важно значение за постигане на по-голяма финансова и икономическа стабилност на европейско равнище;

3. **припомня**, че наличието на качествено жилище на достъпна цена е основна потребност на всеки гражданин на Европейския съюз и че много често регионалните и местните власти са основна инстанция, към която населението се обръща за задоволяване на тази потребност;

4. **поради това подчертава**, че макар Европейският съюз да няма явни правомощия в областта на жилищната политика, предвид важността на жилището за осъществяване на гореспомнатите главни политически цели на Европейския съюз (икономическа стабилност, борба с изменението на климата и социално приобщаване) и за изпълнение на хоризонталната социална клауза, посочена в член 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз, и на член 34 от Хартата на основните права, е необходимо той да обясни как европейските политики могат да окажат въздействие върху жилищното настаняване;

5. освен това, с оглед на член 14 от Договора от Лисабон и протокол 26 към него, трябва да се запази способността на местните, регионалните и националните власти да определят собствена жилищна политика, по-специално по отношение на жилища от общ интерес, с цел чрез мобилизиране на възможно най-голяма част от наличните финансови средства, техните жилищни политики да продължат да отговарят на нуждите на населението, като по този начин на местните и регионалните власти се даде възможност да отговорят най-добре на главните общи предизвикателства за целия Европейски съюз;

6. **подчертава**, че е важно държавите-членки да поемат отговорност за жилищната политика и чрез политиките на ЕС да се изгради европейска рамка за постигане на тази цел;

7. в този смисъл **приветства** отварянето на структурните фондове на Европейския съюз за енергийното реновиране на социалните жилища и подобряването на жилищните условия на маргинализираните групи; следователно **отправя искане** те да останат отворени и след 2014 г.;

8. **изразява задоволство** от факта, че както вече бе поискано от Комитета на регионите ⁽¹⁾, Комисията предложи

на 19 септември 2011 г. ⁽²⁾ нов подход за разширяване на приложното поле на местните и социалните услуги от общ икономически интерес – сред които попадат и социалните жилища – които са освободени от задължението за уведомление; във връзка с това **напомня**, че държавите-членки и местните власти са тези, които следва да определят услугите от общ интерес в рамките на социалната жилищна политика и начина, по който тези услуги трябва да бъдат предоставяни; подчертава също, че Комисията не разполага с правомощия да се намесва в условията за разпределяне на тези социални жилища, нито в определянето на категориите домакинства, чиито основни социални нужди не са задоволени само чрез механизмите на пазара;

Нуждата от предлагане на общодостъпни жилища на достъпни цени за икономическата стабилност

9. **споделя** анализа на Комисията, съгласно който за в бъдеще е необходимо да се избегне образуването на балони на пазара на недвижими имоти, тъй като те се отразяват както на социалната, така и на финансовата стабилност. Във връзка с това предложените от Комисията нови правила за единен пазар на ипотечните кредити, които от една страна обхващат периода, предшестваш подписването на договора, а от друга имат за цел да създадат подходяща рамка за участниците на пазара, засегнати от кредитите, трябва да дадат възможност за по-добра защита на потребителите, по-специално на бедните домакинства, но без да ги лишават от възможността за придобиване на жилище. Съществуват модели за контролиран достъп до закупуване на социални жилища и те са неразделна част от социалните жилищни политики, които новата директива не трябва да ограничава ⁽³⁾;

10. **подчертава**, че икономическите неравновесия, създадени от прекомерно високите цени на жилищата, не засягат само финансовата сфера, а се отразяват в значителна степен на склонността към потребление на домакинствата. Бедните домакинства в Европа изразходват средно 40 % от средствата си ⁽⁴⁾ за жилище и отопление и този процент се увеличава непрекъснато;

11. **приканва** държавите-членки да гарантират на всички граждани възможността да си позволят жилище, като следят увеличаването на наемите да се основава на обективизация на цените – метод, който гарантира, че повишаването на цените на недвижимите имоти е умерено – и като приспособяват своята данъчна политика с цел да намалят спекулативните сделки;

12. **отправя искане** за подкрепа на инвестициите в социални жилища и следователно за отчитане на специфичния характер на социалното жилище при оценката на рисковете за инвестиции в жилищни сгради, при които рисковете са по-различни от тези в останалата част от сектора на недвижими имоти;

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/competition/index_en.html.

⁽³⁾ Предложение за директива на Парламента и на Съвета относно пазара на ипотечни кредити (2011/0062 (COD)).

⁽⁴⁾ EUSILC 2009 г., Евростат.

⁽¹⁾ CdR 150/2011.

13. **смята**, че ЕИБ (Европейската инвестиционна банка) трябва значително да увеличи инвестициите си в този сектор, тъй като качествените, енергийно ефективни жилища на достъпна цена представляват инфраструктура за местно икономическо развитие, особено в държавите-членки, където не съществува публична банка за жилищно кредитиране; както и да подобри същевременно условията за отпускане на кредит, като отчита специалната нужда от създаване на значителен жилищен фонд за даване под наем в някои региони, за да се обезпечат най-нуждаещите се граждани, които не могат да си позволят собственост;

Амбициозна политика за подкрепа на енергийната ефективност в жилищата за постигане на целите за 2020 г. за намаляване на енергийното потребление

14. **припомня**, че от жилищния сектор се получават 40 % от емисиите на парникови газове и следователно той е приоритетна област в борбата срещу изменението на климата. **Допълва**, че за постигането на тези цели е от основно значение да се подобри състоянието на жилищния фонд на повече от 30 години, който в някои региони е над 70 % от съществуващия. Освен това **подчертава**, че енергийното реновиране на четири жилища създава еквивалент на едно работно място, и по тази причина подчертава значението на положителното и структуриращо отражение на този сектор върху заетостта, икономическия растеж и околната среда на местно равнище;

15. следователно **отправя искане** валидността на правилата за допустимост до структурните фондове на Европейския съюз на енергийното реновиране на жилищния фонд в рамките на социалното сближаване да бъде удължена, като се позволи на всеки регион да определя по-гъвкаво размера на средствата, предназначени за тази мярка; освен това смята, че в структурните фондове трябва да се използва ефективно принципът на партньорството и че държавите-членки трябва да бъдат насърчавани да си сътрудничат с местните и регионалните власти при определяне на приоритетите и начина на използване на фондовете;

16. приветства приоритетите на Европейската комисия за спестяване на енергия и енергийна ефективност и **счита**, че европейската директива за енергийна ефективност ⁽⁵⁾ трябва да бъде консолидирана при спазване на принципа на субсидиарност; **призовава** Европейския парламент и Съвета да гарантират, че задълженията за намаляване на потреблението на енергия и на енергийната бедност се отразяват положително върху уязвимите домакинства и че мерките за насърчаване на санирането са специално насочени към това, да се намали енергийната бедност посредством създаването на специални национални или регионални фондове;

17. освен това **подчертава**, че програмите за техническа помощ като ELENA (разработване на местни планове за енергийна ефективност) или специализирани фондове като JESSICA (Фонд за интегрирано градско развитие, използващ структурните фондове), два основни инструмента за прилагането на Конвента на кметовете, иницииран от Комитета на регионите, трябва да бъдат продължени и разширени през следващия програмен период;

18. **подкрепя** подхода на Комисията за намаляване на въздействието, което нашият начин на живот и икономическа организация, описан в инициативата ѝ „Европа за ефективно

използване на ресурсите“ (COM (2011) 21 окончателен), оказва върху околната среда и отбелязва, че жилищата и политиките за устройство на територията и обновяване на градската среда трябва да бъдат по-добре мобилизирани за тази цел;

Интелигентен растеж в отговор на основните социални предизвикателства чрез адаптиране на съвременните градове и жилища

19. **приветства** желанието на Комисията да инвестира, за да модернизира икономиката и за да предостави на всички граждани достъп до информационни и комуникационни технологии (ИКТ) – инструменти за активно участие в обществото;

20. **насочва вниманието** към нарастващото търсене на социални жилища от всички възрастови и демографски групи и към натиска върху местните и регионалните власти за задоволяване на нуждите на различните групи от населението, и **отправя искане** услугите, които се развиват, за да отговорят на нуждите на застаряващото население, да съответстват точно на нуждите на тази група от населението, без да са технически и икономически непосилни. **Отбелязва**, че във всички европейски страни възрастните хора обедняват и по тази причина отправя искане чрез специфичен компонент на новото европейско партньорство за иновации в областта на активното остаряване, който да координира изследователските усилия в тази област, да се обръща специално внимание на намирането на достъпни решения за предоставяне на възможност на възрастните да останат в техните домове възможно най-дълго време, като се отчете фактът, че подобряването на условията за достъп до съществуващия жилищен фонд е разумен и надежден начин за намаляване на тези нужди от подпомагане, тъй като по този начин хората биват подкрепени да останат да живеят в домовете си, като се улеснява и реинтеграцията им в социалния живот чрез подобряване на условията за лична самостоятелност;

21. **отново изтъква** необходимостта гражданите да се поставят в центъра на пилотните програми за развитие на градовете на бъдещето (интелигентни градове – „smart cities“), като се включва аспект, свързан със „социалното приобщаване“, насърчава се участието на потребителите в проектите и по този начин се признава тяхната роля на основни участници в преобразуването на градовете, които за да бъдат устойчиви, трябва да гарантират социалното сближаване;

22. **смята**, че технологиите за изграждане на пасивни сгради трябва да бъдат предмет на по-обширни програми, насърчаващи възприемането им от страна на потребителите, и че освен технологични изследвания е необходимо европейското финансиране да подкрепя и тези мерки, насочени към видимо присъствие и вземане под внимание на ползвателите/потребителите;

23. **приветства** напредъка в областта на информационните технологии и грижите от разстояние, които предоставят подкрепа за възрастните граждани и гражданите с увреждания по техните домове;

Всеобщ достъп до достойни условия на живот и жилищно настаняване с цел пълноценно участие в обществото и гарантиране на основните права на всички граждани

24. **подкрепя** целта на Европейския съюз за намаляване на бедността през 2020 г., която изисква от държавите-членки и местните власти амбициозни програми за прилагане;

⁽⁵⁾ Предложение на Европейската комисия от 22 юни 2011 г.

25. **подчертава**, че неадекватните жилищни условия оказват значително влияние върху здравето и че подобряването на качеството на жилищата ще позволи да се предотврати отрицателното въздействие, което едно пренаселено, влажно, студено, с лоша вентилация жилище оказва върху здравето на живущите в него; добавя, че липсата на жилище е източник на стрес и дискомфорт, които имат отрицателно въздействие върху качеството на живот, здравето и благосъстоянието на лицата, семействата и обществото;

26. **отправя искане** жилищното измерение да бъде един от стълбовете на тези програми и да бъде придружено от инвестиции и политики за увеличаване на предлагането на приемливи жилища на достъпна цена, което включва както придобиването като собственост, така и наемаването;

27. **настоява** показателите, с които ЕВРОСТАТ измерва жилищния аспект (цена, качество) на социалното приобщаване, да се публикуват редовно, за да се оценява напредъка в тази област и да бъдат допълнени с регионални и местни статистики;

28. **счита**, че е неотложно да се намери решение на въпроса за бездомността⁽⁶⁾ и че в това отношение е необходимо координирано мобилизиране на всички политики, които оказват влияние върху бездомността; във връзка с това приветства Резолюцията на Европейския парламент относно стратегия на ЕС за борба срещу бездомността⁽⁷⁾ и приканва Комисията да изпълни стратегията незабавно;

29. **отправя искане** социалните иновации да бъдат подкрепени от Платформата срещу бедността, но също и от Рамковата програма за научни изследвания, с цел тестване на нови форми на управление на политиките за подобряване на достъпа до жилище и за борба с бездомността⁽⁸⁾;

30. **отбелязва с интерес** препоръките на журито на Конференцията по въпросите на постигането на консенсус относно бездомността, проведена през периода на белгийското председателство на Европейския съюз, и припомня ключовата роля на местните и регионалните власти за създаване на партньорства със заинтересованите страни, както и за увеличаване на предлагането на жилища на достъпни цени – необходимо, но недостатъчно условие за успешна борба с бездомността;

31. **подкрепя** необходимостта да се разработят диференцирани жилищни решения, за да се отговори на все по-различните нужди и да се предложи вариант за преход между жилище под наем и собствено жилище. Пример за такива решения са кооперациите, „споделената собственост“, „общностите, които имат доверителна собственост върху земята“ и др., и **отправя искане** държавите-членки да подкрепят местните и регионалните власти за поддържане и повишаване

на разнообразието на предлагането, като се обмислят необходимите механизми за оствременяване на жилищния фонд, без да се дава предимство на придобиването на собственост за сметка на достъп до други форми на жилищно настаняване;

32. **настоява** в обявеното за края на 2011 г. съобщение на Комисията относно социалното предприемачество да се набележат предложените от социалните предприятия възможности за разширяване на предлагането на жилища на достъпни цени;

33. **изтъква**, че е важно да се предотвратява и намалява вредната сегрегация в жилищните райони посредством мерки в областта на градската и социалната политика;

34. **отбелязва**, че извън възможността за мобилизиране на структурните фондове на Европейския съюз за осигуряване на жилища за маргинализираните групи (мярка, която би трябвало да бъде продължена през следващия програмен период, тъй като отговаря на нуждата за премахване на негодните за обитаване жилища), е необходимо също структурните фондове на Европейския съюз да бъдат по-добре интегрирани (ЕСФ/ЕФРР), за да подкрепят устойчивото развитие на кварталите в неблагоприятно положение⁽⁹⁾; обръща внимание на факта, че възстановяването на кварталите обаче не трябва да бъде придружено от явления на „облагородяване“ и че с цел да се гарантира социалното сближаване, следва да бъдат въведени програми за смесване на различните социални слоеве;

Подобряване на управлението за положително взаимодействие между европейските политики и жилищните политики

35. **призовава** държавите-членки да гарантират и за бъдеще провеждането на неофициалните срещи на министрите, отговарящи за жилищната политика, като място за обмен и по-добро разбиране на националните политики и условия, а също и за заявяване на позиции по теми, които имат определящо влияние върху националната жилищна политика – особено нейното финансиране;

36. **предлага** на ЕВРОСТАТ да бъде възложено изготвянето на специално проучване на Евробарометър за жилищните условия и цени, като се отчита значението на жилището за ежедневиия живот на гражданите на Европейския съюз;

37. **предлага** редовно да се организират заседания на интергрупа „Градоустройство и жилища“ на Европейския парламент и Комитета на регионите, посветени на жилищното измерение на европейските политики, по-специално в градската среда.

Брюксел, 11 октомври 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

⁽⁶⁾ CdR 18/2010.

⁽⁷⁾ B7-0475/2011.

⁽⁸⁾ CdR 402/2010.

⁽⁹⁾ CdR 129/2011.

Становище на Комитета на регионите „Териториално сътрудничество в Средиземноморието посредством Адриатическо-йонийския макрорегион“

(2012/С 9/03)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- подчертава, че една макрорегионална стратегия не може да обхваща всички области на намеса, а трябва да се концентрира върху характерните предизвикателства и проблеми на съответния макрорегион, които следва да бъдат определени в рамките на обща партньорска оценка и припомня, че като функционална област макрорегионът няма предварително определени граници, като неговото определение е тясно свързано с общите предизвикателства, които ще бъдат разглеждани;
- счита, че този подход може да даде конкретно измерение на целта, свързана с териториалното сближаване;
- изтъква, че вниманието, което ЕС обръща на Западните Балкани, носи важна добавена стойност на адриатическо-йонийската стратегия, която представлява съществен фактор за помирение между регионите и допринася за европейската интеграция;
- припомня, че съответният район включва три държави-членки (Италия, Гърция и Словения), две страни кандидатки (Хърватия и Черна гора) и три потенциални страни кандидатки (Албания, Босна и Херцеговина, Сърбия); подчертава, че освен морското измерение, макрорегионалният подход трябва да отчита всеки основен въпрос, който понастоящем стои пред този макрорегион (опазване и съхраняване на околната среда, енергетика, изменение на климата, научни изследвания и иновации и др.);
- припомня, че принципът на „трите НЕ“ на Европейската комисия („не“ на нови правила, „не“ на нови институции и „не“ на допълнително финансиране) би трябвало да бъде съпътстван от „трите ДА“: прилагане и контрол на съществуващите в макрорегиона правила; изграждане на платформа, мрежа или европейска група за териториално сътрудничество; координирано използване на съществуващите финансови ресурси.

Докладчик г-н Gian Mario SPACCA (Италия/АЛЦЕ), президент на регион Марке

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи бележки

1. отбелязва със задоволство, че одобрената от Европейския съвет през октомври 2009 г. европейска стратегия за макро-региона на Балтийско море постави началото на процес, в рамките на който някои европейски региони признаха или са на път да признаят, че инструментът на макрорегионалните стратегии може да даде отговор на проблемите, свързани с постигането на едно балансирано и устойчиво развитие;

2. припомня ролята, която е изиграл още от самото начало в изготвянето на макрорегионалните стратегии на ЕС, тъй като те дават възможност да се насърчава участието на регионалните и местните власти, когато същите носят европейска добавена стойност;

3. приветства факта, че в рамките на организираните на 13 април 2010 г. форум на тема „Европейски макрорегиони: интеграция чрез териториално сътрудничество“ много европейски региони потвърдиха своя интерес в тази област, а дебатът и по-нататъшните проучвания, насърчени чрез форума на КР, дават основание да се твърди, че макрорегионът може да представлява иновационен метод на териториално сътрудничество на между-регионално и транснационално равнище, който би могъл да подкрепи последователността и координирането на политическите действия в различни сектори чрез рационализиране на използваните финансови ресурси и изтъкване на ролята на регионалните и местните власти въз основа на принципите на многостепенното управление, както и чрез широкото участие на организациите на гражданското общество;

4. счита, че макрорегионалният подход по отношение на методите и областите на интервенция може да се свърже по последователен начин с други стратегически политики на Съюза, като стратегията „Европа 2020“, политиката на сближаване и интегрираната морска политика;

5. подчертава, че поради своето естество, макрорегионалната стратегия не може да обхваща всички области на намеса, а трябва да се концентрира върху предизвикателствата и проблемите именно на този макрорегион, които следва да бъдат определени в рамките на обща партньорска оценка, в която принципите на сътрудничество да бъдат свързани с принципа на субсидиарност;

6. подчертава, че като функционална област макрорегионът няма предварително определени граници, че неговото определение е тясно свързано с качеството и количеството на общите предизвикателства, които ще бъдат разглеждани; ето защо неговото създаване следва да се основава на конкретни критерии (основани на географската взаимосвързаност) за сътрудничество по въпроси, които могат да бъдат решени. По този начин би се гарантирала по-добра връзка с други региони, като напр. Централноевропейския, Алпийския и Дунавския;

7. счита, че от тази гледна точка макрорегионалната стратегия може да се превърне във важен инструмент, който да даде

конкретно измерение на целта, свързана с териториалното сближаване и подкрепена решително с Договора от Лисабон, а също така и да укрепи процесите на присъединяване към Европейския съюз на страните кандидатки и потенциалните страни кандидатки, като постави акцента върху общите интереси на региони от „старите“ и „новите“ държави-членки, както и от трети страни, по примера на стратегиите на Европейския съюз за региона на Балтийско море и за региона на река Дунав;

8. изтъква, че важна добавена стойност на макрорегионалната адриатическо-йонийска стратегия е фактът, че с нея се акцентира на вниманието, което ЕС обръща на Западните Балкани така, както се случи в миналото по време на интеграцията на Централна и Източна Европа;

9. посочва, че макрорегионалната адриатическо-йонийска стратегия представлява съществен фактор за помирение между регионите на изток от Адриатическо и Йонийско море и същевременно в нея се признават и претокриват общите ценности, които от векове обединяват двата бряга;

10. подчертава, че възможността да се засили регионалното сътрудничество в тези територии, които са част и от по-широката Средиземноморска област, успоредно с приноса към процеса на европейска интеграция, представлява допълнително предимство на макрорегионалната стратегия;

11. подчертава, че макрорегионът не е допълнително институционално равнище в рамките на Европейския съюз, а мрежа, оперативен метод или по-скоро съвместно действие, което включва различни европейски, национални, регионални и местни участници, различни политики и различни програми за финансиране. Ето защо е желателно да има гъвкаво и небюрократично свързване в мрежа на всички участници, инструменти и инициативи;

Стратегия на Европейския съюз за Адриатическо-йонийския регион – контекст

12. отбелязва, че териториите на Адриатическо и Йонийско море са международен морски басейн и международен регион. Взаимодействието между страните винаги е било основна характеристика на региона, както в исторически, така и в географски, икономически, екологичен и социален аспект. Адриатическо и Йонийско море са основни мореплавателни и морски (екологични) региони в Европа, граничеши и свързани с централно Средиземно море, което е полузатворено море с ниско равнище на обновяване на водите;

13. подчертава, че адриатическо-йонийският макрорегион включва разположените по крайбрежните зони държави-членки на ЕС, страни кандидатки и потенциални страни кандидатки. Това е една изключително разнородна област в икономическо, екологично и културно отношение. В рамките на продължаващия процес на присъединяване на горепосочените страни от Западните Балкани, Адриатическо и Йонийско море ще станат зони с още по-развито свободно движение на хора, стоки и услуги, наред със споделеното общо наследство;

14. припомня, че обхващаният от стратегията географски район включва три държави-членки (Италия и по-специално нейните региони на Адриатическо и Йонийско море, Гърция и Словения), две страни кандидатки (Хърватия и Черна гора) и три потенциални страни кандидатки (Албания, Босна и Херцеговина, Сърбия). Общата площ (без да се отчита акваторията) е малко под 450 хиляди квадратни километра и на нея живеят около 60 милиона души. Това е регион, който се простира отвъд морския басейн и който по своето естество на свързващ елемент между териториите, на връзка между народи и институции, е в най-добра позиция за разработване на обща стратегия, която да предложи възможности за устойчиво развитие и да оптимизира обмена на идеи, хора, стоки и услуги;

15. подчертава, че адриатическо-йонийският басейн представлява „полузатворено море“, а в бъдеще – във все по-голяма степен „вътрешно“ за Европейския съюз море. Между този басейн и басейна на Балтийско море има известни сходства, като и в двата случая става въпрос за морета с подобни проблеми и предизвикателства, които представляват „преходни зони“ между държави-членки и трети държави и същевременно са естествен излаз на море за региона на река Дунав;

16. подчертава, че всички европейски пространства са свързани помежду си и следователно желаното свързване на районите на Балтийско море и на река Дунав с адриатическо-йонийския район представлява естествено допълнение и укрепване на европейската политика на териториално сътрудничество;

17. отбелязва, че от края на 70-те години адриатическо-йонийският регион участва в различни организации и инициативи, най-важните сред които са:

— Форумът на адриатическите и йонийските градове, където интересите са насочени към създаването на общ административен модел с цел по-балансирано развитие на съответните територии (около 50 на брой);

— Форумът на търговските палати (около 30 на брой), където социално-икономическите аспекти и опазването на ресурсите имат особено значение;

— Форумът на университетите „Uniadriod“ (около 32 участника), където отправната точка е осъществяването на постоянна връзка между адриатическите и йонийските университети и научно-изследователски центрове, с цел реализиране на съвместна мултимедийна продукция;

— Адриатическо-йонийската инициатива, в която членуват Албания, Босна и Херцеговина, Хърватия, Гърция, Италия, Черна гора, Словения и Сърбия и която е създадена в Анкона през май 2000 г., в края на конфликта в бивша Югославия, с конкретната цел да гарантира сигурността и сътрудничеството в адриатическо-йонийския басейн;

— Адриатическият еврорегион, който по принцип обединява институциите от двата бряга на Адриатическо море на

равнище непосредствено под националното, с цел осъществяване на диалог и координация между съответните програмни приоритети.

Към тях могат да се добавят множество мрежи в областта на инфраструктурите (като сдружението North Adriatic Port Association – NAPA), културата, образованието и обучението;

18. припомня освен това, че Европейският съюз развива важни дейности в региона, финансирани чрез тематичните програми (транспорт, енергетика, околна среда и др.), чрез националните и регионалните програми на европейската политика на сближаване (Цел 1 и 2) и чрез програмите за европейско териториално сътрудничество, като IPA CBC Adriatico и съответните програми за трансгранично сътрудничество (напр. Италия-Словения, Гърция-Италия), както и за транснационално сътрудничество (Програма Централна Европа-ЕС, Програма за Югоизточна Европа SEE, Средиземноморска програма MED, програма за Алпийското пространство) чрез средства от ЕФРР и Инструмента за предприемачествена помощ – ИПП; неотложността и добавената стойност на една стратегия на Европейския съюз за макрорегиона са продиктувани именно от предимствата на една силна интеграция между тези програми и програмите, осъществявани на национално, регионално или местно равнище, както и на инвестициите, реализирани от Европейската инвестиционна банка, местната кредитна система или частни лица. В тази връзка Комитетът подчертава, че подобен процес не може да се ограничи в рамките на една междуправителствена логика, а има нужда от незабавното действие на политическо-институционалните механизми и техническия опит на институциите на ЕС;

19. подчертава, че тази широка мрежа от взаимоотношения представлява важна отправна точка и необходима основа за развитието на европейското измерение на местните и регионалните политики; подкрепата за системи за трансгранично, транснационално и междурегионално партньорство придобива стратегическо значение на териториално равнище и допринася за структурирането на системи за диалог и сътрудничество между местните власти, регионите и централната администрация в съответствие с Договора от Лисабон;

20. счита, че предвид характерните особености на Адриатическо-йонийската инициатива и по-специално предвид интереса на участващите в нея държави към въпросите, свързани със защитата на морето и бреговете, тя може да се разглежда в един по-конкретен средиземноморски контекст. Същевременно поради своята специфична географска насоченост и поради свързаните с нея въпроси, тази инициатива може да даде добавена стойност на процесите на стабилизация в района и по-специално на динамиката за интеграция в европейското пространство, без да се припокрива с други институции, които имат различно устройство и значение;

21. припомня, че на 5 май 2000 г. в Анкона Адриатическо-йонийският съвет, съставен от министрите на външните работи на асоциираните към инициативата страни, прие декларация, в която, споделяйки предложението за макрорегионална стратегия за адриатическо-йонийския регион, приканва заинтересованите държави-членки на ЕС (Италия, Гърция, Словения) да предприемат действия за нейното приемане от страна на институциите на Общността;

22. подчертава, че на 23 май 2011 г. в Брюксел Адриатическо-йонийският съвет прие още една декларация, в която приветства решението на Европейския съвет от 13 април 2011 г., приканващо държавите-членки да продължат работата по създаване на бъдещи макрорегиони, и потвърждава отново своя ангажимент в подкрепа на макрорегионалната стратегия за Адриатическо и Йонийско море, която следва да бъде изпълнена в сътрудничество с Европейската комисия и с участието на националните, регионалните и местните власти;

23. подчертава, че на своята VIII и IX Конференция, проведени съответно на 29 април 2010 г. в Бари (Италия) и на 11 април 2011 г. в Будва (Черна гора), председателите на национални парламенти, участващи в Адриатическо-йонийската инициатива, приеха конкретни заключителни декларации, с които националните парламенти се ангажират да активизират усилията с цел да подпомогнат процеса на присъединяване към ЕС на всички страни от Западните Балкани, участващи в инициативата, и поискаха от европейските институции да разработят стратегия за адриатическо-йонийския басейн в рамките на Югоизточна Европа;

24. припомня, че включените в стратегията територии са тези, които са функционално свързани с Адриатическо или с Йонийско море и в които съществуват важни разлики в ландшафта и околната среда между двата бряга и хинтерланда на адриатическия регион, дължащи се на геоморфологичните особености, силния натиск на градското развитие и демографските различия. Освен това регионът има силни връзки с области в Австрия и Централното и Източното Средиземноморие и изпитва тяхното влияние;

25. отбелязва, че в някои крайбрежни райони се наблюдава високо равнище на урбанизация, което достига своя връх в близост до индустриалните зони, както и в зоните със силно развит туризъм. Прекомерният натиск във връзка с ползването на земята за производствени цели, локализираното търсене и произтичащите от това изменения на крайбрежните местообитания доведоха до повсеместно пренаселване и постоянно ограничаване на природната среда. Въпреки това съществуват прекрасни природни обекти, национални и регионални защитени зони;

26. посочва, че някои крайбрежни райони се характеризират с постоянство на ландшафта и културното наследство, които са заплашени все повече от процесите на развитие. В този район се наблюдава недостиг на канализационната система и на системата за третиране на отпадъците, засилващата се урбанизация на крайбрежието, непрекъснати атмосферни емисии на замърсяващи вещества от транспорта, промишлеността и производството на енергия;

27. подчертава, че в по-широк план намерението е стратегията на Европейския съюз за адриатическо-йонийския регион да бъде ценна придобивка не само за съответните територии, но и за целия ЕС, тъй като е изцяло ориентирана към постигане на стратегическите насоки на ЕС за интелигентно, устойчиво и приобщаващо развитие и по-специално към стратегията „Европа 2020“. Би трябвало периодът на стратегическо планиране да започне през 2012–2013 г., с което ще се даде възможност за постигане на тази съгласуваност, ще се осигури по-голяма последователност спрямо приоритетите на следващата многогодишна финансова рамка, на съответните общи стратегически рамки и оперативни програми;

28. счита, че ако е необходимо да се определи главната задача на адриатическо-йонийската стратегия, тя следва да бъде „свързване и опазване“: свързване на териториите на макрорегиона с цел насърчаване на устойчивото му развитие, придружено от опазване на уязвимата околна среда в морето, крайбрежието и хинтерланда. Двете европейски макростратегии за региона на Балтийско море и този на река Дунав, заедно със стратегията на ЕС за адриатическо-йонийския макрорегион и бъдещите стратегии на ЕС ⁽¹⁾, могат да създадат взаимовръзките и синергиите, включително в инфраструктурата, посочени в параграф 18 от заключенията на Съвета по общи въпроси от 13 април 2011 г. Те би трябвало да образуват мислена ос от Северна до Южна Европа, като в този контекст адриатическо-йонийският макрорегион би засилил и разтоварил югоизточния достъп на Европа до останалия свят, като би могъл да включва също Централното и Източното Средиземноморие посредством удължаването на Балтийско-Адриатическия коридор, предвидено в съобщението на Комисията COM(2011) 500 от 29.6.2011 г., и свързването му с интермодалните мрежи. С оглед на възможността за широки териториални припокривания между стратегията за адриатическо-йонийския макрорегион и тази за региона на река Дунав, Комисията би трябвало да предвиди подходящи механизми за координиране;

Море, бряг, хинтерланд – макрорегион, който трябва да бъде свързан, опазван и развиван

29. счита, че по дефиниция един морски басейн е общ ресурс, свързващ страните и регионите, граничещи с него, както и общ актив, който те трябва да опазват. Въпреки това морето има нужда и от общи мерки, които да водят до създаване на богатство и развитие. Морето е крехка система и това важи по-специално за Адриатическо и Йонийско море, които са вътрешни морета с ниско равнище на обновяване на водите и са свързани със Средиземно море, което от своя страна също е полузатворено море. За да се запази адриатическата и йонийската среда, морските стратегии следва да бъдат интегрирани в адриатическо-йонийската стратегия;

30. отбелязва, че от тази гледна точка адриатическо-йонийският макрорегион може да се разглежда като морска общност. Ето защо стратегията ще доведе не само до изготвянето на програмни документи, но и до действия – конкретни и видими действия за преодоляване на препятствията, пред които е изправен регионът. Държавите, регионите и другите участници ще поемат отговорност в качеството си на ръководители по конкретни приоритетни области и водещи проекти, вдъхновени от един интегриран подход към морската, транспортната и пристанищната политика в рамките на логиката на паневропейските коридори;

31. подчертава, че освен морското измерение макрорегионалният подход трябва да отчита всеки основен въпрос, който понастоящем стои пред адриатическо-йонийския макрорегион – от опазването и съхраняването на околната среда до енергетиката, от изменението на климата до научните изследвания и иновациите, от опазването на морското дъно до културните ресурси, конкурентоспособността и създаването на работни места, търговията, логистиката и обучението на ръководни кадри в публичния сектор на адриатическо-йонийския район;

⁽¹⁾ Някои стратегии, които понастоящем се разработват: стратегията за региона на Северно море-Ламанша, стратегията за Алпийската дъга, стратегията за Атлантическата дъга, стратегията за Черно море и т.н.

32. припомня позицията на Европейската комисия, според която изготвянето на макрорегионални стратегии трябва понасящо да е подчинено на принципа на „трите НЕ“: „не“ на нови правила, „не“ на нови институции и „не“ на допълнително финансиране; въпреки това счита, че трябва да важат и „трите ДА“: съвместно договорено прилагане и контрол на съществуващите в макрорегиона правила; изграждане, в рамките на отговорностите на органите на ЕС, на платформа, мрежа или териториален клъстер на местните и регионалните власти и държавите-членки, като бъдат включени и заинтересованите страни; координирано използване на съществуващите финансови ресурси на ЕС за изготвяне и прилагане на макрорегионални стратегии;

33. настоява Европейският съвет да възложи до 2012-2013 г. на Европейската комисия изготвянето на макрорегионална адриатическо-йонийска стратегия, която напредъкът на дебата ще открие като отговорен избор на европейско равнище от страна на общностните институции, тъй като по този начин може да се постигне консенсус и едновременно с това прагматична организация на трите оси на макрорегионалната стратегия в новия програмен период 2014–2020 г.;

34. отбелязва, че по отношение на въпроса за субсидиарността и пропорционалността, както за региона на Балтийско море и река Дунав, така и за адриатическо-йонийската област може да се изготви европейска стратегия, която, като използва множеството вече съществуващи мрежи за сътрудничество и осъществяваните понастоящем различни инициативи, програми и проекти и като адаптира и координира инструментите, с които различните участници разполагат, да допринесе за укрепването на процеса на интеграция както в държавите, така и между тях, чрез по-голямо участие на гражданското общество в процеса на вземане на решения и в изпълнението на конкретни мерки;

35. подчертава, че при тези условия макрорегионалната стратегия за адриатическо-йонийската област изглежда е отличен пример за практическото прилагане на „многостепенно управление“, тъй като създава възможности за квалифициране и оптимизиране на сътрудничеството и взаимодействието между всички участници, които проявяват интерес към преодоляването на големите предизвикателства, пред които е изправена тази територия;

36. припомня, че на този етап, когато повечето от мерките имат правно основание, свързано с областите от компетенцията на Съюза и на държавите-членки, първоначално Комисията трябва само да предложи определени действия, които впоследствие ще бъдат развити посредством сътрудничество на всички заинтересовани управленски равнища, в зависимост от техните правомощия и отговорности, а на по-късен етап – да поеме функциите, свързани с координиране, наблюдение и улесняване на изпълнението и проследяването на стратегията; за изпълнението на тази задача тя би следвало, доколкото е възможно, да използва съществуващите подходящи структури;

Заклучения

37. отбелязва, че предвид приетите декларации от Адриатическо-йонийския съвет (министрите на външните работи, участващи в Адриатическо-йонийската инициатива) и в

контекста на неотложните проблеми и настоящите предизвикателства, е необходимо веднага да започне изготвянето на европейска стратегия за адриатическо-йонийската област, поради което призовава Европейския съвет да възложи на Европейската комисия мандата за изготвяне на горепосочената стратегия;

38. призовава Европейския парламент, въз основа на декларациите от Конференциите на председателите на национални парламенти, участващи в Адриатическо-йонийската инициатива, и отчитайки стратегическа стойност на завършването на процеса на присъединяване към ЕС, да поеме силна политическа инициатива за лансирането на стратегия на Европейския съюз за адриатическо-йонийския макрорегион;

39. приканва Европейския парламент, ангажиран в изготвянето на важни документи относно прилагането на интегрирана морска политика, управлението на териториалните води и транспортната политика, да отчита адриатическо-йонийското макрорегионално измерение;

40. акцентира върху факта, че макрорегионалната адриатическо-йонийска стратегия е напълно съвместима с развиването на еврорегиони, насочени към сътрудничество между пограничните региони, или с развиването на европейски структури в контекста на трансграничните, транснационалните и междурегионалните проекти, приемашки правната форма на Европейска група за териториално сътрудничество (ЕГТС);

41. препоръчва политиките на Европейския съюз и по-специално политиката на сближаване за периода след 2013 г. да интегрират напълно макрорегионалните стратегии в своите области на териториално сътрудничество (най-вече по отношение на трансграничното и транснационалното сътрудничество), така че регионалните оперативни програми от следващия програмен период (2014–2020 г.) да могат да допринесат за действителното изпълнение на макрорегионалните стратегии;

42. приканва Комисията, в съответствие с параграф 21 от заключенията на Съвета по общи въпроси от 13 април 2011 г., в съответствие със заключенията на Европейския съвет от 23–24 юни 2011 г. и отчитайки факта, че националните и местните институции работят от дълго време по възможността за създаване на макрорегионална стратегия, незабавно да проведе точен мониторинг на настоящите стратегически проекти – вече одобрени или в процес на одобряване, които обхващат адриатическо-йонийските територии, и отново призовава Европейската комисия да приеме „трите ДА“, посочени в параграф 32 от настоящото становище;

43. счита, че е необходимо и неотложно допълнително да се разгледат и определят ролята и функциите на макрорегионите в рамките на отделна „Зелена книга“, както вече поиска в своята резолюция относно законодателната и работна програма на Европейската комисия за 2010 г.;

44. подчертава, че стратегията за адриатическо-йонийската област се основава на прилагането на принципа на субсидиарност. Тя ще разглежда въпроси и проблеми, които не могат да бъдат решени единствено на местно, регионално и национално равнище;

45. подчертава, че тази стратегия трябва да бъде изготвена в рамките на широка обществена консултация, която следва да се осъществи в тясно сътрудничество с действащите в тази област мрежи и организации, с Комитета на регионите като представител на регионалните и местните власти и с други важни партньори, като бъде взет предвид опитът от стратегиите на ЕС за Балтийско море и за региона на река Дунав;

46. припомня, че в съответствие с препоръката на Съвета по общи въпроси от 13 април 2011 г. по отношение на прозрачността, видимото присъствие и обмена на добри практики между макрорегионалните стратегии, партньорството „Adriatic-Ionian Macroregion“ организира по време на Дните на отворените

врати през 2011 г. анализ на макрорегионалните въпроси, като беше отделено специално внимание на предложението за създаване на макрорегионална стратегия за адриатическо-йонийската област чрез дебат с участието на представители на 13-те региона и града от партньорството, както и чрез семинар на публично-частните партньорства с представяне на конкретни проекти, които се изпълняват понастоящем;

47. възлага на председателя да предаде настоящото становище по собствена инициатива на Европейската комисия, на Европейския парламент, на настоящото председателство на Съвета и на партньорите от председателската тройка.

Брюксел, 11 октомври 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Интелигентно регулиране“

(2012/С 9/04)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- изразява убеждението, че интелигентното регулиране би следвало да доведе до намаляване на бюрокрацията и административната тежест не само за гражданите и заинтересованите страни, но и за местните и регионалните власти; отхвърля обаче възприемането на единствено количествен подход към регламентирането;
- отбелязва, че се говори в по-голяма степен за местното и регионалното измерение на интелигентното регулиране и свързаните с него дейности и възможности на КР като признание за ролята, която местните власти и регионите в Европа изпълняват при изготвяне на политиките на ЕС и при прилагане на законодателството;
- призовава Европейската комисия и други институции на ЕС да отделят по-конкретно внимание на местното и регионалното самоуправление, когато изготвят законодателни актове, оценяват тяхното въздействие или планират начините за изпълнение на европейските политики и цели;
- смята, че в допълнение към целта на Европейския съюз за териториално сближаване (член 3 от ДЕО), както хоризонталните клаузи на Договора от Лисабон за социалните (член 9 от ДФЕС) и екологичните (член 11 от ДФЕС) изисквания, така и триадата на стратегията „Европа 2020“ налагат изготвянето на оценки на въздействието, в които по балансиран начин се анализират последиците от регламентирането от гледна точка на икономиката, обществото и околната среда;
- заявява своята готовност да подпомага институциите на ЕС в тези им усилия, когато са необходими данни от местните и регионалните власти, като същевременно припомня своите ограничени ресурси и основната си мисия;
- счита, че институциите на ЕС следва да възприемат общ подход към оценките на въздействието, както и че КР следва да участва в изработването на подобен подход;
- подкрепя плановете за преразглеждане на Споразумението за сътрудничество между КР и Европейската комисия, за да се отчетат институционалните промени, произтичащи от Договора от Лисабон, необходимостта от прилагане на многостепенно управление и еволюцията на политическата роля на КР, като същевременно се създават условия за подобряване и развитие на сътрудничеството в областта на оценката на въздействието, както и за създаване на механизъм за принос на КР към годишния доклад относно по-доброто законотворчество;

Докладчик	лорд Graham TOPE (УК/АЛЦЕ), член на управата на район Сътън, Лондон
Отправни документи	Съобщение на Комисията относно „Разумно регулиране в Европейския съюз“ COM(2010) 543 окончателен Доклад на Комисията относно субсидиарността и пропорционалността (17-и доклад относно „по-доброто законотворчество“ за 2009 г.) COM(2010) 547 окончателен

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

A. *Интелигентно регулиране*

1. приветства концепцията за интелигентно регулиране, с която се потвърждава и разширява идеята за политически цикъл на ЕС, при който законодателството непрекъснато се преразглежда и приспособява към новите предизвикателства и обстоятелства, въз основа на задълбочена оценка и на конкретния опит от прилагането му;

2. **изразява убеждението**, че интелигентното регулиране би следвало да доведе до намаляване на бюрокрацията и административната тежест не само за гражданите и заинтересованите страни, но и за местните и регионалните власти; отхвърля обаче възприемането на единствено количествен подход към регламентирането, доколкото политическите приоритети не могат да бъдат подчинени на съображения за общия обем на законодателството. Още отсега изисква в оценките на въздействието да се анализира и каква би била цената за липсата на европейско законодателство;

3. изразява съжаление, че инструментите за интелигентно регулиране изглеждат не се прилагат за делегираните актове и актовете за изпълнение („комитология“). По отношение на тези процедури липсва достатъчно ясен надзор или прозрачност;

Роля на местните и регионалните власти

4. отбелязва, че се говори в по-голяма степен за местното и регионалното измерение на интелигентното регулиране и свързаните с него дейности и възможности на КР като признание за ролята, която местните власти и регионите в Европа изпълняват при изготвяне на политиките на ЕС и при прилагане на законодателството;

Консултация

5. отбелязва, че в повечето становища на КР се изразяват тревоги по отношение на консултациите или участието на местните и регионалните власти в подготовката на инициативите на ЕС. В становищата често се призовава за по-голямо участие на местните и регионалните власти в изготвянето на нови политики и законодателство, в оценката на тяхното потенциално въздействие и в тяхното осъществяване;

6. призовава Европейската комисия и други институции на ЕС да отделят по-конкретно внимание на местното и регионалното самоуправление, когато изготвят законодателни актове, оценяват тяхното въздействие или планират начините за изпълнение на европейските политики и цели;

7. затова приветства намерението за преразглеждане на настоящите консултативни процедури и за удължаване на срока за отговор;

8. изразява убеждението, че резултатите от консултациите следва да се публикуват и анализират, например по какъв начин е бил използван приносът в изготвянето или изменението на предложението, каква част от него не е била използвана и т.н.;

9. изразява отново тревогата си, че от отворените консултации се възползват добре организирани и разполагащи с ресурси респонденти или малки групи, изразяващи специални интереси; затова продължава да поставя силен акцент върху отговорите на представителните сдружения на местните и регионалните власти, както и върху другите отговори;

Административни и финансови тежести

10. отбелязва дейността на Групата на високо равнище за намаляване на административните тежести („групата Щойбер“);

11. изразява отново тревогата си, че тази група и Европейската комисия се концентрират изключително върху пряката тежест на законодателството на ЕС за малките предприятия. Въпреки че признава, че това е важна пречка пред икономическия растеж, като припомня факта, че тежките изисквания за отчетност по отношение на националните, регионалните и местните власти в крайна сметка се превръщат в административни тежести за гражданите и предприятията на национално или поднационално равнище, счита че тежестта за местните и регионалните органи също следва да бъде разгледана и намалена;

12. приветства настоящата инициатива за посочване на добри практики при прилагането на новото законодателство по не толкова утежняващ начин и припомня активния принос на КР - чрез специален доклад и чрез постоянния си наблюдател в групата „Щойбер“ - за събирането на най-добри местни и регионални практики в тази област, но подчертава, че усилията на ЕС следва да бъдат насочени преди всичко към предотвратяване на възникването на прекомерни административни тежести;

13. обръща внимание на Доклада на Европейската комисия относно субсидиарността и пропорционалността през 2010 г. (18-и доклад за по-доброто законотворчество) и го признава за доказателство, че Европейската комисия взема предвид анализа на субсидиарността, извършван от КР;

Оценка на въздействието

14. припомня, че според Договора от Лисабон във всеки проект на законодателен акт на ЕС трябва да се съдържа оценка на потенциалното му въздействие, в която да се вземат предвид и местните и регионалните равнища;

15. припомня значението както на предварителната оценка на въздействието, така и на последващата оценка в изготвянето на политиките и законодателството, като същевременно приветства засилената роля на последващата оценка;

16. отбелязва, че при усилията за опростяване и подобряване на европейското законодателство трябва да се постигне баланс между провеждането на предварителните оценки на въздействието и последващите оценки на изпълнението, като същевременно се внимава такива действия да не водят до допълнително административно натоварване на различните равнища на управление;

17. отбелязва Годишния доклад на Съвета за оценка на въздействието (IAB) за 2010 г. Счита, че IAB изпълнява важна роля, но би било по-добре да бъде по-независим от Европейската комисия;

18. изразява убеждението, че от доклада личи, че благодарение на процеса на оценка на въздействието и ролята на IAB, службите на Европейската комисия се чувстват задължени непрекъснато да внимават за спазване на принципа на субсидиарност. Това проличава в онази част от доклада, където се посочват случаи, в които събраните в процеса на оценка на въздействието данни са накарали генерална дирекция на Комисията да промени мнението си по отношение на необходимостта и възможната добавена стойност от законодателен акт;

19. отбелязва, че в доклада на IAB се посочва тенденция за извършване и публикуване на оценки на въздействието главно на окончателни законодателни предложения, а не на политически съобщения, направени на ранен етап. Призовава знаковите политически инициативи с по-голямо въздействие да се придружават от оценка на въздействието още на ранен етап, особено ако целта на подобни предложения е да се информират отговорните за вземането на решенията относно обхвата на конкретните политически варианти на по-късен етап;

20. отбелязва, че в доклада на IAB се говори за необходимостта от включване на оценка на социалните въздействия и административните разходи в оценките на въздействието, изготвяни от отделните генерални дирекции, но не се казва нищо за оценката на специфичните териториални въздействия и потенциалната роля на КР за подпомагане на Европейската комисия в процеса на оценката на въздействието. Призовава Европейската комисия да разгледа този въпрос, а IAB да докладва за постигнатия напредък в доклада си за 2011 г.;

21. смята, че е желателно Генерална дирекция „Регионална политика“ да участва пълноценно в Съвета за оценка на въздействието (IAB), тъй като тя е генералната дирекция, която има в най-голяма степен отношение към териториалното измерение;

22. смята, че в допълнение към целта на Европейския съюз за териториално сближаване (член 3 от ДЕО), както хоризонталните клаузи на Договора от Лисабон за социалните (член 9 от ДФЕС) и екологичните (член 11 от ДФЕС) изисквания, така и триадата на стратегията „Европа 2020“ налагат изготвянето на

оценки на въздействието, в които по балансиран начин се анализират последиците от регламентирането от гледна точка на икономиката, обществото и околната среда;

23. смята, че за извършването на оценки на въздействието по отношение на качеството и проследяването на приложението на законодателството се изисква време и заделянето на значителни човешки ресурси, за да се гарантират едновременно и експертни познания, и глобална визия;

24. изразява своите резерви относно това, провеждането на оценките на въздействието да се възложи на „независими“ органи, с други думи, изпълнението на тази задача да се възложи на външни експерти от наети консултантски фирми или на временни комисии. Може да се изрази съмнение относно това, дали възлагането на външни изпълнители наистина води до повече прозрачност или независимост. Това означава също да се отрече задачата на Комисията, а именно, да представлява общия интерес на ЕС. Съществува и риск при едно такова възлагане на външни изпълнители онези, които разполагат с достатъчно ресурси да извършват такива проучвания, да бъдат облагодетелствани в ущърб на местните и регионалните власти, на НПО и представителите на гражданското общество или на работниците – всички те разполагат с много по-скромни средства;

25. заявява своята готовност да подпомага институциите на ЕС в тези им усилия, когато са необходими данни от местните и регионалните власти, като същевременно припомня своите ограничени ресурси и основната си мисия;

Междунституционални процедури

26. припомня, че въздействието на новото законодателство на ЕС върху местните и регионалните власти може да дойде и от изменението, внесени от Европейския парламент и Съвета, в също толкова голяма степен, колкото и от първоначалното предложение на Комисията. Призовава първите две институции да отделят по-голямо внимание също и на териториалното въздействие на своите решения през целия законодателен процес и предлага експертния си опит в тази област. Счита, че следва да бъдат разглеждани конкретните възможности за подобно сътрудничество на КР с Европейския парламент и Съвета по отношение на оценките на въздействието, контрола на принципа на субсидиарността и прилагането на законодателството на ЕС, както в предварителната, така и в последващата фаза;

27. призовава своите докладчици да разглеждат въздействието на препоръките си по отношение на финансовите и административните тежести, както и въздействието върху околната среда, социалната структура, малките и средните предприятия и гражданското общество;

28. счита, че институциите на ЕС следва да възприемат общ подход към оценките на въздействието, както и че КР следва да участва в изработването на подобен подход;

29. приветства факта, че Европейската комисия – в контекста на създадената по Договора от Лисабон система за ранно предупреждаване – придава подходяща тежест на мотивираните становища на националните парламенти, въпреки че необходимият праг за „жълт картон“ все още не е достигнат. Предвид ролята и отговорностите си в процеса на наблюдение на субсидиарността, КР приканва Европейската комисия да му предостави изпратените от националните парламенти мотивирани становища, техния превод и отговора, даден от Комисията;

30. подкрепя плановете за преразглеждане на Споразумението за сътрудничество между КР и Европейската комисия, за да се отчетат институционалните промени, произтичащи от Договора от Лисабон, необходимостта от прилагане на многостепенно управление и еволюцията на политическата роля на КР, като същевременно се създават условия за подобряване и развитие на сътрудничеството в областта на оценката на въздействието, както и за създаване на механизъм за принос на КР към годишния доклад относно по-доброто законотворчество;

Група на високо равнище по въпросите на управлението

31. счита, че тази група предоставя ценен форум на равнището на държавните служители от държавите-членки и европейските институции, в т.ч. и КР, за обсъждане на практически въпроси на европейското управление и обмен на добри практики;

32. затова изразява съжаление, че през 2011 г. нито унгарското, нито полското председателство възнамеряват да организират пълни заседания и призовава за подновяването им през 2012 г.;

Б. Субсидиарност

33. припомня, че в Договора от Лисабон се споменава изрично местното и регионалното самоуправление и местното и регионалното измерение на принципа на subsidiarity, което означава, че ЕС трябва да зачита правомощията на местните и регионалните власти, когато предлага и приема ново законодателство въз основа на споделена компетентност. Припомня също така, че с Договора от Лисабон на КР се възлага водеща роля по отношение на subsidiarity, което означава, че той трябва да защитава не само зачитането на правомощията на местните и регионалните власти, но и да насърчава зачитането на subsidiarity по отношение на всички равнища на управление;

34. потвърждава отново ангажимента на КР да продължи да работи заедно с Европейската комисия за интегриране на многостепенното управление в главните европейски стратегии и общи политики, особено що се отнася до прилагането на стратегията „Европа 2020“;

35. обръща внимание върху публикувания от КР „Годишен доклад за subsidiarity за 2010 г.“, приет от Бюрото на КР на 4 март 2011 г., заедно с темите, които ще определят работната програма на Мрежата за наблюдение на subsidiarity (MNC). В доклада се посочва, че укрепването на наблюдението на subsidiarity и приносът за включването на културата на subsidiarity в процеса на вземане на решения в ЕС са ключови приоритети на КР;

36. разглежда като положителен факта, че в нито едно свое становище КР не установява пряко нарушение на принципа на subsidiarity. Това е доказателство за сериозността, с която Европейската комисия зачита принципа на subsidiarity, и подчертава значението на ролята на КР по отношение на контрола;

37. приветства нарастващия брой консултации, провеждани от Мрежата за наблюдение на subsidiarity, която разполага с потенциал да предоставя подробни практически бележки от широк спектър от местни и регионални органи. Призовава партньорите в MNC да участват по-пълноценно в дейностите и консултациите на мрежата, за да се повиши представителността на резултатите от нейната консултативна работа;

38. признава необходимостта от своевременно, точно и ефективно транспониране на законодателството на ЕС и правилното му прилагане от всички равнища на управление в държавите-членки и осъзнава, че понякога може да бъде необходимо да се започнат процедури при нарушения за наказване на неизпълнение или с възпираща цел; при все това изразява тревога, че Европейската комисия все повече се опитва да указва в какви случаи и по какъв начин правителствата на държавите-членки да налагат спазване от местните и регионалните власти. При зачитане на принципа на subsidiarity, спазването следва да е задължение на самите национални правителства – и на регионалните правителства, според случая – като следва да осигурява постигането на общите цели на законодателството на ЕС.

Брюксел, 11 октомври 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Преглед на „Small Business Act“ за Европа“

(2012/С 9/05)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- признава постигнатите до момента резултати от изпълняваните въз основа на SBA дейности, но препоръчва настойчиво, за да могат Комисията и по-специално държавите-членки да постигнат по-конкретни резултати по целите на SBA, той да стане политически обвързващ в по-силна степен, за да се гарантира по-голямо и по-пълно съответствие на нивата на изпълнение и за да се преодолеят настоящите препятствия пред пълното приемане на SBA;
- счита, че SBA изисква политическо ръководство и изразява убеждението, че в стратегията „Европа 2020“ трябва да бъде включено по-ясно признаване на SBA и да се осигури по-стабилна структура за управление за тази политика чрез приемане на подходяща пътна карта, в която да се подчертаят ключовите цели, които трябва да бъдат постигнати от всички държави-членки и които трябва да бъдат включени в националните програми за реформа;
- вижда големи възможности за регионалните и местните власти да допринасят за постигане на целите на SBA и призовава за по-ясно признаване на местното и регионалното измерение, така че да се насърчи прилагането и на низходящ, и на възходящ подход, както и да се даде на SBA по-голяма видимост в ЕС. Заклучава, че на национално, регионално и местно равнище в рамките на целия ЕС е необходимо едно по-високо ниво на разпространение и приоритизиране на SBA;
- подчертава, че най-голямото предизвикателство пред МСП е достъпът до финансиране и това налага да се предприемат съгласувани действия при следващите етапи на SBA; изтъква също така важността на усилията за улесняване на достъпа на МСП до пазари, както и за съществено намаляване на административната тежест;
- изразява дълбоко съжаление, че не е изпълнен ангажиментът за включване на SBA в Лисабонската стратегия, и следователно в стратегията „Европа 2020“, и по този начин е пропусната възможността националните програми за реформа да бъдат превърнати в ключов инструмент за прилагане на SBA. Затова още веднъж настоява за незабавно включване на принципите и целите на SBA в стратегията „Европа 2020“ и в прилагането на националните програми за реформа.

Докладчик	г-жа Constance HANNIFFY (IE/ЕНП), член на Съвета на графство Offaly, на регионалните власти на Midland и на регионалната асамблея на Border, Midland и Western
Отправен документ	„Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите: преглед на „Small Business Act“ за Европа“ COM(2011) 78 окончателен

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. приветства направения от Комисията преглед на „Small Business Act“ (SBA) за Европа и потвърждава своята пълна подкрепа за това, този изключително важен приоритет да продължи да бъде част от политическия дневен ред в подкрепа на развитието, на растежа и на устойчивостта на МСП на територията на целия Европейски съюз;

2. силно подчертава необходимостта от разрешаване на ключовите въпроси, възпрепятстващи прилагането на SBA на всички равнища на управление в Европейския съюз и приканва държавите-членки да отдадат по-голям приоритет на ключовите елементи на SBA – загубата на 3,5 милиона работни места ⁽¹⁾ в европейските малки и средни предприятия (МСП) в резултат на финансовата, икономическа и социална криза ни дава неприятното доказателство, че тези въпроси трябва да бъдат включени на първо място в политическия дневен ред;

3. признава постигнатите до момента резултати от изпълняваните въз основа на SBA дейности, но препоръчва настойчиво, за да могат Комисията и по-специално държавите-членки да постигнат по-конкретни резултати по целите на SBA, той да стане *политически обвързващ* в по-силна степен, за да се гарантира по-голямо и по-пълно съответствие на нивата на изпълнение и за да се преодолеят настоящите препятствия пред пълното приемане на SBA;

4. приветства усилията на Комисията да се укрепи управлението на SBA, по-конкретно посредством създаването на мрежа от национални представители на МСП, които съвместно със специалния представител за МСП на Комисията да координират прилагането на SBA на равнището на ЕС;

5. счита, че SBA изисква политическо ръководство и изразява убеждението, че в стратегията „Европа 2020“ трябва да бъде включено по-ясно признаване на SBA и да се осигури стабилна структура за управление за тази политика чрез приемане на подходяща пътна карта, в която да се подчертаят ключовите цели, които трябва да бъдат постигнати от всички държави-членки и които трябва да бъдат включени в националните програми за реформа;

6. вижда големи възможности за регионалните и местните власти да допринасят за постигане на целите на SBA и призовава за по-ясно признаване на местното и регионалното

⁽¹⁾ Прогноза от Годишния доклад относно европейските МСП за 2010 г., който предстои да бъде публикуван като част от Прегледа на дейността на МСП (http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/facts-figures-analysis/performance-review/index_en.htm).

измерение, така че да се насърчи прилагането и на низходящ, и на възходящ подход, както и да се даде на SBA по-голяма видимост в ЕС;

7. подчертава, че най-голямото предизвикателство пред МСП е достъпът до финансиране и това налага да се предприемат съгласувани действия при следващите етапи на SBA; изтъква също така важността на усилията за улесняване на достъпа на МСП до пазари, както и за съществено намаляване на административната тежест;

8. подчертава отново важността на постоянното предоставяне на подходяща подкрепа на МСП, която да осигурява дългосрочна устойчивост на различните предприятия. Едновременно с поставянето на акцент върху новосъздадените предприятия с голям потенциал и на новите и ориентираните към износа МСП, следва да се обърне внимание и на установените предприятия и на тези, които са в процес на развитие и реструктуриране, като същевременно се отчитат предизвикателствата пред ориентираните към местните или националните пазари МСП, които в крайна сметка са гръбнакът на местните и регионалните икономики;

9. подчертава в допълнение, че политиката по отношение на SBA и МСП на всички равнища трябва да се адаптира за работа с различните бизнес модели, което включва предприятията на социалната икономика, културните и творческите индустрии (преди и след пускане на пазара), кооперациите и сродните юридически образувания, с цел създаване на максимален брой работни места и осигуряване на устойчив икономически растеж;

Осигуряване на висока степен на прилагане и по-добро управление

10. изразява дълбоко съжаление, че не е изпълнен ангажиментът за включване на SBA в Лисабонската стратегия и следователно в стратегията „Европа 2020“ и по този начин е пропусната възможността националните програми за реформа да бъдат превърнати в ключов инструмент за прилагане на SBA. Затова още веднъж настоява за незабавно включване на принципите и целите на SBA в стратегията „Европа 2020“ и в прилагането на националните програми за реформа;

11. изразява разочарование от различията в степента на прилагане на SBA от държавите-членки и въпреки че това се признава в съобщението на Комисията, основните фактори, които предизвикват тези разлики не са напълно проучени - от държавите-членки се изисква повече ангажираност с изпълнението на SBA; затова заключава, че на национално, регионално и местно равнище в рамките на целия ЕС е необходимо едно по-високо ниво на разпространение и приоритизиране на SBA;

12. приветства определянето на национални представители на МСП от страна на държавите-членки и призовава всички представители изцяло да изпълнят своите задължения, за да гарантират, че администрациите „мислят първо за малките“ и вземат предвид предизвикателствата пред МСП при изготвянето на закони, нормативни актове и процедури, които могат да въздействат положително на работната среда на МСП;

13. констатира, че номинациите на представителите на МСП се разделят на политически и административни и препоръчва повече държави-членки да направят политически номинации, за да се изпрати по-силен сигнал за приоритетите и ангажираността по отношение на прилагането на SBA и за преодоляване на предизвикателствата пред МСП;

14. поддържа мнението, че да се разчита на различните вече съществуващи програми и финансови инструменти за постигане на целите на SBA, без да се осигури допълнително или специално предназначено финансиране, е основна слабост;

15. отчита назначаването на нови представители на ЕС за МСП, но още веднъж подчертава, че в съобщението не се разглежда в достатъчна степен ролята на представителя на МСП и призовава Комисията да направи така, че представителят на МСП да получи достатъчни финансови средства и адекватна политическа подкрепа, за да осигури успешното постигане на целите на SBA и да засили видимото присъствие и информираността за дейностите, свързани с политиката по отношение на МСП;

16. подкрепя намерението за създаване на консултативен комитет по SBA, съставен от представителите на МСП от държавите-членки и от представители на организациите на МСП в ЕС, и би желал Комитетът на регионите да бъде включен като член на този консултативен комитет, предвид желанието SBA да има въздействие на всички равнища на управление, а не само на ЕС и национално равнище;

17. препоръчва държавите-членки да насърчават местните и регионалните власти да се присъединят към принципите на SBA и да адаптират мерките спрямо местните или регионалните условия; счита, че схемата „Предприемчив европейски регион“ (ПЕР) би могла да послужи като вдъхновение в тази насока;

18. отчита успешното приемане на повечето законодателни предложения, свързани с SBA, и насърчава приемането от държавите-членки на статута на Европейското частно дружество (ЕЧД), който в крайна сметка ще насърчи по-засилено използване на единния пазар чрез намаляване на разходите за създаване на предприятия и опростяване на регулаторната рамка с цел улесняване на трансграничната търговия;

19. приканва държавите-членки изцяло да приемат и въведат директивата за забавените плащания и подчертава, че прилагането на тази директива остава ключов въпрос и държавите-членки следва да работят за подобряване на културата на плащане на предприятията и публичната администрация;

20. подчертава, че предложеното въвеждане на законодателни изключения за определени видове дружества, новосъздадени и микропредприятия следва да бъде приложено, където това е уместно и по такъв начин, че да не доведе до създаването на „второразредни“ предприятия и до обръкване на пазара;

21. призовава да се прилага в по-силна степен прегледът на изпълнението с цел наблюдение, оценка и сравнение на изпълнението от страна на държавите-членки при прилагането на SBA и в допълнение желае цялата информация от прегледа на изпълнението да бъде направена публично достояние, за да служи едновременно като средство за комуникация и мотивация за държавите-членки да положат повече усилия;

Подобряване на достъпа до финансиране

22. обръща внимание на предизвикателствата, пред които са изправени малките и средни предприятия при по-строгите условия за кредитиране от финансови институции⁽²⁾, които възникнаха по време на икономическия спад и кризата в международните банки, която продължава и в момента, и посочва в допълнение непропорционалното въздействие върху МСП поради схващането, че те носят по-висок кредитен риск, което в крайна сметка сериозно подкопава способността им да оцелеят и да работят в краткосрочен и средносрочен план;

23. насърчава Комисията и държавите-членки да доразвият заключенията от второто заседание на постоянния форум за финансиране на МСП през март 2011 г. и с благодарност приветства инициативите, предприети от Комисията за разрешаване на въпроса за достъпа до кредитни инструменти, като механизма за микрофинансиране „Прогрес“, и ангажимента за създаване на план за действие за подобряване на достъпа на МСП до финансиране на стабилна търговска основа;

24. подкрепя плана за действие SBA, който трябва да се съсредоточи върху предизвикателните условия на работа на МСП, желаещи достъп до финансиране, като: (i) по-голяма прозрачност между банките, другите финансови институции и МСП; (ii) съчетаване на дълг и капитал; (iii) повишаване на обема на кредитите чрез секюритизация; (iv) улесняване на трансграничните инвестиции на рисков капитал и (v) по-добро регламентиране на микрокредитирането;

25. счита, че предложеното „обслужване на едно гише“ за финансиране на МСП има някои предимства, но предлага то да бъде допълнително обмислено и като първа стъпка препоръчва картотекиране на цялата помощ, намираща се на разположение на малките и средни предприятия (като бъдат включени европейските, националните, регионалните и местните програми за подпомагане и агенциите за подпомагане) на национално/регионално равнище, където това е уместно; препоръчва също така Европейската комисия да разгледа и други успешни модели, носещи добавена стойност на МСП чрез осигуряване на интегрирана система за кръстосано препращане за предприятията, и да ги насърчава в по-широк план на местно и регионално равнище;

26. приветства предложението на Комисията за включване на ефективното прилагане на SBA като *ex-ante* условие на фондовете на ЕС в рамките на предложената Обща стратегическа рамка и за включване на инвестициите на МСП като тематичен приоритет в проекта за Регламента за ЕФРР, който би следвало да спомогне за реализиране на целите на SBA на местно и регионално равнище във всяка държава-членка;

(2) Например в Ирландия одобрените молби за кредити за предприятия намаляха от 90 % през 2007 г. на 50 % през 2010 г. Източник: Централна статистическа служба (2011 г.) „Достъп до финансиране за 2007 г. и 2010 г.“

27. счита, че различното естество и изискванията на програмите на Европейския съюз, отворени за малки и средни предприятия, е слабо по отношение на достъпа до финансиране и предлага по-добро групиране на инструментите на Общността и на средствата за МСП в бюджета на ЕС; призовава за засилена подкрепа в следващата МФР на всички програми и инструменти за насърчване на МСП и в този смисъл приветства като цяло предложенията по отношение на МСП, изложени в предложението на Комисията за периода 2014–2020 г., но си запазва правото на преценка до приемането на окончателните бюджети, конкретните равнища на помощта за МСП и конкретните аспекти на прилагането;

28. изразява загриженост, че след 2013 г. Програмата за конкурентоспособност и иновации (CIP), като част от Общата стратегическа рамка за научните изследвания и иновациите, няма да задоволява адекватно нуждите на МСП и затова се застъпва за създаване в тази рамка на специализиран стълб, посветен на МСП; призовава за по-голяма достъпност и по-добро адаптиране на финансовите инструменти към нуждите на МСП, в това число чрез по-силно акцентирание върху микрофинансирането и финансовите инструменти от типа „мечанин“, удължаване и разширяване на гаранционните инструменти на CIP и на механизма за финансиране с поделение на риска по Рамковата програма за изследвания и по-разумно използване на продуктите на Европейската инвестиционна банка като JASMINE и JEREMIE;

29. подкрепя решението на Комисията да продължи до края на 2011 г. обхвата на временната рамка на държавните помощи, позволяваща предоставянето на допълнителни помощи за МСП, и счита, че Комисията следва да удължи този режим и след 2011 г., след провеждане на задълбочена проверка на действието на рамката за постигане на нейните цели;

30. предлага националните правителства да предвидят данъчни стимули за иновативни малки новосъздадени предприятия в началните години на тяхната дейност;

31. е окуражен от предложението на Комисията, целящо повишаване на броя на МСП бенефициери, чрез засилване на схемите за гарантиране на заемите, насочени към подпомагане на инвестициите, растежа, иновациите и научните изследвания, и в допълнение приветства отправените предложения за въвеждане на законодателство, което да подобри функционирането на пазара на рисков капитал;

Създаване на по-благоприятно законодателство за МСП

32. подчертава, че за МСП е важно да разполагат с опростена, по-ясна и последователна регулаторна и административна работна среда и счита, че засилването на прилагането на „тест за МСП“ е от решаващо значение в това отношение;

33. призовава за по-систематично прилагане на „теста за МСП“ в процеса на оценка на въздействието, за да се включат на ранен етап политическите съобщения, както и законодателните предложения и в допълнение предлага този процес да бъде засилен, ако Комитетът за оценка на въздействието стане по-независим от Комисията;

34. призовава настоятелно всички държави-членки да прилагат принципите „тест за МСП“ и „Мисли първо за

малките!“ не само по отношение на националното законодателство, но и по отношение на политическите рамки и административни процедури, засягащи малките и средните предприятия, и предлага Комисията да оценява как „тестът за МСП“ се прилага в държавите-членки, като част от преглед на постиженията на МСП;

35. приветства готовността на Комисията да подпомогне държавите-членки да избягват прекомерното регулиране при прилагане на законодателството на Европейския съюз („gold plating“), както бе препоръчано от Комитета в негово предишно становище относно SBA, в което бяха очертани значителните препятствия, поставяни от прекомерното регулиране при прилагане на законодателството на Европейския съюз, пред създаването и разширяването на микропредприятията;

36. изцяло подкрепя принципа за еднократност и насърчава местните и регионалните власти да го прилагат спрямо всички искания за административна и регулаторна информация от МСП, но подчертава, че има случаи, когато държавните власти са се опитали да приложат на практика принципа за еднократност и да обменят събраните данни, но са срещнали възражения въз основа на мотиви за защитата на личните данни и срока на съхранение;

37. подкрепя ангажимента на Комисията да представи набор от препоръки за политиката през 2011 г. за опростяване и справяне със съществуващите предизвикателства за премахването на препятствията при прехвърляне на предприятия и за пореден път обръща внимание на факта, че това е въпрос от особено значение за прехвърлянето на предприятия между членове на семейство, особено поради застаряването на голям брой собственици на МСП, които ще се оттеглят от бизнеса си през следващото десетилетие, подчертава също така наличието на подобни въпроси за МСП на самостоятелно заети лица;

38. изразява съжаление, че до момента се наблюдава слаб напредък в областта на опростяване на процедурите по несъстоятелност и поради това призовава държавите-членки и Комисията да дадат приоритет на този въпрос и също така отново призовава Комисията да се справи със сходни, но различни по естеството си предизвикателства, пред които са изправени неуспешните предприемачи, които не са официално обявени в несъстоятелност;

39. подчертава трудността, която изпитват предприемачите, претърпели неуспех, за получаване на достъп до системите на държавите-членки за социална защита в случаите, в които предприятията им биват принудени да затворят, в сравнение с правата, които притежават техните служители;

Улесняване на достъпа до пазари

40. подкрепя въвеждането на Единната зона за плащания в евро (ЕЗПЕ) за всички предприятия в цяла Европа и е напълно съгласен с изявлението на Съвета на ЕЗПЕ от май 2011 г.⁽³⁾, в което се призовава за спешно приемане на регламент за определяне на крайните срокове за преминаване към схеми на преводи и на директни дебити на ЕЗПЕ; веднъж приет, той ще замени съществуващите системи на държавите-членки за преводи и директни дебити, което ще доведе до по-бързо и ефективно утвърждаване на прилагането на ЕЗПЕ;

⁽³⁾ http://www.ecb.int/paym/sepa/pdf/SEPA_Council_statement_3rd_meeting.pdf.

41. приветства изразения от Комисията ангажимент за пълно въвеждане на Европейския кодекс за най-добри практики в улесняването на достъпа на МСП до договори за обществени поръчки и приканва Комисията и държавите-членки да отговорят в по-голяма степен на вече изразените призови на Комитета да насърчават новаторски мерки за възлагане на поръчки, за да повишат участието на МСП в обществените поръчки, като разделяне на повече търгове на лотове или включване на възможности за сътрудничество в поканите за участие в търгове, когато това е подходящо;

42. освен това отправя искане Комисията да насърчи използването от оферентите на национално равнище на „паспорт за обществени поръчки“ (електронна система за регистрация), който да показва, че МСП разполагат с често исканите от възлагащи органи по време на обществените поръчки декларации и документация. Фактът, че МСП трябва само веднъж да кандидатстват за паспорт означава, че няма да им се налага да представят отново едни и същи декларации и документи. Това спестява време и средства за МСП, които често участват в процедури за обществени поръчки. Такъв „паспорт за обществени поръчки“ би трябвало да е валиден за определен период от време, тъй като съответните сертификати имат ограничен срок на валидност. Подобни системи вече са в действие и досегашният опит е положителен;

43. припомня до голяма степен неоползотворения потенциал в областта на електронното възлагане на обществени поръчки и приветства призива към Комисията и държавите-членки за осигуряване на взаимно признаване на електронната идентификация и електронното удостоверяване на самоличността в целия ЕС до 2012 г.; за тази цел Комитетът на регионите насърчава Комисията да направи преглед на напредъка по тази мярка през 2011 г. и да гарантира, че ще бъдат предприети необходимите стъпки и че ще се идентифицират проблемите, които изискват внимание при нейното изпълнение;

44. предлага предимствата по отношение на намаляване на разходите, предоставяни чрез ИКТ решения, да бъдат използвани в по-голяма степен, като се има предвид, че понастоящем едва една трета от договорите за обществени поръчки в Европейския съюз се приемат в електронен формат, поради което призовава те да бъдат разглеждани по-добре в SBA и да се прилагат от Комисията и държавите-членки;

45. за пореден път подчертава нарастващата заплаха на черния пазар за жизнеспособността на законните МСП и приканва Комисията да разгледа произтичащите от това предизвикателства за тях, като нелоялна конкуренция и нерегулиран търговски обмен, в частност чрез мерки за подобряване на защитата на интелектуалната собственост и подобряване на борбата срещу фалшифицирането;

Насърчаване на предприемачеството

46. изтъква необходимостта да се стимулира и развива предприемаческата култура; призовава държавите-членки да отделят повече усилия за насърчаване на обучението на предприемачи и развитието на предприемачески дух в студентите и на обучението на преподавателите;

47. подкрепя включването на схемата „Предприемчив европейски регион“ в рамките на инициативата за въвеждане на SBA, което ще даде възможност да се насърчава предприемачеството и ще послужи като инструмент за свързване на регионите в мрежа и за разпространяване на най-добрите практики в подкрепа на МСП;

48. приветства оценката на програмата „Еразъм за млади предприемачи“ и счита, че в пилотната фаза на програмата са постигнати много от поставените ѝ цели и че тя е допринесла за истинска европейска добавена стойност; подкрепя разширяването на тази програма, воден от разбирането, че основните пропуски на пилотната фаза са решени, а по-специално: (а) по-добро оповестяване на инициативата като цяло и по-добро популяризиране на ползите за участниците и за домакините; (б) създаване на местни/национални точки за контакт за решаване на свързани с комуникацията и популяризирането проблеми; (в) по-голям географски баланс на участието; (г) създаване на програма за „предоставяне на подкрепа на следващ етап“ за участниците, с цел затвърждаване на придобития опит, и (д) по-стабилна финансова основа за програмата;

49. отбелязва и подкрепя създаването на наставнически програми за жени предприемачи, но също отново насочва вниманието към нуждите на предприемачите имигранти, които по стечение на обстоятелствата са като цяло по-предприемчиви и склонни да поемат по-големи рискове, и препоръчва да бъде отделено внимание и на изискванията на младите хора, малцинствата и по-възрастните предприемачи, както и да се направи разграничение между различните предизвикателства и нужди на предприемачите мигранти от Европейския съюз и от трети страни;

50. приветства водещата инициатива на стратегията „Европа 2020“ „Програма за нови умения и работни места“, която отчита някои специфични характеристики и предизвикателства пред МСП, и насърчава Комисията и държавите-членки да гарантират, че политиките в областта на уменията и на заетостта ще бъдат разработени в контекста на SBA, което ще доведе да използване в максимална степен на потенциала за създаване на работни места и развитие на умения в рамките на МСП.

Брюксел, 12 октомври 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Взаимното допълване между мерките на национално и европейско равнище, насочени към намаляване на неравновесията в икономическото и социалното развитие“

(2012/С 9/06)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- изразява желание да могат да бъдат прилагани допълнителни показатели освен БВП и по този начин да се онагледява по-добре постигнатият напредък в намаляването на съществуващите различия между регионите на ЕС и в самите региони;
- смята за необходимо да има по-силно сътрудничество между заинтересованите различни равнища на управление там, където съществуват различни структури за прилагане на националните и европейските мерки, с цел избягване на неефекасни дублирания. За тази цел смята, че е полезно да се разширят и засилят диалогът и сътрудничеството между различните равнища на управление, за да се осигури по-голяма последователност и взаимно допълване на различните национални и европейски мерки;
- по тази причина смята, че с оглед на принципа на партньорство успехът на националните и европейските мерки е немислим без изричното участие на компетентните местни и регионални органи;
- подкрепя идеята за подход, засилващ ефикасността на политиката на сближаване чрез по-силна ориентация към постигането на резултати и не се противопоставя на принципа за въвеждане на предварителни условия; все пак подчертава, че горепосочените условия не трябва да бъдат такива, че да забавят лансирането на програмите и не е съгласен с условията, свързани с Пакта за стабилност и растеж;
- отбелязва, че проверката на допълняемостта играе важна роля, за да се гарантира, че европейските фондове се използват за ефективно допълване на националните разходни програми, като придава на дейността на Европейския съюз истинска добавена стойност;
- подкрепя предложението за изготвяне на Обща стратегическа рамка и смята за необходимо договорите за партньорство в областта на развитието и инвестициите да могат да се превърнат в инструмент, който да направи наистина взаимно допълващи се националните мерки и мерките на Европейския съюз; припомня необходимостта при изготвянето им да вземат пълноценно участие регионалните и местните власти.

Докладчик г-н Francesco MUSOTTO (IT/EA), член на регионалния съвет на Сицилия

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ,

Общи бележки

1. подчертава посоченото в член 174 от Договора за функционирането на Европейския съюз (бивш член 158 от Договора за създаване на Европейската общност), а именно че за да насърчи цялостното си хармонично развитие, Съюзът разработва и осъществява свои инициативи, които водят до **укрепването на неговото икономическо, социално и териториално сближаване**. По-специално Съюзът има за цел намаляването на неравенството между нивата на развитие на различните региони и изостаналостта на най-неблагоприятните региони;

2. изтъква, че специално внимание се обръща на **селските райони, на районите, засегнати от индустриалния преход, както и на регионите, които са засегнати от сериозни и постоянни неблагоприятни природни или демографски условия**, като най-северните региони с много ниска гъстота на населението и островните, трансграничните и планинските региони, както и необходимостта от подкрепа и за останалите региони в Европа, за да се гарантира и засилва тяхната конкурентоспособност;

3. подчертава възловата роля на градските области и региони – както и на столиците и техните региони – като двигатели на растежа за постигане на икономическите, екологичните и социалните цели на стратегията „Европа 2020“. Мерки за социална и икономическа стабилизация на градове и проблемни градски райони в рамките на интегрирани подходи следва да бъдат възможни и в бъдеще – при съблюдаване на подобаваща свобода на действие на регионите. Във връзка с това трябва да се приеме, че градското измерение само по себе си е в съответствие със стратегията „Европа 2020“. Трябва да бъде улеснено и сътрудничеството между градовете и крайградските райони във функционални пространства в рамките на една държава-членка, като в бъдещите регламенти относно структурните фондове се предвидят необходимите разпоредби;

4. подкрепя предложението на Европейската комисия, направено в нейното съобщение Бюджет за стратегията „Европа 2020“⁽¹⁾, да се въведе категория „региони в преход“. Същевременно отбелязва, че регионите, чийто БВП на глава от населението е надхвърлил 75 % от средния за ЕС според настоящите финансови перспективи, също имат възможността да използват ресурси за инвестиции в инфраструктура, което би позволило на тези региони да консолидират добавената стойност, получена през настоящия програмен период. Аналогично, целта „енергийна ефективност“ следва да обхване също ефективни видове транспорт, включително железопътен транспорт и свързаната с него инфраструктура;

5. припомня, че в член 349 от ДФЕС се признават специфичните особености на най-отдалечените региони и се обосновава необходимостта от промени в законодателството на

Общността, когато то се прилага към тези региони, както и приемането на специфични мерки, когато е уместно, особено в областта на политиката на сближаване;

6. споделя принципа, посочен от Европейската комисия в Петия доклад за напредъка в икономическото, социалното и териториалното сближаване⁽²⁾, в който и за в бъдеще **сближаването се разглежда като политика на развитие, прилагана в целия Европейски съюз** и следователно във всички негови региони;

7. по тази причина смята, че европейската политика на сближаване, заедно с публичните мерки на различни териториални равнища, трябва да продължи да играе основна роля в насърчането на хармоничното развитие на територията на Европейския съюз като цяло, **създавайки благоприятни условия за наваксване от страна на относително изостаналите в развитието си региони**, предоставяйки им по-значителната част от средствата и същевременно **допринасяйки за даването на нов тласък и повишаването на конкурентоспособността на всички региони**;

Ролята на взаимното допълване между националните и европейските мерки в ограничаването на неравновесията по отношение на икономическия растеж и в социален и териториален план

8. заявява, че единствено посредством **интеграцията, синергията и взаимното допълване между националните и европейските мерки**, създадени в дух на конкретна солидарност, могат да се преодолеят все още съществуващите на територията на Европейския съюз икономически, социални и териториални различия;

9. счита, че всъщност тези принципи могат да се окажат с решаващо значение в много аспекти и особено за:

— стимулиране на държавите-членки да **засилят вътрешния си институционален и административен капацитет**;

— **избягване на неефективните припокривания** между различните мерки на една и съща територия;

— **съчетаване на целите и приоритетите** на всяко равнище на управление;

— **подобряване на качеството на публичните мерки**, предприети на всички равнища;

— **засилване на ефикасността на политиката на сближаване**;

⁽¹⁾ COM(2011) 500 окончателен. „Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „Бюджет за стратегията „Европа 2020“.

⁽²⁾ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет, Комитета на регионите и Европейската инвестиционна банка: *Заклучения от петия доклад за икономическото, социалното и териториалното сближаване: бъдещето на политиката на сближаване* – COM (2010) 642 окончателен.

10. смята, че политиката на сближаване, заедно с публичните мерки на различни териториални равнища, е най-ефикасният инструмент за солидарна подкрепа на най-необлагодетелстваните региони и същевременно допринася за растежа и просперитета на целия ЕС. Отбелязва, че тя създаде благоприятни условия за **увеличаването на европейския БВП** като цяло, улесни **изграждането на нова инфраструктура**, повишавайки **достъпността** на европейските територии, подобри **опазването на околната среда**, създаде **нова и по-добра заетост**, използва по-пълно **човешкия капитал** и спомогна за оказването на подкрепа на **конкурентоспособността** на регионите на ЕС. Чрез инвестиции в устойчиви стратегии за заетост и чрез отчитане на изискванията на пазара на труда възникнаха съвсем нови професионални профили, старите се промениха, а традиционни професии изчезнаха. Създаването на добри работни места означава да се гарантира личната удовлетвореност на хората, възнаграждение, съответстващо на резултатите, мерки за укрепване на здравето от страна на предприятията и по-добри възможности за съчетаване на професионалния и семейния живот. Посредством това повишаване на качеството в професионалната сфера се постига по-голяма привлекателност на работното място, която има положително въздействие и върху местната икономика и по този начин може да допринася за повишаване на **конкурентоспособността** на регионите на ЕС;

11. изтъква, че независимо от значителния напредък, отбелязан по отношение на намаляването на различията в областта на развитието, неотдавнашната **икономическа и финансова криза** би могла да направи по-видими различията между европейските региони и в рамките на самите региони; подчертава, че тази ситуация се изостря още повече в страните, получаващи помощи по Европейския механизъм за финансово стабилизиране (ЕМФС) и механизма за финансова подкрепа на платежния баланс, при които регионалните различия на практика се явяват второстепенно съображение в желанието за постигане на условия и изисквания с чисто национална насоченост;

12. привлича вниманието върху факта, че необлагодетелстваните региони, в сравнение с по-проспериращите, разполагат с по-малки възможности за предоставяне на собствени средства, а това може да увеличи тяхната уязвимост от **външни сътресения** и, в период на криза, през каквото преминаваме понастоящем и чиято продължителност е неизвестна, излага на опасност осъществения напредък. В тези региони финансирането от ЕС, в допълнение към националните мерки, е ключов елемент за гарантирането на определена стабилност на публичните инвестиции и следователно представлява изключително съществена част от икономическото възстановяване;

13. изтъква, че като политика, характеризираща се с **широка визия**, включваща икономическото развитие на изоставашите региони, оказването на подкрепа на уязвимите в социално отношение групи, социалната и екологичната устойчивост на растежа и зачитането на специфичните териториални и културни характеристики, европейската политика на сближаване насочва в тази посока и националните мерки, които могат да бъдат свързани със същите цели на сближаване;

14. по тази причина отстоява необходимостта новата европейска политика на сближаване да продължи да разполага с **нужните ресурси** за продължаване по пътя към истинско ново икономическо и социално равновесие между регионите на Европа, засилвайки и допълвайки провежданите на национално,

регионално и местно равнище действия. Следователно и за в бъдеще би трябвало да се предвиди отпускане на подходяща част от средствата от бюджета на ЕС за финансиране на целесъобразни дейности за подкрепа на териториите на Европейския съюз, които изостават в развитието си спрямо останалите;

15. подчертава, че в новата политика на сближаване следва да се отчита трансграничното сътрудничество. В граничните региони на страните от ЕС трябва да окажем подкрепа за развитието на сътрудничеството през външните граници на ЕС, особено между държави и региони със съществени различия в нивата на икономическо развитие; счита също така, че създаването на съвместни териториални пространства в граничните региони изисква системна и селективна подкрепа на равнище ЕС както за по-силна политика по териториално устройство, така и за изпълнението на съвместни проекти за развитие;

16. осъзнава важността на регионалния БВП на глава от населението за измерване на икономическия растеж, но изразява желание в сътрудничество с местното и регионалното равнище да могат да бъдат прилагани **допълнителни показатели**, чрез които да се установява каква е изходната ситуация на съответния регион и по този начин да се онагледява по-добре постигнатият напредък в намаляването на съществуващите различия между регионите на ЕС⁽³⁾ и в самите региони и, следователно, да се отразява по-точно равнището на развитие и специфичните проблеми в социалното и териториалното сближаване на всеки регион;

17. подчертава също така, че очакваният референтен период, който ще се използва за определяне на допустимостта на даден регион за подпомагане по новата политика на сближаване на ЕС от 2014 г. нататък (който вероятно ще бъде БВП на глава от населението на регионално равнище за периода 2007-2009 г.) няма да отразява пълното въздействие на икономическата криза и произтичащите от нея мерки за бюджетна дисциплина върху регионите в ЕС; настоява при разпределението на ресурсите да бъдат положени максимални усилия за използване на по-актуални данни за регионалния БВП и за тенденциите в БВП, както и за по-прогресивни механизми за преглед по време на програмния период;

Взаимно допълване, зависимо от институционалния и административен контекст

18. смята за необходимо европейската политика на сближаване, както и националните политики за регионално развитие, да могат да разполагат с **подходяща институционална среда, ефективна администрация и ефикасно партньорство между различните равнища на управление**, за да бъдат определени последователни и интегрирани стратегии за развитие в средносрочен и дългосрочен план и многогодишни програмни рамки, на които тези стратегии да се основават;

19. смята, че европейската политика на сближаване, в съответствие с всяка национална нормативна уредба и заедно с публичните мерки на различни равнища, може да насърчи държавите-членки да **засилят институционалния и административен капацитет**, необходим за гарантиране на по-ефикасното и ефективно използване на финансовите ресурси и следователно за оптимизиране на въздействието на инвестициите, насочени към намаляване на неравенствата в растежа;

⁽³⁾ Заключение от семинара на тема „Нови показатели – измерване на напредъка в политиката на сближаване“, организиран от регион Умбрия и Комисията по политика на териториално сближаване (COTER) на Комитета на регионите на 29 април 2011 г. в Перуджа (Италия).

20. изтъква, че различните системи за прилагане на европейската политика на сближаване и на националните политики за регионално развитие зависят от специфичните характеристики на всяка държава-членка и се определят от **институционалния контекст**, от **разпределянето на правомощията** и, по-специално, от степента на децентрализация и прилагане на принципите на многостепенно управление, както и от регионалния и местния опит в областта на териториалното развитие и от стойността и географския обхват на програмите ⁽⁴⁾;

21. смята за необходимо да има по-силно сътрудничество между заинтересованите различни равнища на управление там, където съществуват различни структури за прилагане на националните и европейските мерки, с цел избягване на неефекасни дублирания. Смята, че оптимална синергия може да се постигне постепенно чрез интегрирано планиране на всички мерки за развитие, извършени на дадена територия, но също така и чрез силно координирано управление. За тази цел смята, че е полезно да се засилят диалогът и произтичащото от него сътрудничество между различните равнища на управление, за да се осигурят по-голяма последователност и взаимно допълване на различните национални и европейски мерки;

Към по-интегрирано териториално развитие

22. смята, че за да се постигне по-значителен ефект по отношение на сближаването и конкурентоспособността на териториите, мерките за намаляване на икономическите, социалните и териториалните неравновесия трябва да се основават на **интегрирани действия**, по-силно насочени към постигането на резултати и определени при отчитане на териториалното измерение на проблемите;

23. подчертава, че териториалното сближаване – нова политическа цел, заложена в Договора от Лисабон, се превърна в приоритет наред с икономическото и социалното сближаване и по тази причина е необходимо териториалното измерение по-добре да се интегрира във всички политики с ясно териториално въздействие, включително и чрез системни оценки на тяхното **отражение върху териториите**. За тази цел смята за полезно въвеждането на **системи за мониторинг**, чрез които да може във всеки момент да се проследи разпределянето на публичните разходи, свързани с целите на сближаването по териториите на ЕС;

24. изтъква, че участието на публичните администрации на всички равнища в процеса на стратегическо планиране и прилагане на мерките за намаляване на неравновесието в икономическото и социалното развитие гарантира изготвянето на мерки, извличащи от териториалния контекст вдъхновението и знанията, необходими за **оползотворяване на териториалния потенциал, концентриране на ресурсите и оптимизиране на ефекта от публичните действия**;

25. изтъква, че предизвикателства като борбата с изменението на климата, енергийните доставки, глобализацията, отношението

между градски и селски райони, демографските промени, миграцията, се отразяват по много различен начин върху териториите и по тази причина се нуждаят от **решения, планирани и приложени на регионално и местно равнище** в съответствие с принципа на субсидиарност;

26. по тази причина смята, че с оглед на **принципа на партньорство** успехът на националните и европейските мерки е немислим без участие на местните и регионалните органи, които в съответствие с националното право са компетентни за вземане на решения, както и без способността за мобилизиране на икономическите и социалните партньори за участие както във фазата на планиране, така и във фазите на програмиране и прилагане на мерките;

Подход, засилващ ефикасността на сближаването

27. признава необходимостта от насърчване на развитието на европейските територии в условията на строго управление на публичните финанси (което налага търсенето на максимална ефикасност и ефективност) и подкрепя предложението на Европейската комисия за **по-силна ориентация към постигането на резултати**, като могат да се поставят ясни и количествено измерими цели, както и измерими показатели за постигнатите резултати с достатъчна гъвкавост, които да са в съответствие с планираните мерки, за да може също така да се извършва оценка в рамките на програмния период;

28. не се противопоставя на принципа за въвеждане на **предварителни условия** за използването на структурните фондове, тясно и пряко свързани с повишаването на ефикасността на политиката на Европейския съюз на сближаване и в състояние да се отразят положително на осъществимостта и оперативния капацитет на програмите и на интеграцията на мерките за развитие;

29. все пак подчертава, че горепосочените **условия** не трябва да бъдат такива, че да забавят лансирането на свързаните със структурните фондове програми, като ограничават силно и резултатите, които се очакват от използването на национални средства, предназначени за допълнителни мерки спрямо европейските;

30. си запазва правото да изрази пълно становище, след като Европейската комисия формулира своето предложение в тази област;

31. не е съгласен, обаче, с предложеното от Европейската комисия по отношение на **условията, свързани с Пакта за стабилност и растеж**, които биха могли да поставят в неблагоприятно положение регионалните и местните власти, които не са отговорни за неспазването на задълженията от страна на държавите-членки ⁽⁵⁾, и по този начин да блокират или забавят техния процес на развитие и да застрашат вече постигнатите резултати;

⁽⁴⁾ Проучване относно „Managing Structural Funds – Institutionalising Good practice“ (Управление на структурните фондове – институционализиране на добрите практики), извършено от Rona Michie и John Bachtler, European Policies Research Centre, University of Strathclyde, 1996 г.

⁽⁵⁾ Вж. становище на КР относно „Петти доклад за сближаването“ – CdR 369/2010 fin (докладчик: г-н Michel Delebarre, Франция/ПЕС).

32. отбелязва, че различни фактори могат да попречат на оптималното използване на европейските средства в най-благоприятните за растежа области и сектори на действие, водейки до намаляване на потенциалното им въздействие върху дадена територия⁽⁶⁾. В този контекст проверката на **допълняемостта** играе важна роля, за да се гарантира, че тези фондове се използват за ефективно допълване на националните разходни програми, като придава на дейността на Европейския съюз истинска добавена стойност;

33. следователно подчертава възможността за по-ефикасно наблюдаване на допълващата роля на структурните фондове, гарантирайки, че с европейските мерки ще се извършват допълващи и допълнителни действия, които обикновено не са предвидени в националните механизми или са недостатъчни;

34. смята, че ефикасността и ефективността на европейската политика на сближаване зависят и от **опростяването на процедурите**, с цел възможно най-силно ограничаване на нормативните и административните тежести за бенефициерите. Наистина, по-строгите процедури са важна предпоставка за ефективното използване на средствата. Поради това приканва Европейската комисия да препоръча в тази област държавите-членки съвместно с регионалните и местните власти да разгледат и представят предложения за подобряване на хармонизирането на правилата на ЕС (принципи, срокове и процедури) с националните, като даде приоритет на получените резултати и въздействие, а в същото време избягва създаването на различни условия за използването на ресурсите от страна на различните държавите-членки;

За по-силна интеграция и взаимно допълване на мерките след 2013 г.

35. признава важността на **стратегията „Европа 2020“** за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж и приветства посоченото в съобщението на Европейската комисия, озаглавено *Приносът на регионалната политика за устойчив растеж в рамките на стратегията „Европа 2020“*⁽⁷⁾, съгласно което постигането на поставените в стратегията цели зависи до голяма степен от взетите на регионално и местно равнище решения;

36. смята, че **политиката на сближаване** може да даде важен принос за стратегията „Европа 2020“, но **не трябва да бъде „погълната“ от нея**, и подчертава ролята ѝ в подкрепа на хармоничното развитие на Европейския съюз посредством намаляването на икономическите и социалните неравновесия между европейските територии, както се посочва в член 174 от Договора за функционирането на ЕС. Следователно двата

процеса на прилагане и в бъдеще би трябвало да останат независими, като всеки от тях отговаря на специфични цели, които не се припокриват напълно, въпреки че си взаимодействат в рамка на интеграция и взаимно допълване;

37. подкрепя предложението, съдържащо се в Петия доклад за икономическото, социалното и териториалното сближаване, за изготвяне на **Обща стратегическа рамка**, в която да бъдат включени фондовете със структурна насоченост и другите европейски фондове за териториално развитие, а именно Европейският фонд за регионално развитие (ЕФРР), Европейският социален фонд (ЕСФ), Кохезионният фонд, Европейският земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) и Европейският фонд за рибарство (ЕФР), въпреки че всеки от тях има собствени средства и собствени специфични правила. Смята за положително, че европейските фондове, подпомагачи структурните политики, са интегрирани в една и съща стратегическа рамка на развитие, което би дало възможност за по-добра координация;

38. смята за необходимо в контекста на текущия дебат относно бъдещите регламенти за структурните фондове, базирайки се на Общата стратегическа рамка, **договорите за партньорство в областта на развитието и инвестициите** да могат да се превърнат в инструмент, който да направи наистина взаимно допълващи се националните мерки и мерките на ЕС, които имат еднакви цели за намаляване на икономическите, социалните и териториалните неравновесия, като определят приоритетите при инвестиране, разпределянето на националните и европейските средства, съгласуваните условия и желаните цели;

39. все пак припомня необходимостта, в съответствие с принципите на многостепенното управление, при изготвянето и развитието на тези договори **да вземат пълноценно участие регионалните и местните власти**, т.е. институциите, които отговарят за прилагането и управлението на мерките на дадена територия, а не само държавите-членки и Европейската комисия, за да се координират по-ефикасно и да се синхронизират различните политически програми и да се укрепи стратегическото, а не само оперативното управление;

40. смята, че договорите за партньорство в областта на развитието и инвестициите, изготвени в зависимост от конкретната ситуация в съответните държавите-членки, могат по подходящ начин да бъдат израз на **териториалните пактове**, които Комитетът на регионите популяризира във връзка с националните програми за реформа;

41. заявява, че, координирани по този начин, националните политики за регионално развитие и европейската политика на сближаване биха отразявали по конкретен начин **принципа на съсредоточаване на действията**, постигайки максимална синергия между различните инструменти, действащи в една и съща територия, и отчитайки съществуващите взаимозависимости. По този начин би могла да се гарантира по-добра координация не само на приложните полета на ЕФРР, ЕСФ, Кохезионния фонд, ЕЗФРСР и ЕФР, но и на националните мерки, имащи същите цели за развитие;

⁽⁶⁾ Проучване, извършено през 2009 г. от Chiara Del Bo, Massimo Florio, Emanuela Sirtori и Silvia Vignetti – „*Additionality and regional development: are EU structural funds complements or substitutes of National public finance?*“ (Допълняемост и регионално развитие: структурните фондове на ЕС допълват или заместват националното публично финансиране?), CISL – Център за индустриални проучвания, по искане на Генерална дирекция „Регионална политика“ на Европейската комисия.

⁽⁷⁾ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите: Приносът на регионалната политика за устойчив растеж в рамките на стратегията „Европа 2020“ – COM(2011) 17 окончателен.

42. освен това счита, че е от стратегическа важност националните политики за регионално развитие и европейската политика на сближаване да не се разглеждат отделно от секторните политики, като смята, че е абсолютно необходимо да се постигне по-силна съгласуваност, последователност и синергия между мерките. В много сектори се забелязва тенденция публичните политики да дават **взаимосвързано отражение** и същите могат да окажат по-силно цялостно въздействие, ако се приложат в добра координация ⁽⁸⁾;

43. заявява, че по този начин биха се създали благоприятни условия за конкретно **хармонизиране** на програмите и поставените цели, съсредоточавайки се върху функциониращите политически инструменти и съществуващите финансови ресурси за постигането на тези цели, като се определят приоритети за областите на подкрепа, за инвестициите и за наличието на средства от ЕС – приоритети, дефинирани въз основа на анализ на средствата, с които разполагат отделните региони. Подобен подход би позволил оптималното използване на потенциала на всяка територия и на познаването на собствените ѝ приоритети.

Брюксел, 11 октомври 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

⁽⁸⁾ Проучване, извършено от Laura Polverari и Rona Michie „Complementarity or conflict? The (in)coherence of Cohesion Policy“ (Взаимно допълване или конфликт? (Не)последователност на политиката на сближаване), European Policies Research Centre, University of Strathclyde, 2011 г.

Становище на Комитета на регионите относно „Интегрирана индустриална политика за ерата на глобализацията — Извеждане на преден план на конкурентоспособността и устойчивото развитие“

(2012/С 9/07)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- **подчертава**, че успехът на новата европейска индустриална политика зависи от ефикасните политики в области като икономическите условия и управлението, конкурентоспособността, инвестициите и структурирането на финансовия сектор, иновациите и научните изследвания, енергетиката и ресурсите, Програмата в областта на цифровите технологии, новите квалификации и работни места и др.;
- **подчертава**, че при реструктурирането на европейската промишленост следва да се предостави по-голяма гъвкавост на предприятията по отношение на техните стратегии за заетост в замяна на подходяща защита, предоставяща сигурност по отношение на доходите на работниците в секторите, които могат да бъдат засегнати, и да се предоставят възможности за преместване, преквалификация и подкрепа за самостоятелната заетост. Ученето през целия период на заетост на работниците е от основно значение за осигуряване на високо равнище на пригодност за заетост и за свеждане до минимум на времето, прекарано без работа, както и за осигуряване на предприятията на нов набор от умения, позволяващи им бързо адаптиране към промените на пазара. Местните и регионалните власти играят важна роля в координирането на тези действия. Наред с това е необходимо да се използва в по-голяма степен Европейският фонд за приспособяване към глобализацията за решаване на тези въпроси;
- **настоява** за по-голямо участие на местните и регионалните власти в Европейския съюз в разработването и прилагането на стратегията „Европа 2020“ и постигането на изложените в Съобщението цели. Подчертава отново ключовата роля на местните и регионалните власти в Европейския съюз за насърчаване на индустриалната политика и икономическото развитие, предвид това, че те се намират най-близко до гражданите и познават структурата на промишлеността и проблемите на предприятията по места;
- **призовава** държавите-членки и местните и регионалните власти да създадат териториални пактове на национално равнище за съвместно изготвяне и изпълнение на националните програми за реформи (НПР), както и за съвместна оценка на напредъка им, с цел координиране и съсредоточаване на усилията и политическите им програми за изпълнение на целите на стратегията „Европа 2020“, което несъмнено ще допринесе за постигането им.

Докладчик

г-н Patxi LÓPEZ (ES/ПЕС), президент („Lehendakari“) на Страната на баските

Отправен документ

„Съобщение на Комисията до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно Интегрирана индустриална политика за ерата на глобализацията - Извеждане на преден план на конкурентоспособността и устойчивото развитие“

COM(2010) 614 окончателен

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ**КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ**

1. **приветства** ангажимента на Европейската комисия за създаването на силна, конкурентоспособна и ориентирана към устойчив растеж европейска промишленост за постигане на икономическо възстановяване, изразен в съобщението „Интегрирана индустриална политика за ерата на глобализацията - Извеждане на преден план на конкурентоспособността и устойчивото развитие“⁽¹⁾ - една от седемте водещи инициативи на стратегията „Европа 2020“;

2. **подчертава**, че успехът на новата европейска индустриална политика зависи от ефикасните политики в области като икономическите условия и управлението, конкурентоспособността, инвестициите и структурирането на финансовия сектор, иновациите и научните изследвания, енергетиката и ресурсите, Програмата в областта на цифровите технологии, новите квалификации и работни места и др.;

3. **призовава**, в тази връзка, за по-добра интеграция и координация на водещите инициативи, които са част от стратегията „Европа 2020“;

4. **изразява съжаление**, че тези седем водещи инициативи бяха предложени, без да се отчете въздействието им върху бюджета и нуждите за тяхното осъществяване;

5. **изтъква**, че е важно да се оползотвори добавената стойност от действията в европейски мащаб за посрещане на световните предизвикателства и преследване на целите на стратегията „Европа 2020“, като се обединяват усилия и синергии чрез координиран подход на политики;

6. **отбелязва**, че структурните промени, които се извършват навсякъде по света, сочат наличието на проблеми и предизвикателства от световен мащаб, които се разрастват бързо и засягат както държавите, така и местните и регионалните власти. Отчитайки обстоятелството, че светът се характеризира с все по-голяма отвореност и взаимна зависимост, е необходимо да се въведат инструменти за стратегическо и технологическо прогнозиране, с цел осигуряване на бърза и координирана реакция;

7. **припомня**, че новите параметри на конкурентоспособността поставиха под въпрос ролята на икономиката на Европейския съюз в света и че е необходимо да бъде даден силен

импулс на стратегията „Европа 2020“, за да възвърне икономиката на Европейския съюз своето място, където индустрията трябва да играе главна роля като фактор на растежа;

8. **подкрепя** идеята за интегрирана устойчивост, включваща по балансиран начин икономическите, социалните и екологичните променливи. Опазването и възстановяването на околната среда, енергията, ефективното използване на ресурсите, както и социалните потребности, свързани със застаряването на населението и обслужването на нуждаещите се от грижа членове на семейството, представляват значителен потенциал за активизиране на икономиката. Процесът на стимулиране на промишлеността, който ще я направи конкурентоспособна на световно равнище, следва да бъде съвместим със социалното и икономическото развитие и с опазването на околната среда;

9. **призовава** Европейската комисия да постави по-голям акцент върху различните равнища на развитие и върху коригирането на дисбалансите, които все още съществуват на територията на ЕС, във връзка с което индустриалната политика е един от инструментите, които могат да се използват. Позициите на държавите-членки и на регионалните и местните власти по отношение на петте цели на стратегията „Европа 2020“ се различават значително. Интензивността на въздействието на икономическата криза в тях също е различна;

10. **подчертава**, че при реструктурирането на европейската промишленост следва да се предостави по-голяма гъвкавост на предприятията по отношение на техните стратегии за заетост в замяна на подходяща защита, предоставяща сигурност по отношение на доходите на работниците в секторите, които могат да бъдат засегнати, и да се предоставят възможности за преместване, преквалификация и подкрепа за самостоятелната заетост. Ученето през целия период на заетост на работниците е от основно значение за осигуряване на високо равнище на пригодност за заетост и за свеждане до минимум на времето, прекарано без работа, както и за осигуряване на предприятията на нов набор от умения, позволяващи им бързо адаптиране към промените на пазара. Местните и регионалните власти имат важна роля в координирането на тези действия. Наред с това е необходимо да се използва в по-голяма степен Европейският фонд за приспособяване към глобализацията за решаване на тези въпроси;

11. **настоява** за по-голямо участие на местните и регионалните власти в Европейския съюз в разработването и прилагането на стратегията „Европа 2020“ и постигането на изложените в Съобщението цели. Съществуват местни и регионални власти, които притежават значителни правомощия и доказан опит в областта на икономическото и индустриалното развитие, както и в сферата на други политики, свързани пряко с конкурентоспособността. Фактът, че се намират най-близо до отговорните за вземането на решенията и до участниците в икономическата дейност, ги прави по-ефективни по отношение на управлението на публичните политики;

⁽¹⁾ COM(2010) 614 окончателен.

12. **подкрепя**, в тази връзка, сключването на териториални пактове между регионите и държавите-членки, с цел да се поемат ангажменти за изпълнение на целите на стратегията „Европа 2020“. Координирането на цели, общи стратегии и финансиране в областта на индустриалната политики ще спомогне за постигането на по-голям икономически растеж;

13. **признава** ролята на институциите, работещи за насърчаване на икономическото развитие⁽²⁾ в регионите и градовете, като катализатори на промишлеността. Тяхната дейност е от основно значение за постигането на по-активно участие на предприятията, социалните институции и гражданите в индустриалната политика на ЕС;

14. **отправя искане** към Европейската комисия да изготви график за всеки един от приоритетите, посочени в Съобщението, за да се улесни проследяването на изпълнението на новата индустриална политика;

15. **предлага** Европейската комисия в сътрудничество с Комитета на регионите, да изготви процедура за периодично проследяване и оценка на напредъка при изпълнението на индустриалната политика с оглед на създаване на синергии и съвместно използване на ресурси за постигане на една и съща цел; в тази връзка отправя искане за разработване на качествени и количествени показатели за измерване на развитието на индустриалната политика, които да включват аспекти като създаването на работни места, конкурентоспособността, устойчивото развитие или напредъка по отношение на иновациите;

Европейската промишленост пред новите предизвикателства, свързани с конкурентоспособността. Нова икономическа среда, предполагаща структурни промени

16. **приветства със задоволство** решаващата роля, която инициативата отрежда на промишлеността в новия модел на европейски растеж, като ключов отрасъл на икономиката, отчитайки нейното огромно въздействие върху останалите икономически дейности;

17. **признава**, че разбирането за промишлеността се променя и е достигнат етап от икономическото развитие, в който значение придобива т.нар. „дифузна“ или „нова“ промишленост, за чието развитие са необходими услуги с висока добавена стойност;

18. **отбелязва**, че индустриалната политика трябва да надрасне отрасловия подход и да се трансформира в политика на конкурентоспособност, характеризираща се с по-обширен подход на активна подкрепа за предприятията, който се налага от новите условия на индустриална трансформация;

19. **подчертава**, че ЕС следва да инвестира в областите с по-голям социално-икономически потенциал и отправя искане за по-категорична ориентация към интелигентно развитие на основана се на знанието икономика на ЕС, както и към

стратегически инвестиции в НИРД и в образование, насочено, наред с другото, към науката и технологиите или нетехнологичните иновации;

20. **отбелязва**, че промишлеността на ЕС зависи в голяма степен от суровини и енергийни ресурси, които стават все по-скъпи и по-оскъдни и зависят от международното политическо положение;

21. **отново подчертава**, че една от основните цели следва да бъде отделянето на икономическия растеж от по-интензивното използване на ресурсите;

22. **счита** следователно, че развитието на процеса за по-ефективно управление на тези ресурси, замаяната на суровините и напредъкът в утвърждаването и използването на възобновяеми енергии трябва да се определят като стратегически предизвикателства на индустриалната политика на ЕС;

23. **припомня**, че демографските тенденции ще бъдат свързани с нови модели на потребление. Застаряването на населението в развитите страни ще наложи нови изисквания по отношение на социалните обезщетения, но ще бъде също и източник на възможности в областта на промишлеността и услугите. Разрастването на средната класа в страните с нововъзникващи икономики ще бъде друг потенциален източник на възможности за развитие и иновации;

24. **признава** ролята на страните с нововъзникващи икономики в новата геоикономическа карта, която се чертае в момента. Страните с нововъзникващи икономики придобиват нова роля на привлекателни пазари с висок растеж, но и на фактори с важна роля по отношение на новите потоци от преки инвестиции и нарастващото търсене на технологии и НИРД;

25. **изразява съгласие** с неотложната необходимост от провеждане на структурни реформи във връзка с радикалните промени, които засягат бизнес средата, и които налагат появата на нов модел на конкуренция на световно равнище. В този модел, успоредно на възхода на страните с нововъзникващи икономики, решаващо значение ще имат технологиите и уменията, свързани с ИКТ, както и преходът към икономика с ниски въглеродни емисии;

26. **отправя искане** да се премахнат пречките, които ограничават растежа на предприятията, и да се търсят решения и формули за сътрудничество и сдружаване между предприятията. Предизвикателствата, свързани с интернационализацията, иновациите или устойчивостта, не могат да бъдат решени, ако се разглеждат изолирано или без връзка помежду им;

27. **подчертава**, че би трябвало да се създават възможности предприятията да постигат ефективност, като се специализират в определени ниши. Така би било възможно в ЕС да има мултинационални, нишово специализирани МСП. На практика специализацията е сред стратегическите аспекти, които ще имат възлово значение за повишаването на конкурентоспособността на предприятията: те ще трябва да разработват по-усъвършенствани продукти и услуги, ориентирани към по-специфични пазарни сегменти и осигуряващи по-висока добавена стойност;

⁽²⁾ Агенции за регионално развитие, агенции за местно развитие, технологични и научно-изследователски центрове, центрове за обучение, университети, служби по заетостта.

28. **изтъква** належащата нужда да се обучат и подготвят хора и да се създадат благоприятни и привлекателни условия за работа в индустрията на знанието, предвид съществуващите проблеми, свързани със заемането на работните места в стратегически за бъдещето области като научните изследвания и науката, инженерството, здравеопазването или математиката. Също така квалификациите, уменията и знанията на работниците трябва да се актуализират постоянно и да се насочват към търсенето в новите отрасли и технологии, което би било от полза не само за предприятията, но и за работниците, загубили работата си, за да могат бързо да се адаптират отново към новите отрасли и технологии;

29. **отбелязва** също така, че е важно да се постигне напредък по отношение на многостранните способности и мултидисциплинарността, съчетани с подход, насочен към личностните умения, като работа в екип или отвореност към промяна, за да се постигне по-добро приспособяване към нуждите на промишления сектор;

30. **счита, че е необходимо** нашата промишленост да развие „рефлекс за глобализация“, като се приспособява към новия контекст на международната конкуренция, който е променлив по своята същност. Глобализацията засили конкуренцията, като отвори пазарите за нови конкуренти, прилагащи нови методи, с които си осигуряват мобилност и достъп до информация;

31. **отбелязва**, че глобализацията е предизвикателство за цялото общество, а не само за предприятията. За да могат европейските предприятия да заложат решително на интернационализацията и да бъдат конкурентоспособни на международно равнище, е необходимо хората, университетите, образователните центрове, научните и промишлените среди да възприемат един международен подход и да прилагат тази философия в своите стратегии;

32. **подчертава**, че се получава фрагментиране на веригата за създаване на стойност, при което изпъкват предимствата на специфичните местоположения на всяка територия по отношение на различните етапи от производството или предоставянето на даден продукт или услуга;

33. **призовава** за подобряване на достъпа и наличността на кредити, подкрепя създаването на Форума за финансиране на МСП и подчертава значението на посредническата дейност на банките и финансовите институции, изпълнявана по отговорен и прозрачен начин, който да осигури по-добра връзка между финансовата и реалната икономика;

34. **отправя искане** за подобряване на функционирането на финансовите пазари чрез прилагането на ефикасни мерки, както и за продължаване на започнатата от ЕС работа за подходящо регулиране на финансовите пазари като начин да се противодейства на спекулата и уязвимостта на банковите системи с цел понасяне на системните рискове посредством постигане на по-добро равновесие и стабилност и повишаване на доверието, което пък би създавало по-здравословни условия за бизнес;

35. **призовава** за по-голямо сътрудничество между Европейската инвестиционна банка и местните и регионалните власти в Европейския съюз за повишаване на подкрепата за инвестициите в НИРД и иновациите на местно и регионално равнище;

Пътят към интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж - амбициозна индустриална политика за осигуряване на водеща позиция в икономиката на бъдещето

36. **предлага** да се изготви и осъществи план за конкурентоспособност на равнище ЕС, в който да се определят рамковите условия на ЕС в областта на индустриалната политика;

37. **подчертава отново**, че конкурентоспособността е предизвикателство за цялото общество и за всички системи, които си взаимодействат в процеса на икономическо развитие, а не само за предприемаческите среди. Конкурентоспособността засяга хората, университетите, технологическите центрове, здравните услуги и др., както и всички сектори и производствени дейности;

38. **подкрепя** в тази връзка развиването на систематичен подход към индустриалната политика, включващ различни политики, допринасящи за конкурентоспособността, което трябва да намери отражение и на национално, регионално и местно равнище. За подобряване на ефективността и производителността на европейската промишленост е необходимо позицията на ЕС по отношение на аспекти като транспорта, социалната защита и защитата на потребителите, финансовото посредничество, енергетиката, околната среда, единния пазар и търговските политики също да се подобри, а усилията да бъдат съгласувани и насочени към „веригата на конкурентоспособността“;

39. **счита** следователно, че новата индустриална политика следва да насърчава междусекторния подход. През последните години се разпространи използването на всички формули, които насърчават сътрудничеството между предприемачите чрез клъстерни или междуклъстерни проекти, една от най-важните цели на които е да се групират и координират всички функции на веригата за създаване на стойност по видове инициативи, които трябва да се разглеждат като ефикасна регулаторна рамка, обхващаща цялата верига за създаване на стойност, без да се намесва в решенията на предприятията. Освен това, предвид пряката връзка на клъстерите с териториите, на които са установени, е важно да се отчете подчертано регионалното им измерение в конфигурацията на новата индустриална политика;

40. **заявява отново**, че възстановяването на икономическия растеж и създаването на работни места ще зависят в голяма степен от подобряването на производителността, както в производствения сектор, така и по отношение по-специално на услугите, свързани с предприятията;

41. **подчертава** важната роля на МСП в ЕС, които осигуряват 2/3 от работните места в промишлеността. Поради тази причина публичните политики в ЕС следва да се основават на принципа „мисли първо за малките“, за да се отговори конкретно на нуждите на МСП в качеството им на основни икономически участници в създаването на заетост и икономически растеж. Можем да бъдем конкурентоспособни, само ако нашите МСП са такива;

42. **призовава** поради тази причина в съобщението да бъде отделено по-голямо внимание на ключовата роля на участниците в насърчаването на икономическото развитие, свързани с местните и регионалните власти, които предоставят по места жизненоважни услуги в подкрепа на успешната конкурентоспособност на МСП;

43. **препоръчва** да се използват необходимите средства, за да се осигури ефикасно прилагане на „Small Business Act“ и подчертава, че последното му преразглеждане с право дава предимство на достъпа до финансиране на МСП и на интелигентното регулиране;

44. **изразява съгласие** с необходимостта от създаване на условия за достъп на предприятията до възможно най-добрите услуги, което в голяма степен определя качеството на техните продукти и услуги, а оттам и на тяхната конкурентоспособност. Следва да се насърчават онези мерки, които подпомагат изграждането на капацитет и умения от страна на доставчиците на услуги за предприятията;

45. **подкрепя** въвеждането на мерки за улесняване на развитието на иновацията и опростяване на управлението на предприятията и особено на МСП, чрез намаляване на административната и законодателната тежест, които се отразяват на конкурентоспособността на предприятията, и като се върви към разширяване на „проверките на състоянието“ в областта на индустриалната политика, както и тяхното по-често и повсеместно приложение в други, свързани с нея области;

46. **подчертава значението** на въздействието и териториалното измерение на европейската индустриална политика за приспособяване на нейните цели към различните изходни условия, тъй като това е от основно значение за хармонично и сближавашо развитие и призовава за съгласуването на това съобщение с насоките, съдържащи се в съобщенията на тема „Приносът на регионалната политика за интелигентен растеж в рамките на стратегията „Европа 2020“⁽³⁾ и „Приносът на регионалната политика за устойчив растеж в рамките на стратегията „Европа 2020“⁽⁴⁾;

47. **изразява съгласие** с необходимостта от постигане на напредък по отношение на интелигентната специализация, с цел насърчаване на конкурентоспособността на индустриалната тъкан, и призовава местните и регионалните правителства да разработват собствени иновационни ниши. Интелигентната специализация е връзката между съобщението относно индустриалната политика и водещата инициатива „Съюз за иновации“;

48. **счита**, че е необходимо да се даде тласък на интеграцията на инструментите за насърчаване на клъстерите в Европейския съюз, като се разработи единен подход, насочен към развитие и конкурентоспособност, който да надхвърля обмена на опит и да насърчава конкретни проекти от съвместно и партньорско естество. Равнището на Европейския съюз в този случай е ключов елемент за укрепване на транснационалното сътрудничество, което подпомага развитието на клъстери на световно равнище;

49. **отбелязва** необходимостта да продължат да се осъществяват стратегически проекти на равнище ЕС в конкретни области, които да служат като двигатели по отношение на трансфера на технологии и създаването на синергии, като индустриалното развитие на „зелени“ автомобили, „енергийно ефективни сгради“ и „заводи на бъдещето“. Необходимо е този вид инициативи да бъдат развивани и задълбочавани в дългосрочна перспектива, тъй като чрез тях ще се докаже добавената стойност на Европейския съюз;

50. **счита**, че чрез използване на иновативни обществени поръчки публичните администрации могат да действат като двигател на конкурентоспособността на предприятията. По този начин критериите за открита процедура биха мотивирали иновациите от страна на изпълнителите чрез приоритизиране на новаторски и устойчиви продукти или услуги, което би подобрило качеството и достъпността на публичните услуги. Във връзка с това обаче следва да се избягва допълнително административно натоварване, тъй като в противен случай именно за малките и средните предприятия няма да бъде привлекателно да участват в процедури за възлагане на обществени поръчки;

51. **призовава** държавите-членки и компетентните регионални и местни власти да постигнат напредък в насърчаването на предприемаческа култура в европейското общество и по-специално - сред младите хора. В образователните системи следва да се развиват програми за обучение, включващи насърчаването на предприемаческия дух, поемането на рискове, лидерството или творчеството сред ключовите личностни умения;

52. **подчертава**, че в днешно време е изключително важно да се развиват умения, свързани с глобализацията, сред които основна роля имат владенето на езици, готовността за професионална трудова мобилност или за развиването на нагласа за изграждане на открити отношения с представители на различни култури;

53. **предлага** в Съобщението да бъдат застъпени в по-голяма степен стратегията по отношение на технологиите и стратегията по отношение на интернационализацията. Иновациите, технологиите и интернационализацията са три понятия, които по дефиниция се допълват взаимно и си взаимодействат и следва да бъдат положени усилия за разработване на съвместни политики;

54. **призовава** да се подходи достатъчно амбициозно и конкретно към предстоящата подготовка на стратегията за подкрепа на интернационализацията на МСП. В тази стратегия следва да се отдели специално внимание на насърчаването на сътрудничеството между предприятията и на развитието на взаимовръзките, както и на създаването на междусекторни връзки;

55. **призовава** Европейската комисия да приложи ефективно мерките, заложили в съобщението „Търговия, растеж и световни дела. Търговската политика като ключов елемент на стратегията „ЕС 2020“⁽⁵⁾, особено по отношение на програмата на преговорите в рамките на международните организации и задълбочаването на стратегическото сътрудничество. В този случай действията на равнище Европейски съюз са от ключово значение за увеличаване на влиянието на европейската индустрия в световен мащаб;

56. **споделя** мнението на Европейската комисия относно стратегическото значение на политиката на конкуренция за конкурентоспособността на индустрията в ЕС и за лоялната конкуренция в единния пазар. Среда на справедлива конкуренция, която насърчава равните условия, стимулира предприятията да правят подобрения, за да бъдат конкурентоспособни и развива частната инициатива. От първостепенно значение е да се гарантира нейното функциониране и правилното ѝ прилагане от страна на държавите-членки и местните и регионалните власти;

⁽³⁾ COM(2010) 553 окончателен.

⁽⁴⁾ COM(2011) 17 окончателен.

⁽⁵⁾ COM(2010) 612.

57. **припомня** обаче новата роля на публичния сектор, който следва да търси формули за публично-частно партньорство за финансиране на стратегически инфраструктури и мащабни инвестиции в производство. Публично-частното партньорство следва да се използва и за развитието на индустриалната политика, като се търсят допирните точки на интересите и се осъществяват конкретни проекти с европейско измерение, повишаващи ефективността на публичните разходи. Освен това формулите за публично-частно партньорство между различните равнища на управление и публичните институции биха допринесли за подобряване на координацията на политиките и намаляване на неефективността;

Нашето индустриално бъдеще минава през преход към индустрия, основаваща се на иновации и знания

58. **приветства със задоволство** визията за иновациите като централен елемент на стратегията „Европа 2020“ и стратегическото място, което им е отделено в рамките на водещата инициатива „Съюз за иновации“. Приоритетът „интелигентен растеж“ основателно е насочен към растеж, основаващ се на знания и иновации като един от трите основни стълба на икономическия растеж на Европейския съюз в бъдеще;

59. **отбелязва** значението на разширяването и задълбочаването на концепцията за иновации, като изтъква необходимостта индустрията да съчетава иновациите, основаващи се на собствения ѝ опит, т.е. подхода „действие, използване и взаимодействие“ (*Doing, Using and Interacting*) с подхода „наука, технологии и иновации“, основаващ се на конкретни знания с научен и технологичен характер;

60. **изразява съжаление**, че в съобщението не е отделено по-значимо място на нетехнологичните иновации като източник на конкурентни предимства. Истинските промени в бизнеса често са резултат на иновации от управленски и организационен характер в области като стратегия, процедури, маркетинг, организация на производството или отношения с доставчиците. Редица региони и територии, които заложили на нетехнологичните иновации, постигнаха сериозен напредък в областта на конкурентоспособността;

61. **предлага**, в тази връзка, в оценките на индустриалната политика да бъдат включени показатели за нетехнологични иновации;

62. **отбелязва**, че знанията и креативността стоят в основата на иновациите и че предприятията следва систематично да включват и да управляват знанията и креативността във всичките си дейности;

63. **изразява съжаление**, че в съобщението не се отчита решаващото значение на хората в новата индустриална политика, ако тя действително трябва да постави ефективна основа за постигане на балансиран растеж в дългосрочен план. В индустрия, основана на знанието, хората са тези, които осъществяват промените и предоставят конкурентно предимство на предприятията;

64. **счита**, че научните изследвания, извършвани от университетите, технологичните и научноизследователските центрове, наред с теоретичната изследователска дейност, следва да се

отворят и насочат в по-голяма степен към потребностите на пазара и към практическите ползи от резултатите от изследователската дейност;

65. **смята**, че е необходима по-добра координация между научните изследвания и индустрията, за да бъде постигнат напредък в интелигентната специализация на териториите в областта на главните базови технологии, като нанотехнологии, микро- и наноелектроника, индустриални биотехнологии, фотоника, усъвършенствани материали и технологии за производство, както и да бъде насърчено създаването на транснационални мрежи и укрепено сътрудничеството на регионално, национално и международно равнище;

66. **отбелязва**, че развитието на европейска индустрия, основана на иновациите и знанията, трябва запълнително да бъде съпътствано от увеличаване на броя на получаваните от европейските предприятия патенти. В този случай е изключително важно предприятията и създателите да разполагат с ефективна система за защита на правата върху интелектуална собственост, която да позволи да се намалят разходите за достъп и да осигури по-добра правна защита срещу фалшификации и пиратството. За целта е наложително да бъде опростена процедурата за получаване на патенти, да бъдат намалени свързаните с това разходи и да се хармонизира автоматичното признаване на патентите във всички държави-членки в съответствие с предложението за единен европейски патент;

67. **отбелязва**, че ИКТ се превърнаха в решаващ фактор за повишаване на производителността на предприятията, и изразява съгласие с това, че е наложително да се насърчава тяхното ползване от МСП. Адаптирането и интегрирането на ИКТ ще повлияе върху конкурентния потенциал на европейските предприятия спрямо конкурентите от трети страни. Тези технологии насърчават работата в сътрудничество, обработването и обмена на информация и идеи, както и по-прекия достъп до пазара и клиентите;

68. **подчертава** ключовото значение на подобряването на връзките между различните участници и на въвеждането на понятието „регионални иновационни екосистеми“ в стратегиите за регионално развитие. „Регионалните иновационни екосистеми“ предполагат развиването на мрежи и потоци за обмен на знания, добре установени на съответната територия организации и гъвкави организационни модели;

69. **препоръчва** разработването на подход, който отчита в по-голяма степен нуждите на МСП при определяне на насоките, които трябва да са в основата на следващата рамкова програма за научни изследвания и технологично развитие на ЕС, насърчвайки участието им в съвместни европейски проекти;

70. **приканва** Европейската комисия да отдели по-голямо внимание на регионалното измерение при изготвянето на общата стратегическа рамка за научни изследвания и развитие, която ще включва Рамковата програма и Програмата за конкурентоспособност и иновации, както и продължаването на пилотната дейност „Региони на знанието“, с цел укрепване на изследователския потенциал на европейските региони посредством транснационални клъстери;

71. **отбелязва отново** необходимостта от развиване на благоприятна среда за повишаване на ангажимента на частния капитал за инвестиции в производството, свързани с иновациите и НИРД, което налага да се разработят механизми за финансиране, като рисков капитал или бизнес ангели;

72. **настоява** обаче за по-точна система от показатели и цели, в която освен делът на разходите за НИРД в общите разходи на предприятията биха могли да бъдат включени и аспекти, свързани с подобрения на конкурентоспособността и производителността, тоест, ориентирани към измерване на резултатите от НИРД;

Да използваме силните страни на Европейския съюз и новите възможности за създаване на по-отговорен модел и постигане на напредък по отношение на устойчивостта

73. **счита**, че ЕС трябва да оползотвори предимствата, които е развил за подобряване на конкурентоспособността на европейската индустрия: разполагаме със значителна технологична и научна база, с университети на високо равнище, както и с квалифицирана и специализирана работна сила. Разработихме единен пазар, който премахва пречките пред търговията и пред свободното движение на работниците. Освен това бяха създадени силни клъстери и мрежи за сътрудничество, а ЕС е пионер в прилагането на „зелени“ решения;

74. **отбелязва**, че въпреки постигнатия напредък след създаването на единния пазар, все още не са използвани изцяло всичките му възможности в полза на устойчив и приобщаващ растеж. Единният пазар е икономическият двигател на Европейския съюз и окончателното му изграждане е от ключово значение за растежа и конкурентоспособността на нашата индустрия;

75. **приканва** Европейската комисия и държавите-членки да отстранят пречките и недостатъците, които спират потенциала за развитие на единния пазар. В този смисъл признава, че Директивата за услугите позволи да се премахнат някои пречки в рамките на единния пазар във връзка с предоставянето на услуги и установяването в друга държава-членка. Европейската комисия следва да продължи да работи в тази насока, като включва местните и регионалните власти, които са основни участници на пазара на услуги;

76. **счита**, че застаряването на населението, изменението на климата и опазването на околната среда са три от основните предизвикателства, пред които ще бъде изправен Европейският съюз през идните години;

77. **отбелязва**, във връзка с това, че устойчивостта следва да се разглежда като ключова възможност за бъдещето на европейската индустрия, която несъмнено ще допринесе за създаването на повече нови работни места и предприятия с изразен новаторски и конкурентен характер;

78. **приветства** намерението на Европейската комисия да постигне по-голяма обвързаност и последователност между изискванията по отношение на околната среда и целите на индустриалната политика като стъпка към по-ефективно управление на ресурсите в индустрията като цяло. Недостигът и посъпването на стратегическите енергийни ресурси и суровините налагат индустрията да ги използва по-рационално чрез ефективност на потреблението, рециклиране и замяна с алтернативни материали;

79. **заявява отново**, че консолидирането на „зелената икономика“ се налага както от необходимостта от ефективно използване на енергията, така и по-специално от нарастващото осъзнаване на необходимостта от повече екоиновации. Така ще бъдат разработени новаторски икономически дейности, от енергия от възобновяеми източници до нови материали, обединени от целта за създаване на икономика с ниски въглеродни емисии;

80. **счита за необходимо**, обаче, държавите-членки и компетентните местни или регионални власти да възпитават отговорно поведение у потребителите, като ги насочват към етично и избирателно потребление, което предполага по-високи изисквания към предприятията по отношение на качество, информация и прозрачност. В този смисъл потребителите играят важна роля за стимулиране на конкурентния потенциал на предприятията и за възприемането на отговорни политики;

81. **приема със задоволство** включването на корпоративната социална отговорност като елемент, който също допринася за конкурентоспособността и водещата позиция на индустрията на международно равнище, както се посочва в съобщението;

82. **подчертава**, че местните и регионалните власти са запознати с местните условия и притежават умения за разпространяване на нови ценности и постигане на напредък по отношение на корпоративната социална отговорност. Европейската комисия следва да продължи да развива тази концепция и да се опира на местните и регионалните власти, които отговарят за нейното прилагане по места. В този смисъл е изключително важно да се прилага принципът на субсидиарност и политиките да се управляват на най-ефективното и най-близко до гражданите равнище на управление;

83. **призовава** за интегриране в предприятията на нови модели на управление, засилващи участието на работниците като ключов елемент за подобряване на ефективността на всички промишлени процеси, а оттам и на конкурентоспособността, както и за предотвратяване на повишаването на несигурността на условията на труд в контекста на реструктурирането на индустрията;

84. **отбелязва** обаче, че същевременно е необходимо да се постигне напредък по отношение на вътрешната гъвкавост на индустрията. Различните заинтересовани групи следва да реагират и да се приспособяват към променящия се икономически пейзаж, което означава, че организацията на производството следва да бъде приведена в съответствие с колебанията в търсенето и технологичното развитие;

85. **призовава**, в този смисъл, за по-голяма гъвкавост на пазарите на труда в държавите-членки, основаваща се на диалог между социалните партньори и съпътствана от сигурни системи за социална защита, които да допринасят за икономическия растеж и социалното сближаване с повече и по-качествени работни места. Регулирането на пазарите на труда трябва да гарантира прехода между периодите на безработица и периодите на заетост, като предлага гаранции за икономическа сигурност, както и възможности за професионално обучение и ориентирани, с цел увеличаване на пригодността за заетост;

Местните и регионалните власти като стратегически партньори в насърчаването на европейската промишленост

86. **подчертава отново** ключовата роля на местните и регионалните власти в Европейския съюз за насърчаване на индустриалната политика и икономическото развитие, предвид това, че те се намират най-близо до гражданите и познават структурата на промишлеността и проблемите на предприятията по места;

87. **отправя искане** към Европейската комисия и държавите-членки, съвместно с местните и регионалните власти да постигнат по-голяма координация и да възприемат интегриран подход за изготвянето на амбициозна индустриална политика, основаваща се на конкурентоспособността, която да се възползва от синергиите с останалите водещи инициативи, включени в стратегията „Европа 2020“;

88. **призовава** Европейската комисия да подобри условията и управлението на индустриалната политика, като отдели по-голямо внимание на ролята на европейските местни и регионални власти в разработването и изпълнението на индустриалната политика. Тяхната близост до реалностите на

предприятията и фактът, че разполагат с правомощия, включително законодателни, в областта на индустриалната политика, ги превръща в ключови фактори за икономическото развитие, тъй като това равнище е подходящо за прилагане на възходящ подход при политиките;

89. **призовава** държавите-членки и местните и регионалните власти да създадат териториални пактове на национално равнище за съвместно изготвяне и изпълнение на националните програми за реформи (НПР), както и за съвместна оценка на напредъка им, с цел координиране и съсредоточаване на усилията и политическите им програми за изпълнение на целите на стратегията „Европа 2020“, което несъмнено ще допринесе за постигането им;

90. **подчертава ролята** на местните и регионалните власти за постигането на напредък в териториалното сближаване и намаляването на икономическите и социалните различия. Местните и регионалните власти са основни действащи лица в разработването на подход по места, допринасящ за структуриране на индустриалната политика на териториално равнище в Европа.

Брюксел, 11 октомври 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Европа за ефективно използване на ресурсите“ — водеща инициатива на стратегията „Европа 2020“

(2012/С 9/08)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- призовава в графика на Пътната карта на Европейската комисия за „Европа за ефективно използване на ресурсите“ да бъдат определени още по-кратки срокове и призовава приемането на показатели да се извърши още през 2012 г. Освен това настоятелно приканва да се проведат консултации с компетентните местни и регионални институции, с цел да се гарантира, че показателите са реалистични и осъществими, както по отношение на капацитета, така и на финансовите възможности;
- отправя искане към Комисията да обмисли приемането на „кошница“ от четири показателя за използването на ресурсите, а именно: отпечатъкът върху земята, използването на суровините (биологично разнообразие, биологични и минерални ресурси), отпечатъкът върху водите и отпечатъкът от емисиите на парникови газове; подчертава необходимостта Комисията да направи показателите неразделна част от системата на национални доклади за „Европа 2020“ и свързаните с нея водещи инициативи, така че да насочват националните програми за реформи и подготовка на бюджета;
- изразява съжаление, че в пътната карта не е спомената възможността Конвентът на кметовете да се включи в усилията за ефективно използване на ресурсите, и предлага съвместно с Европейската комисия да се разгледат конкретни начини за разширяване на обхвата на Конвента, така че той да включи аспекти в областта на ресурсите като биологично разнообразие и земеползване, управление на отпадъци и води или замърсяване на въздуха;
- препоръчва конкретни действия, които в частност имат за цел преминаване към нисковъглеродни, ресурсно-ефективни транспорт и енергийни системи, насърчаването на зелените обществени поръчки, постигането на общество с нулеви емисии чрез оптимизиране на предотвратяването на отпадъците и разглеждането на отпадъците като ресурс в една кръгова икономика; насърчаването на заместването и ресурсната ефективност във веригата за създаване на стойност на суровините; ефикасното използване на услуги, които опазват и възстановяват екосистемите, и намаляването на степента на запечатването на почвата, когато е необходимо.

Докладчик	г-н Michel LEBRUN (BE/ЕНП), член на Парламента на Френската общност
Отправни документи	Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите Европа за ефективно използване на ресурсите – водеща инициатива на стратегията „Европа 2020“ СОМ (2011) 21 окончателен Съобщение от Комисията до Европейския парламент, до Съвета, до Европейския икономически и социален комитет и до Комитета на регионите „Пътна карта за ефективно използване на ресурсите в Европа“ СОМ(2011) 571 окончателен

1. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. счита, че една далновидна политика в областта на околната среда, климата и енергетиката следва да се гради на принципа на доброто управление. Според Комитета това означава, че хората отговарят за управлението и за използването на природните ресурси по начин и с интензивност, които да осигурят тяхната устойчивост и да съхраняват тяхното многообразие. Общата цел на една такава политика е развитие, което покрива нуждите на настоящото поколение, но не посяга на капацитета на бъдещите поколения да задоволяват своите нужди;

2. изразява тревогата си от факта, че понастоящем Европейският съюз върви по опасен и неустойчив път на развитие, производство и потребление, както твърди Комисията във водещата си инициатива „Не можем да продължим да използваме ресурсите по сегашния си модел.“;

3. във връзка с това приветства старта на водещата инициатива „Европа за ефективно използване на ресурсите“, чиято цел е ефективното използване на ресурсите да се превърне във водещ принцип на политиките на Европейския съюз в областта на енергетиката и икономиката с ниски емисии на въглерод, транспорта, суровините и основните продукти, устойчивото потребление и производство на стоки и услуги, управлението на отпадъците, земеползването и използването на екосистемите, селското стопанство и рибарството; тази инициатива има важната функция да подкрепя създаването на синергии между различните области, както и да извършва прещенка на отделните интереси и заложените цели и едновременно с това да осигурява обща, последователна и устойчива концепция за използването на ресурсите;

4. приветства положителното въздействие на водещата инициатива върху европейската политика в областта на околната среда. Но все пак европейската политика в областта на околната среда като цяло и водената понастоящем политика за рационално използване на ресурсите (като Тематичната стратегия за устойчиво използване на природните ресурси) в частност са насочени към намаляването на отрицателните последици за околната среда от икономическото развитие и от добива на природни ресурси. С тази водеща инициатива кръгът от въпроси, будещи загриженост, се разширява, като в него се включват и пагубните последици от неефективното използване на природните ресурси за икономическото развитие. По този начин

водещата инициатива дава необходимия тласък за засилено интегриране на политиката в областта на околната среда в икономическата и продуктова политика на ЕС;

5. изразява задоволство от факта, че посредством водещата инициатива загрижеността на Европейския съюз се разпростира върху всички природни ресурси: традиционните енергийни ресурси, но също и биотичните и абиотичните суровини като горивата, биомасата, минералите, металите и дървесината, обработваемите земи и рибните запаси, почвите, водите, въздуха, както и екосистемните услуги или тези, свързани с опазването на биологичното разнообразие;

6. приветства искането на Европейската комисия, отправено към Комитета на регионите, още преди процедурата на взимане на решения да изрази позицията си относно ролята, която местните и регионалните власти би трябвало да играят в рамките на изпълнението на тази инициатива, особено когато имат специални компетенции, свързани с нея, главно по отношение на стандартите, например за сгради или при управлението на отпадъците. Това му дава възможност да изрази мнението си още на първите етапи от изготвянето на бъдещите политики;

7. споделя изцяло оценката на Комисията, че за да се възползваме от предимствата на икономика с ефективно използване на ресурсите и ниски емисии на въглерод, трябва да бъдат изпълнени три основни условия, а именно: 1) политическа воля за промяна, 2) дългосрочно планиране на политиката и инвестициите и 3) дългосрочна промяна на съзнанието и поведението на всички граждани при използването на ресурсите. При изготвянето и прилагането на тези принципи трябва да се използва подход на „многостепенно управление“. В тази перспектива Комитетът на регионите припомня изключително важната роля на местните и регионалните власти при изготвянето, изпълнението и оценката на тези политики⁽¹⁾, която вече ясно беше призната от Европейската комисия и Европейския парламент;

Стратегията „Европа 2020“ и водещата инициатива „Европа за ефективно използване на ресурсите“

8. изразява задоволство от факта, че Европейският съюз се ангажира с тясно обвързване на икономическото развитие, благоденствието на обществото и отговорното използване на природните ресурси;

⁽¹⁾ CdR 25/2009 fin, CdR 73/2011 fin.

9. смята, че преходът към икономика с ефективно използване на ресурсите ще доведе до нарастване на благосъстоянието на бъдещите и сегашните поколения. Един от елементите на това благосъстояние ще бъде създаването на огромни възможности по отношение на икономиката, бизнеса и иновациите. Той ще допринесе за поддържането на конкурентоспособността на ЕС, по-специално като намалява разходите за материали и потребление на енергия и стимулира заетостта в сектора на „зелените технологии“;

10. подчертава, че за подобряване на състоянието на околната среда и качеството на въздуха е нужна амбициозна политика за намаляване при източника, и отправя искане за укрепване на политиката на Европейския съюз в областта на емисиите на парникови газове и замърсяването на въздуха;

11. отбелязва, че голям брой местни и регионални власти вече са възприели и приложили успешно различни политики и практики, насочени към насърчаването на ефективното използване на ресурсите. Тези инициативи заслужават да бъдат популяризирани и да получат признание на европейско равнище, за да могат всички да се възползват от опита на някои заинтересовани страни в тази област и да се насърчат най-ефикасните и резултатни инициативи;

12. привлича вниманието към факта, че в съобщението на Комисията относно инициативата не се упоменават многобройните политически инструменти и стратегии на Европейския съюз, в които вече се разглежда въпросът за ефективното използване на ресурсите като тематичната стратегия за устойчивото използване на природните ресурси, тематичната стратегия за предотвратяване и рециклиране на отпадъците и плана за действие за устойчиво потребление и производство и устойчива индустриална политика. Тези стратегии могат да служат като „правни прецеденти“ при приемането и осъществяването на следващите стратегии, насочени към други въпроси, свързани с управлението на природните ресурси;

13. посочва отговорността на Европейския съюз и на неговите държави-членки за насърчаването на всяка инициатива, целяща да подобри ефективното използване на ресурсите в световен план. В този смисъл Комитетът на регионите подкрепя всички инициативи, предложени от Европейската комисия в рамките на подготовката на конференцията „Рио+ 20“, която ще се проведе през юни 2012 г., и по-специално мерките, насочени към мобилизиране на частното и публичното финансиране и инвестиции, както и мерките, целящи постепенното прилагане на по-ефикасна световна многостранна система за управление. Комитетът на регионите призовава в структурата на тази система за управление да бъдат включени механизми за многостепенно участие и сътрудничество, които да дават възможност за консултации и активно участие на регионите и градовете в сферите, които ги засягат;

14. се присъединява към искането на Европейската комисия за незабавно прилагане на декларацията на ОИСР относно зеления растеж, приета през юни 2009 г.;

15. изразява задоволство от подкрепата, оказана от Европейския съюз и неговите държави-членки на работата, извършена от Международната група за устойчиво управление

на ресурсите към Програмата на ООН за околната среда (UNEP), както и на нейната инициатива за екологосъобразна икономика;

16. изразява съжаление, че десетгодишната рамка за програмиране за моделите на устойчиво потребление и производство за периода 2011-2021 г., не можа да бъде приета на 19-ата сесия на Комисията на ООН за устойчиво развитие;

Управлението в рамките на стратегията „Европа 2020“

17. подчертава взаимозависимостта между политиките в областта на околната среда и социалните политики. Върховото производство на нефт и газ, което според някои се е стабилизирало на определено равнище, както и върховото производство на други материали неизбежно ще доведат до покачване на цените им. Това ще засегне първо хората с най-ниски доходи и регионите с най-ниски средни доходи;

18. подчертава, че поради комплексния и междуетропелов характер на водещата инициатива ефективността на управлението ѝ и на проследяването на нейния напредък в рамките на стратегията „Европа 2020“, на европейския ѝ семестьр и на ежегодния анализ на растежа посредством годишен преглед на резултатите на държавите-членки е от основно значение за това Европейският съюз да постигне по-голяма ефективност в използването на ресурсите;

19. заявява отново по категоричен начин необходимостта от изясняване на бюджетните аспекти на водещите инициативи на стратегията „Европа 2020“⁽²⁾. Следващата многогодишна финансова рамка ще трябва да отрази амбициите на водещата инициатива за ефективно използване на ресурсите, гарантирайки координация на участието на ЕС в рамките на обща стратегия поради пресечните точки на инициативата с редица политики, финансирани от бюджета на ЕС;

20. призовава Комисията при оценката на националните планове за реформи (НПР), внесени от държавите-членки през април 2011 г., да вземе предвид степента на ангажираност на тези държави за насърчаване на ефективното използване на ресурсите;

21. припомня, че успехът на стратегията „Европа 2020“ до голяма степен ще зависи от решенията, взимани на местно и регионално равнище. За тази цел Комитетът на регионите вече се застъпи за това в НПР да се упоменава създаването на териториални пактове за „Европа 2020“ под формата на партньорства на няколко равнища между европейските, националните, регионалните и местните власти⁽³⁾;

22. следователно насърча интегрираното местно развитие като ключов метод на работа за постигане на целите на тази водеща инициатива;

23. счита, че участието на Комитета на регионите в изпълнението на водещата инициатива „Европа за ефективно използване на ресурсите“, както и в интегрираната политика относно ефективното използване на ресурсите, посредством Платформата за наблюдение на стратегията „Европа 2020“ е от първостепенно значение;

⁽²⁾ CdR 73/2011 fin.

⁽³⁾ CdR 73/2011 fin, CdR 25/2009 fin.

Пътна карта за Европа за ефективно използване на ресурсите

24. призовава в графика, предложен в рамките на пътната карта, с който се задават срокове до края на 2013 г. за последователно определяне и приемане на показателите и целите, да бъдат определени още по-кратки срокове. Комитетът на регионите призовава приемането на тези показатели да може да се извърши през 2012 г. Освен това КР настоятелно приканва да се проведат консултации с компетентните местни и регионални институции относно сроковете за тези показатели, с цел да се гарантира, че те са реалистични и осъществими, както по отношение на капацитета, така и на финансовите възможности;

25. приветства формулираното в „Пътната карта за ефективно използване на ресурсите в Европа“ предложение на Европейската комисия за приемане на ограничен брой показатели, така че те да бъдат ясни и ефикасни инструменти, които да послужат като основа за изготвянето на политиките. Изборът на показателите следва да се основава на тяхното значение, целесъобразност, надеждност и стабилност. Те следва да бъдат възможно най-широко признати;

26. отправя искане към Комисията да обмисли приемането на „кошница“ от четири показателя за използването на ресурсите, а именно: отпечатъкът върху земята, използването на суровините (биологично разнообразие, биологични и минерални ресурси), отпечатъкът върху водите и отпечатъкът от емисиите на парникови газове. Тези показатели са относително лесни за измерване, като същевременно дават добра представа за използването на ресурсите и последиците от него. Те биха допълвали показателите за измерване на въздействието върху околната среда и за ефективността на използване на ресурсите;

27. набляга на необходимостта от приемане на такъв глобален показател като „екологичния отпечатък“ като полезен инструмент за информационни кампании и за кампании за повишаване на информираността, при което обаче трябва да се уточни, че поради високата степен на агрегиране един подобен показател може да се използва твърде ограничено при разработването на политиките; данните и технологията следва да се хармонизират между отделните държави и Комисията би могла да помогне за осъществяването на това;

28. изразява задоволство от отправеното от Европейската комисия предложение в полза на приемането на ограничен брой цели в областта на ефективното използване на ресурсите, които да са едновременно амбициозни, количествено измерими, точни и съгласувани. Тези цели би трябвало да са насочени например към подобрене на четирите показателя, посочени в параграф 26, например нулевото нарастване на площта на почви, станали водонепропускливи вследствие на човешка дейност, или нарастването на равнището на предотвратяване и рециклиране на отпадъците;

29. призовава Европейската комисия при оценката на показателите и целите да разглежда осъществимостта на политиките, които местните и регионалните власти биха могли да приемат въз основа на тези показатели и цели;

30. подчертава необходимостта Комисията да включи показателите в годишния си анализ на растежа, с който от 2012 г. нататък ще започва икономическият семестър, така че те да станат неразделна част от системата на национални доклади за „Европа 2020“ и да насочват дискусиите към начина, по който

националните програми за реформи и подготовка на бюджета трябва да бъдат приведени в съответствие със стратегията „Европа 2020“;

31. призовава тези показатели за използване на ресурсите да бъдат неразделна част от оценките на въздействието на политическите предложения на Европейската комисия и държавите-членки. Европейската комисия следва да представи насоки и инструменти, които да позволят на държавите-членки, на местните и регионалните власти, на предприятията и на другите субекти да използват лесно и ефикасно тези показатели;

32. отбелязва, че обхватът и многообразието на предизвикателствата, на които трябва да се отговори в областта на опазването на ресурсите, изискват мобилизиране на всички налични инструменти на европейско, национално, местно и регионално равнище. Европейските и националните инструменти означават засилено интегриране на екологичните аспекти в икономическата и продуктовата политика, а на местно равнище такъв инструмент е Конвентът на кметовете, който показва своята ефективност в областта на енергетиката;

33. приканва международните, европейските, националните и поднационалните институции да се възползват в това отношение от големия опит и резултатите, постигнати от страните, участващи в Конвента на кметовете (около 3 000 общини и над 100 региона в повече от 40 страни);

34. приканва Европейската комисия и другите институции на ЕС да работят заедно по конкретни механизми, които да позволят споделяне на опита на Конвента на кметовете с нашите световни партньори, напр. насърчаване на местно и регионално равнище на сътрудничеството по отношение на ефективното използване на ресурсите между градовете и регионите в ЕС и градовете и регионите от южните и източните съседни държави, както и с развиващите се страни;

35. изразява съжаление, че в пътната карта не е спомената възможността Конвентът на кметовете да се включи в усилията за ефективно използване на ресурсите. В този контекст Комитетът на регионите незабавно призовава Европейската комисия да работи за разширяването на Конвента на кметовете, така че той да включи тази сфера;

36. предлага също така съвместно с Европейската комисия и Бюрото на Конвента на кметовете да се разгледат конкретни начини за разширяване на обхвата на Конвента, така че той да включи аспекти в областта на ресурсите като биологично разнообразие и земеползване, управление на отпадъци и води и замърсяване на въздуха (CdR 164/2010 fin);

37. имайки предвид подготовката на Плана за опазване на водите в ЕС, в частност настоява през 2012 г. Комисията, в партньорство с Комитета, да разшири Конвента на кметовете, за да включи в обхвата му целите 20-20-20 за интегрирано управление на водите, както са посочени в становище CdR 5/2011 fin на Комитета на регионите;

38. подкрепя категорично създаването на „платформа за преход относно ефективното използване на ресурсите, която да обедини различните участници“ и която следва да включва и „политиците от различните равнища на управление, по-конкретно представляващи регионалното и местното равнище“⁽⁴⁾. Подобна платформа би могла да има за задача да обвърже съответните политики и да спомогне за установяването на целите и пречките при прехода;

(4) Заключение на Европейския съвет по околна среда, декември 2010 г.

39. подкрепя позицията на Комисията относно свързването в мрежа и обмена на най-добрите практики между агенциите, които поддържат схеми за ефективност на ресурсите. Освен това Комитетът на регионите приканва Европейския съюз да подкрепи създаването на национални, регионални и местни агенции за ефективно използване на ресурсите там, където те все още не съществуват. Правомощията на съществуващите агенции биха могли да се разширят така, че да обхващат всички въпроси, отнасящи се до използването на ресурсите, и би трябвало да включват и предоставянето на информация и консултация на публичните власти, предприятията и гражданите относно съществуващите и налични мерки и решения в областта на ефективното използване на ресурсите;

Елементите за осъществяване на водещата инициатива „Европа за ефективно използване на ресурсите“

40. счита, че една Европа за ефективно използване на ресурсите ще има нужда не само от технологични иновации, но и от иновации в социално-икономическата си система с нови модели на поведение по отношение на производството и потреблението, промяна на начина на живот и нови модели на управление, както и от програма за стратегически изследвания, насочена към системните иновации;

41. по-специално призовава за извършването на необходимите промени в инфраструктурата, способстващи за изграждането на интелигентни взаимосвързани мрежи, което ще позволи на малките и средните предприятия и на кооперациите да произведат своя собствена „зелена“ енергия и да я споделят на принципа „равен с равен“ на територията на регионите; призовава Европейската комисия да свика специална конференция с участието на местните и регионалните власти и съответните заинтересовани страни, която да даде първоначален тласък на трансформацията на производството на енергия в Европа;

42. заявява, че за да се постигнат целите на водещата инициатива, ще бъдат необходими редица мерки, като например промяна на бюджетните и икономическите политики на държавите-членки, както и екологосъобразна данъчна реформа, които да отчитат в по-голяма степен ефективното използване на ресурсите; също така ще бъде необходимо националното отчитане да се пренасочи към ефективното използване на ресурсите, като подкрепя интегрирането на външните разходи, за да се определят подходящи цени, да се приложи принципът „замърсителят плаща“, като същевременно се защитят потребителите, да се премахнат постепенно субсидиите, които водят до отрицателни последици за околната среда;

43. смята, че развитието на европейска транспортна система с ниски въглеродни емисии и ефективно използване на ресурсите е основен елемент за успеха на водещата инициатива. Във връзка с това е целесъобразно да се стремим към намаляване на количеството енергия и суровини, необходими за производството на моторни превозни средства, и да работим в подкрепа на сектора в тази област, за да се гарантира съществено намаляване на потреблението и за да се създадат транспортни системи, които като цяло да оказват все по-слабо въздействие върху ресурсите;

44. оценява положително факта, че във водещата инициатива се включва разработване на европейска политика в областта на водите, която да дава приоритет на мерките за пестене на вода и на повишаването на ефективността на използване на водата. Комитетът на регионите ще отправи препоръки по този въпрос

в прогнозното си становище относно „Ролята на местните и регионалните власти за насърчаване на устойчива политика за водите“⁽⁵⁾;

Икономика с ниски въглеродни емисии и ресурсно-ефективна енергийна система

45. изразява съжаление, че прилаганите понастоящем политики за енергийна ефективност не позволяват постигането на целите на европейския пакет за енергетиката и климата за 2020 г. Енергийната ефективност следва да бъде издигната като задължителна цел и да допринесе значително за постигане на целите за намаляване на емисиите на парникови газове до 2050 г.;

46. приканва Комисията да продължи да се съсредоточава върху секторите на строителството, услугите и транспорта при законодателните и финансови инициативи, които ще стартират във връзка с нейния план за енергийна ефективност за 2011 г., който беше приет неотдавна⁽⁶⁾;

47. заявява отново, че секторът на строителството следва да получи подходящи регулаторни и финансови стимули за повишаване на дела на санирането на сгради с цел енергийна ефективност;

48. обръща внимание върху необходимостта от осигуряване на обучението и ръководството на квалифицирана и достъпна работна сила в областта на енергийната ефективност във всички съществени отрасли на икономиката, следователно и в строителния сектор. Комитетът на регионите предлага да бъде създадена европейска стратегия за информиране и обучение на такава работна сила; във връзка с това подчертава потенциала на водещите инициативи и иновативните мерки, които те изискват, за създаването на висококвалифицирана и устойчива заетост в редица различни отрасли и професионални сфери в ЕС;

49. приканва Европейската комисия да предложи конкретни мерки за саниране на сгради посредством бъдещата си директива относно икономите на енергия и да задели в многогодишния бюджетен план достатъчно средства за енергийно ефективни рехабилитация и саниране на европейските сгради за периода след 2013 г. Тези мерки следва да бъдат съчетани със стратегия за финансиране на нискоенергийни сгради;

50. призовава Европейската комисия да предложи единна система за измерване на енергийната ефективност в Европейския съюз, която да съдържа методология, позволяваща прилагането ѝ на равнище местни и регионални власти;

51. приветства целта на Европейската комисия за успешен преход към икономика с ниски емисии на парникови газове и ефективно използване на ресурсите⁽⁷⁾;

52. призовава тези цели да бъдат отразени по подходящ начин в многогодишната финансова рамка, включително чрез предоставяне на допълнително финансиране на равнището на местните и регионалните власти;

53. признава значението на европейската схема за търговия с емисии като инструмент за насочване на инвестициите в секторите, които тя обхваща – производството на електроенергия, енергоемките промишлени отрасли, а от 2012 г. и въздухоплаването, като възнаграждава финансово инвестициите в дейности със слаб въглероден отпечатък и изразява надеждата, че ефективността ѝ ще се подобри след 2012 г.;

⁽⁵⁾ CdR 5/2011.

⁽⁶⁾ COM (2011) 109 окончателен.

⁽⁷⁾ COM (2011) 112 окончателен.

54. все пак се застъпва за това европейската схема за търговия с емисии да играе по-голяма роля за насърчаване на нисковъглеродните технологии, доколкото тези технологии спомагат също и за подобряването на състоянието на показателите за използване на ресурсите и не увеличават опасността за околната среда;

55. затова одобрява плановете на Европейската комисия за изтегляне от пазара на част от сегашните права с цел да стимулира прехода на Европейския съюз към икономика с ниски въглеродни емисии;

56. одобрява включването на практиките за управление на почвите, които благоприятстват в по-голяма степен съхраняването на въглерода в земята, и припомня, че подобряването на съдържанието на органични вещества в почвите носи допълнителни предимства за околната среда и селското стопанство, за опазването на почвите и тяхното плодородие;

57. въпреки това изразява съжаление, че потенциалът на селскостопанския сектор за смекчаване на последиците от изменението на климата се оказва разпокъсан в няколко различни категории в протоколите на ООН и от Киото относно информирането и отчитането, а от сектора се очаква да изиграе съществена роля за ефективното и устойчиво използване на ресурсите;

58. подчертава значението на баланса между използването на биогорива в икономика с ниски въглеродни емисии и опазването на биологичното разнообразие, управлението на водите и опазването на околната среда по принцип и изхранването в световен мащаб;

59. подчертава, че е важно политиките за енергийна ефективност да бъдат съгласувани от социални мерки, които да осигуряват на най-уязвимите хора и региони достъп до ефективна енергийна услуга;

Устойчиво потребление и производство

60. призовава Европейската комисия да гарантира ефективното изпълнение на плана за действие на Европейския съюз за устойчиво потребление и производство и устойчива промишлена политика и да възприеме по-широк подход;

61. настоятелно приканва Комисията да подкрепи т.нар. подход на „водещия играч“ в областта на продуктовата политика, като съчетава в по-голяма степен възпиращи инструменти, които отстраняват от пазара продуктите с най-слаби характеристики, и стимулиращи инструменти, които възнаграждават най-добрите продукти и ускоряват навлизането им на пазара;

62. насърчава екоиновациите за създаване на нови продукти и услуги за ефективно използване на ресурсите като основен инструмент за постигането на тази цел, както и за конкурентоспособността и създаването на работни места. Бъдещият план за действие в областта на екоиновациите следва да създаде нови партньорства в областта на иновациите, които да включват местните и регионалните власти;

63. заявява отново ангажимента си да популяризира екологичните обществени поръчки сред местните и регионалните власти;

64. призовава за определяне на задължителни за държавите-членки и за европейските институции цели във връзка с екологичните обществени поръчки и за включване на „зелените“ обществени поръчки като неразделна част от бъдещата директива за обществените поръчки с цел повишаване на правната яснота и разпространение на тяхното използване;

65. призовава за задълбочено преразглеждане на директивата за екопроектирането и мерките за прилагането ѝ с цел насърчаване на ефективното използване на ресурсите чрез разширяване на приложното ѝ поле, така че то да обхване и продуктите, които не са свързани с енергопотреблението, но оказват значително въздействие върху околната среда⁽⁸⁾; счита, че разработването на методи за анализ на жизнения цикъл на стоките и услугите следва да се поощрява и че неговите резултати следва да бъдат лесно достъпни за регионалните и местните власти, за да ги подпомогнат да направят своя избор;

66. призовава да бъдат взети мерки за борба срещу организираното или неправомерното обявяване за морално остарели на стоки и услуги с цел удължаване на живота и увеличаване на възможността за ремонт на стоките, както и възможността да бъдат рециклирани в края на живота им; призовава да бъдат подкрепени икономическите и производствените инициативи, които допринасят за това;

67. насърчава по-широкото прилагане, особено от страна на местните и регионалните власти, на Схемата за екологично управление и одит (EMAS) като пазарен инструмент за управление на ресурсите от организациите. Комитетът на регионите смята, че би било възможно участието в тази схема да се увеличи, ако свързаните с това разходи се премахнат или намалят и ако бъде поискано държавите-членки сами да определят собствените си цели по отношение на увеличаването на броя на организациите, които участват официално в EMAS;

68. отправя настоятелно искане към Комисията, държавите-членки и местните и регионалните власти да засилят мерките за повишаване на информираността на потребителите и предприятията за екологичните и социалните последици от тяхното потребление, като например плановете за етикетирание, включването на устойчивото потребление в образователните и учебните системи и засилването на контрола над аргументите от екологичен характер, използвани за търговски цели;

Европейският съюз да се превърне в „кръгова икономика“

69. призовава целта да бъде общество с нулеви отпадъци, основаващо се на оптимизиране на предотвратяването на отпадъците и тяхното третиране като ресурси в рамките на икономика, която използва многократно материалите;

70. изразява съжаление, че депонирането на отпадъците продължава да бъде най-разпространената форма на отстраняване на градските отпадъци. Затова Комитетът на регионите отправя искане към Комисията да отдели специално внимание на въвеждането и прилагането на съществуващото законодателство на Европейския съюз в областта на отпадъците, което е от основно значение за насърчаването на ефективното използване на ресурсите;

⁽⁸⁾ Член 21 от Директива 2009/125/ЕО.

71. отправя настоятелно искане към европейските институции, държавите-членки и местните и регионалните власти да предприемат ефикасни мерки срещу изтичането на отпадъци към съоръжения за третиране на територията на ЕС или извън него, които не отговарят на стандартите, да подобрят конкурентоспособността на рециклиращата промишленост на ЕС по цялата верига за създаване на стойност, да стимулират иновациите в областта на ефективното използване на ресурсите и проектирането на рециклируеми продукти, да създадат икономически стимули или нови пазарни инструменти с цел рециклиране и популяризиране на вторичните суровини и оптимизиране на изготвянето и прилагането на критерии за прекратяване на статута на отпадъците като такива и критерии за качество за рециклираните материали, като във връзка с това се вземе предвид текущата работа на Европейската комисия във връзка с критериите за прекратяване на статута на отпадъците като такива. КР призовава също така да се обърне специално внимание на продуктите, съдържащи по-редки суровини и най-вече редкоземни елементи;

72. насърчава държавите-членки и местните и регионалните власти да приемат амбициозни програми за предотвратяване на отпадъците съгласно член 29 от Рамковата директива за отпадъците, включително ясни количествени контролни показатели за мерките за предотвратяване образуването на отпадъци⁽⁹⁾;

73. отправя искане към Европейската комисия да насърчи по-конкретно предотвратяването на биологичните отпадъци и намаляването на хранителните отпадъци и да продължи да подкрепя Европейската седмица за предотвратяване на отпадъците, която се провежда успешно в голям брой региони и градове;

74. подчертава основната роля на местните и регионалните власти в разработването на пазарите за рециклиране и повторно използване. Във връзка с това Комитетът на регионите отново приканва в Директива ОЕЕО (директивата относно отпадъците от електрическо и електронно оборудване) да бъдат включени специфични и конкретни цели в областта на повторното използване на електронните отпадъци, като същевременно се гарантира, че принципът на отговорността на производителя ще бъде напълно развит в законодателството;

75. обръща внимание върху факта, че местните и регионалните власти разполагат със значителна свобода на действие, за да насърчат рециклирането отвъд сегашните цели на Европейския съюз. Голям брой градове и региони вече са надхвърлили в значителна степен минималните европейски цели за рециклиране и за алтернативни решения, заместващи погребването на отпадъците и понастоящем се стремят към цел нулеви отпадъци за депониране или изгаряне и високи равнища на рециклиране на битовите отпадъци. В този контекст Комитетът на регионите може само да поощри Европейския съюз и държавите-членки да продължат да насърчат въвеждането, особено в най-слабо напредналите в това отношение региони, на инструменти за насърчаване на рециклирането, каквито се използват от градовете и регионите с добри резултати в тази област;

76. приканва Европейската комисия да ускори оценката на предимствата от въвеждането на задължителни европейски цели в областта на предотвратяването на отпадъците, която се изисква от нея съгласно Рамковата директива за отпадъците, както и завишаването на сегашната задължителна цел в областта на

рециклирането на твърдите градски отпадъци. Последната мярка би могла да доведе до създаването на 500 000 нови работни места в Европа⁽¹⁰⁾;

Ефективно използване на суровините (минерали, гори и биомаса)

77. приветства факта, че в съобщението на Европейската комисия, публикувано в рамките на водещата инициатива „Европа за ефективно използване на ресурсите“ и озаглавено „Посрещане на предизвикателствата, свързани със стоковите пазари и суровините“⁽¹¹⁾, е включено ефективното използване на ресурсите;

78. приканва Европейската комисия и държавите-членки да насърчат в по-голяма степен алтернативните решения и ефективното използване на ресурсите във веригата за създаване на стойност на суровините, която включва проучване, добив, преработка, рециклиране, екопроектиране, индустриална екология и ефективно по отношение на ресурсите производство;

79. насърчава държавите-членки и регионите, с продължавашата подкрепа на Европейската комисия, да определят своите политики за устойчиво и ефективно използване на минералните ресурси, да изготвят политика за устройство на територията по отношение на минералните суровини и да въведат ясна процедура за разрешителни за рудодобив;

80. приветства насоките на Комисията относно добива на неенергийни полезни изкопаеми и изискванията по Natura 2000⁽¹²⁾ и призовава за възприемането на интегриран подход по тези въпроси в бъдеще;

81. отбелязва поканата на Съвета към Европейската комисия да предложи мерки относно проблемите, свързани с доставка на суровини от горското стопанство и сектора на възобновяемите енергии, предназначени за промишлеността;

82. отправя искане за въвеждане на механизъм за задължително сертифициране в целия Европейски съюз, както и на стимули за използването на биомаса за производство на енергия и на дървесина от гори, управлявани по устойчив начин. Комитетът на регионите обръща внимание на ръководната роля, която местните и регионалните власти могат да изпълняват в това отношение;

83. отправя отново искане към Комисията да предложи минимални задължителни критерии за устойчивост при използването на твърди и газообразни източници на биомаса в областта на електроенергията, отоплението и охлаждането⁽¹³⁾;

Биологично разнообразие, екосистемни услуги и земеползване

84. отбелязва, че ефективното използване, опазване и възстановяване на екосистемните услуги, определени от държавите-членки в рамките на новата цел „Биологично разнообразие“ за 2020 г., изложени в документа „Стратегия на ЕС за биологичното разнообразие до 2020 г.“⁽¹⁴⁾, са от първостепенно значение за ефективното използване на ресурсите;

⁽¹⁰⁾ CEE Bankwatch 2011, BEE & FoEE 2011 г.

⁽¹¹⁾ COM (2011) 25 окончателен.

⁽¹²⁾ EC guidance on undertaking non-energy extractive activities in accordance with Natura 2000 requirements (Насоки на ЕС относно добива на неенергийни полезни изкопаеми в съответствие с изискванията на Natura 2000), http://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/management/docs/nee_i_n2000_guidance.pdf.

⁽¹³⁾ CdR 312/2010 fin.

⁽¹⁴⁾ COM (2011) 244 окончателен.

⁽⁹⁾ CdR 47/2006 fin.

85. приветства подкрепата, която стратегията на ЕС предлага за биологичното разнообразие до 2020 г. с цел да се постигне напредък в дейностите за подкрепа на биологичното многообразие, сред които и признаване на икономическата изгода, свързана с биологичното разнообразие и екосистемните услуги, и да се поощрят органите, които управляват структурните фондове, да инвестират в природния капитал като наследство за бъдещите поколения и източник на икономическо развитие, да се насърчи подкрепата от страна на ОСП за биологичното разнообразие, да се определи подцел за възстановяване на екосистемите и да се насърчи създаването на „зелена инфраструктура“;

86. изразява съжаление, че въпреки предишните му препоръки, ключовата роля на местните и регионалните власти за успеха на тази стратегия не е призната в достатъчна степен;

87. приканва Европейския съюз и държавите-членки да започнат пилотни проекти за опазване на биологичното разнообразие, по-специално пилотни проекти в областта на икономиката на екосистемите и биологичното разнообразие на местно и регионално равнище („ТЕЕВ“), които да подкрепят местните и регионалните власти при приемането и прилагането на инструментите, определени в международния доклад „ТЕЕВ Report for Local and Regional Policy Makers“ („Доклад до политиките на местно и регионално равнище относно икономиката на екосистемите и биологичното разнообразие“) ⁽¹⁵⁾;

88. отбелязва, че упадъкът на естествените и полуестествените местообитания, по-конкретно пасища, мочурища, ланди и блата, елементи от първостепенно значение за борбата срещу изменението на климата, продължава да бъде основен източник на безпокойство. Затова Комитетът на регионите насърчава Европейския съюз, държавите-членки и местните и регионалните власти да се заемат с изготвянето на съответните програми за опазване и възстановяване на тези екосистеми;

89. изразява безпокойството си във връзка с нарастващото използване на земя за целите на урбанизацията и транспортните мрежи, в резултат на което се повишава равнището на водонепропускливост на почвите, което води до намаляване на инфилтрацията на водите, до увеличаване на наводненията и риска от ерозия, до разпокъсване на местообитанията и на животинските популации, до изостряне на ефекта на изразено локално затопляне в градовете и по този начин ги прави уязвими за горещите вълни и изменението на климата;

90. насърчава държавите-членки да работят съвместно с местните и регионалните власти за въвеждането на интегрирани

системи на планиране на земеползването и устройството на територията да допринасят за постигането на устойчиви модели на градски селища, за създаването на поредица от стимули, с които да се дава предимство на повторното използване на пустеещи земи вместо на използването на зелени площи и селски райони, за създаването на база данни за пустеещите земи и, накрая, за намаляването на сегашните застроени площи навсякъде, където това се окаже необходимо;

91. заявява отново, че общата тематична стратегия за опазване на почвите, включително целта за приемане на Рамкова директива за почвите, следва да продължи да бъде част от бъдещата политика на Европейския съюз в областта на околната среда;

Ефективни по отношение на използването на ресурсите общи политики в областта на селското стопанство, рибарството и сближаването

92. изразява безпокойство от факта, че съгласно оценките търговските рибни запаси надхвърлят безопасните биологични граници. Затова Комитетът на регионите отправя отново искането си най-късно до 2015 г. целта за максимален устойчив улов да бъде приета като водещ принцип на бъдещата Обща политика в областта на рибарството ⁽¹⁶⁾;

93. подкрепя подхода, препоръчан от Европейската комисия в нейното съобщение, озаглавено *Приносът на регионалната политика за устойчив растеж в рамките на стратегията „Европа 2020“* ⁽¹⁷⁾;

94. застъпва се по-специално за увеличаване на дела на структурните фондове в осъществяването на водещата инициатива, като приканва органите, управляващи структурните фондове, да инвестират повече средства в икономика с ниски въглеродни емисии, в екосистемните услуги и биологичното разнообразие, както и в екоиноващите;

95. подкрепя също така оптимизирането на инвестициите в ефективното използване на ресурсите;

96. изразява твърдо убеждение, че интелигентното, устойчиво и приобщаващо развитие в ЕС и отвъд него може да бъде постигнато, като местните и регионалните власти действат в качеството на двигател на промените и социално-икономическото развитие.

Брюксел, 11 октомври 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

⁽¹⁵⁾ <http://www.teebweb.org>.

⁽¹⁶⁾ CdR 218/2009 fin.

⁽¹⁷⁾ COM (2011) 17 окончателен.

Преразгледано становище на Комитета на регионите относно „Правилата на ЕС за държавните помощи относно услугите от общ икономически интерес“

(2012/С 9/09)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- приветства факта, че позицията на Европейската комисия съвпада с предложението на Комитета на регионите, според което следва да се разграничават: 1) ситуациите, при които компенсациите за обществена услуга *de minimis* не засягат търговията между държавите-членки и затова не следва да подлежат на контрол върху държавните помощи; 2) компенсациите, отпускани за обществени услуги с местно и социално измерение, над прага *de minimis*, но които поради естеството на организацията и настоящото развитие на вътрешния пазар не засягат търговията между държавите-членки до степен, която да влиза в противоречие с интереса на Съюза; 3) компенсациите, отпускани за другите обществени услуги с европейско или трансгранично измерение, уредени със секторни директиви или регламенти;
- потвърждава изискването си прагът *de minimis* да бъде повишен на 800 000 EUR годишно;
- отправя искане към Комисията да не въвежда в условията за прилагане на новия регламент за помощта *de minimis* критерия, свързан с населението, представявано от даден местен орган;
- се противопоставя на въвеждането на оценка на икономическата ефективност на компенсациите за УОИИ от страна на Комисията; според КР нито член 106, нито решение или едностранна директива на Комисията въз основа на разпоредбите на параграф 3 от него представляват достатъчно правно основание за такава законодателна инициатива. Мандатът на Комисията, в качеството на европейски орган за конкуренцията, не засяга по никакъв начин условията за ефективно предоставяне на публични средства от публичните власти на държавите-членки.

Главен докладчик	г-н Karl-Heinz LAMBERTZ (BE/ПЕС), министър-председател на немскоговорящата общност в Белгия
Отправни документи	<ul style="list-style-type: none"> — Предложение за съобщение относно прилагането на правилата на Европейския съюз за държавните помощи в случай на компенсации, предоставени за извършване на услуги от общ икономически интерес (УОИИ) — Предложение за регламент за прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта <i>de minimis</i>, отпускана на предприятия, предоставящи услуги от общ икономически интерес — Предложение за съобщение относно Рамка на ЕС за държавна помощ под формата на компенсация за обществена услуга (2011 г.) — Предложение за решение относно прилагането на член 106, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз за държавната помощ под формата на компенсация за обществена услуга, предоставена на определени предприятия, натоварени с извършването на УОИИ — Съобщение от Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите – „Реформа на правилата на ЕС за държавните помощи относно услугите от общ икономически интерес“ <p style="text-align: center;">COM(2011) 146 окончателен</p> <p style="text-align: center;">Преразгледано становище на Комитета на регионите във връзка с документ CdR 150/2011 fin съгласно член 52 от Правилника за дейността – ECOS-V-016</p>

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ,

1. приветства предложението на Комисията за законодателен пакет относно държавните помощи под формата на компенсации за обществена услуга;

2. счита, че това предложение за преразглеждане е политическа инициатива от голямо значение за местните и регионалните власти, защото има за цел да определи нови, ясни и съразмерни правила за съответствие на начините на финансиране на обществените услуги с вътрешния пазар и по този начин да внесе правната сигурност и предвидимост, необходими за развитието на обществените услуги в Съюза; изразява обаче съжаление, че Комисията не постига целта, която сама си е поставила – да създаде повече яснота по въпросите на приложимостта и прилагането и да намали до минимум административната тежест, особено за засегнатите;

3. счита, че общата структура на предложения от Европейската комисия механизъм за контрол на държавните помощи следва да отчита по-добре местното, трансграничното или европейското измерение на обществените услуги, разнообразните начини на тяхната организация и действителното равнище на риска от това, да бъде засегнат търговският обмен между държавите-членки на Европейския съюз, но смята, че предложенията само частично отразяват тази необходимост;

4. приветства факта, че позицията на Европейската комисия съвпада с предложението на Комитета на регионите ⁽¹⁾, според

което следва да се разграничават: 1) ситуацията, при които компенсациите за обществена услуга *de minimis* не засягат търговията между държавите-членки и затова не следва да подлежат на контрол върху държавните помощи; 2) компенсациите, отпуснати за обществени услуги с местно и социално измерение, над прага *de minimis*, но които поради естеството на организацията и настоящото развитие на вътрешния пазар не засягат търговията между държавите-членки до степен, която да влиза в противоречие с интереса на Съюза; 3) компенсациите, отпуснати за другите обществени услуги с европейско или трансгранично измерение, уредени със секторни директиви или регламенти, или които разполагат със структура от търговски предприятия, упълномощени да оперират на трансгранично или международно равнище;

Предложение за съобщение относно прилагането на правилата на Европейския съюз за държавните помощи в случай на компенсации, предоставени за извършване на услуги от общ икономически интерес

5. приветства предложението за съобщение, с което се изясняват и актуализират различни понятия в правото на Европейския съюз, приложими към ОУИИ, по-специално с оглед развитието на съдебната практика на Съда на Европейския съюз; изразява обаче съжаление, че Комисията е пропуснала да определи разбираеми критерии за предназначението на дадена икономическа дейност, за местното измерение и за значението за единния пазар, които да надхвърлят рамките на решенията на Съда на ЕС, вследствие на което тя си запазва широко поле за тълкуване при оценката и продължава да съществува правна несигурност;

⁽¹⁾ Становище CdR 150/2011, параграф 44.

6. във връзка с това подчертава, че член 14 от ДФЕС, който се отнася за разпоредбите с общо приложение на Договора, предоставя на Европейския парламент и на Съвета ново правно основание посредством регламенти да установяват принципите и условията, по-специално икономически и финансови, позволяващи на УОИИ да изпълняват своите специфични задачи; затова изисква от Комисията официално да разясни ключовите понятия, на които не са дадени определения в Договора, посредством предложение за регламент на Съвета и на Европейския парламент по член 14 от ДФЕС;

7. счита, че настоящото предложение за съобщение на Комисията не я освобождава от ангажимента ѝ да представи качествена рамка за услугите от общ интерес;

Предложение за регламент за прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта *de minimis*, предоставяна на предприятия, предоставящи УОИИ

8. приветства намерението на Комисията да повиши прага, посочен в регламента относно помощта *de minimis*⁽²⁾ под който публичната помощ не подлежи на контрол върху държавните помощи, така че да се изключат от приложното поле всички местни обществени услуги за местно социално развитие, а именно социално включване, борба с изключването, помощта за възрастните хора, организиране на развлекателни масови мероприятия на местно равнище, развиване на културни, спортни или социално-образователни дейности, които се основават на местни сдружения и квартални социални микропредприятия. Това предложение се основава на факта, че не съществува никакъв риск този вид услуги да засегнат търговията между държавите-членки;

9. изразява обаче съжаление, че Комисията се задоволява да предложи повишаване на прага от 200 000 EUR за срок от 3 години на 150 000 EUR годишно, което би позволило да се обхванат само местните структури с по-малко от 4 работници. Затова отправя отново искането си, когато тези услуги по места се предоставят безплатно на определена територия, този праг да бъде повишен на 800 000 EUR годишно, така че да могат да се обхванат всички местни структури с по-малко от 20 работници, чиито единствени средства са компенсациите, отпускани от публичните власти;

10. отправя искане към Комисията да не въвежда в условията за прилагане на новия регламент за помощта *de minimis* критерия, свързан с населението, представлявано от даден местен орган. Всъщност населението изобщо не е определящо за измерване на въздействието на икономическата активност на въпросната териториално-административна единица върху търговския обмен между държавите-членки. От друга страна, не можем да се основаваме на логика, която рискува да доведе до дискриминация между различните субекти (общини, региони,

държава и др.). Изборът на населението като единствен критерий не отчита и факта, че тези местни по своя характер услуги могат да бъдат съфинансирани от няколко публични власти – с различен мащаб и равнище – съгласно принципите на свобода на организация и изпълнение на обществените услуги, залегнали в Договора. Накрая, не може да се санкционира обединяването на услугите, по-специално в рамките на сътрудничеството между междуобщински структури. Затова проверката на местния и териториално ограничен характер трябва да се основава на набор от показатели, които отчитат географското положение на дадена община и на диапазона на потенциалните потребители на въпросните обществени услуги; тази проверка трябва да отчита, по силата на член 174 от Договора за функционирането на Европейския съюз, положението на регионите, „които са засегнати от сериозни и постоянни неблагоприятни природни и демографски условия“, и вследствие да предвижда диференцирани мерки за оказване на подкрепа. Би следвало да се влигне прагът за годишен оборот до 5 млн. евро;

11. отбелязва със задоволство, че Комисията подхожда много сериозно към прозрачността и изключва от обхвата на своя регламент всяка непрозрачна помощ, която не може да бъде изчислена точно;

Предложение за решение относно прилагането на член 106, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз за държавната помощ под формата на компенсация за обществена услуга, предоставяна на определени предприятия, натоварени с извършването на УОИИ

12. подкрепя, съгласно принципа на пропорционалност, залегнал в Договора, метода на Комисията за отчитане на изключително местния характер на някои обществени услуги, както и предложението за разширяване на решението на съвместимост *a priori* с други социални услуги освен болниците и организациите за социално настаняване;

13. смята, че с въвеждането на това ново понятие за „основни социални нужди“ се създава голямо объркване за местните и регионалните власти и техните партньори, тъй като се припокрива с вече съществуващите концепции „социални услуги от общ интерес“ и „социални услуги“, които са изключени по смисъла на член 2, параграф 2, буква й) на Директивата за услугите; затова **изисква** от Комисията да предпочете концепцията за социалните услуги по смисъла на член 2, параграф 2, буква й) на Директивата за услугите, който оставя на държавите-членки и на местните и регионалните власти възможността да определят обхвата според принципа на субсидиарност, също изисква от Комисията да уточни, че списъкът с примерите за услуги, даден в предложението за решение за прилагането на член 106, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, не е нито ограничен, нито изчерпателен;

14. отправя искане към Комисията да не намалява наполовина прага на годишната компенсация, обуславящ прилагането на това решение и да запази стойността от 30 млн. EUR годишно;

(²) Регламент (ЕО) № 1998/2006 на Комисията от 15.12.2006 г. относно „минималната помощ“.

15. отправя искане към Комисията да не обвързва освобождаването от нотифициране с максимален срок на акта на възлагането при зачитане на свободата на администриране и организация на обществените услуги от публичните органи на държавите-членки;

16. отправя искане към Комисията да не обвързва освобождаването от нотифициране за обществените услуги с изключителното им извършване в случаите, когато се прилагат разпоредбите на директивата относно прозрачността на отношенията между предприятията и публичните органи (референции) и въпросните предприятия са въвели осчетоводяване на разходите;

17. смята, че когато местните и регионалните власти провеждат тръжна процедура с намерението да се съобразят с четвъртия критерий от делото *Altmark* по отношение на компенсацията за обществена услуга, те трябва да могат да поставят критерии за качество, за да определят икономически най-изгодната оферта, вместо да прибягват до критерия за най-ниска цена;

18. смята, че предложеното ново определение на „разумна печалба“ въз основа на процент на възвращаемост на капитала и показатели за печалба е толкова сложно, че ще бъде неприемливо за много от властите на поднационално равнище;

19. отправя искане към Комисията да включи в окончателните си предложения за преразглеждане всички форми на компенсации за обществена услуга, предвид голямата дискреционна власт, с която разполагат местните и регионалните органи за финансиране на обществените услуги, включително компенсациите под формата на помощи за дългосрочните инвестиции, необходими за финансиране на местна инфраструктура за обществени услуги; да не ограничава разбирането си за съвместимост само до годишните субсидии за експлоатация и да уточни конкретните условия за оценка на липсата на свръхкомпенсация в случай на помощи за дългосрочни инвестиции, по-конкретно недвижими и поземлени инфраструктури;

20. припомня на Комисията, че е целесъобразно да се вземат под внимание други обективни критерии, които неутрализират *a priori* риска от това, да бъде засегната търговията между държавите-членки, от нарушаване на правилата за конкуренция или кръстосани субсидии, като ограничените териториални правомощия на някои оператори, свързани с разрешителен режим за определена територия, ограничения предмет на дейност на някои оператори, публични или частни, създадени изрично за предоставяне на конкретна обществена услуга на дадена територия, които нямат никаква търговска дейност на пазара, нестопанския характер на някои социални предприятия, които реинвестират евентуалните печалби във финансирането на обществената услуга, която им е възложена, приспадайки ги от бъдещите компенсации;

21. предлага, съгласно принципите на субсидиарност и пропорционалност, залегнали в Договора, в окончателното си решение Комисията да повери на публичните власти,

отпускащи компенсациите, грижата да предприемат всички необходими мерки за предотвратяване, контрол и възстановяване на всяка евентуална свръхкомпенсация, тъй като счита, че предотвратяването на евентуални свръхкомпенсации е в пряк интерес на местните и регионалните власти. В замяна на това трябва да бъде опростена процедурата за обжалване в случай на установена свръхкомпенсация за предприятията, които са били действително и пряко санкционирани;

22. предлага на Комисията прилагането на тези разпоредби да бъде обвързано:

— с наличието на „договор за обществена услуга“⁽³⁾, т.е. всеки официален документ, който (1) признава характера от общ интерес на задачата, изпълнявана от оператора, и факта, че тя се вписва в обхвата на член 14 и член 106, параграф 2 от ДФЕС и на член 2 от Протокол 26; (2) уточнява естеството на произтичащите специфични задължения и определената територия; (3) установява параметрите за изчисляване на отпуснатата компенсация за обществена услуга;

— и с публикуването на този „договор за обществена услуга“ в Официален вестник на ЕС в специално създаден за целта регистър;

Предложение за съобщение относно Рамка на ЕС за държавна помощ под формата на компенсация за обществена услуга (2011 г.)

23. припомня, че се противопоставя на въвеждането на оценка на икономическата ефективност на компенсациите за УОИИ от страна на Комисията; според КР нито член 106, нито решение или едностранна директива на Комисията въз основа на разпоредбите на параграф 3 от него представляват достатъчно правно основание за такава законодателна инициатива. Мандатът на Комисията, в качеството на европейски орган за конкуренцията, не засяга по никакъв начин условията за ефективно предоставяне на публични средства от публичните власти на държавите-членки. Този изключителен мандат, който тя упражнява под контрола на Съда на Европейския съюз, се ограничава до това, да следи за съответствието на компенсациите за обществена услуга, които не отговарят на условията, посочени от Съда в делото *Altmark*, и които поради това влизат в режима за забрана и контрол на държавните помощи;

24. отхвърля като намеса в изключителното право на държавите-членки за организиране и структуриране на услугите от общ интерес изискването държавите-членки да представят под формата на пазарно проучване доказателство за потребността от обществена услуга;

II. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Предложение за регламент за прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта *de minimis*, предоставяна на предприятия, предоставящи УОИИ

⁽³⁾ По смисъла на горепосочения Регламент ЕО 1370/2007.

Изменение 1

Съображение 4

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Според опита на Комисията може да се сметне, че компенсацията за предоставяне на услуги от общ икономически интерес не засяга търговията между държавите-членки и/или не нарушава или не заплашва да наруши конкуренцията, при условие че е предоставена от местен орган, представляващ население от под 10 000 жители, отпусната е в полза на предприятие с годишен оборот от под 5 млн. EUR по време на двете предходни финансови години и при условие че получената от предприятието бенефициер компенсация за услуги от общ икономически интерес не надхвърля 150 000 EUR на фискална година.	Според опита на Комисията може да се сметне, че компенсацията за предоставяне на услуги от общ икономически интерес не засяга търговията между държавите-членки и/или не нарушава или не заплашва да наруши конкуренцията, при условие че е предоставена от <u>публичен местен орган, представляващ население от под 10 000 жители, отпусната е в полза на предприятие с годишен оборот от под 5 млн. EUR по време на двете предходни финансови години</u> при условие че получената от предприятието бенефициер компенсация за услуги от общ икономически интерес не надхвърля <u>800 000</u> 150 000 EUR на фискална година.

Изложение на мотивите

Мотивите се съдържат в параграф 9 и параграф 10 от становището.

Изменение 2

Съображение 16

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Задължение на Комисията е да гарантира спазването на правилата за държавната помощ, и по-специално да следи дали помощта, предоставяна съгласно правилата за помощ <i>de minimis</i> , отговаря на съответните условия. В съответствие с принципа за сътрудничеството, посочен в член 4, параграф 3 от ДФЕС, държавите-членки следва да способстват за изпълнението на тази задача, като създадат необходимите механизми, за да не се допуска общият размер на помощта <i>de minimis</i> , предоставяна за извършване на услуги от общ икономически интерес, да надхвърли годишния таван от 150 000 EUR.(...)	Задължение на Комисията е да гарантира спазването на правилата за държавната помощ, и по-специално да следи дали помощта, предоставяна съгласно правилата за помощ <i>de minimis</i> , отговаря на съответните условия. В съответствие с принципа за сътрудничеството, посочен в член 4, параграф 3 от ДФЕС, държавите-членки следва да способстват за изпълнението на тази задача, като създадат необходимите механизми, за да не се допуска общият размер на помощта <i>de minimis</i> , предоставяна за извършване на услуги от общ икономически интерес, да надхвърли годишния таван от <u>800 000</u> 150 000 EUR.(...)

Изложение на мотивите

Мотивите се съдържат в параграф 9 от становището.

Изменение 3

Член 1, параграф 2 – Обхват

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Настоящият регламент се прилага само за помощ, предоставена от местни органи, представляващи население от под 10 000 жители.	Настоящият регламент се прилага само за помощ <u>от местен интерес</u> , предоставена от <u>публични местни органи, представляващи население от под 10 000 жители в географски определен район.</u>

Изложение на мотивите

Мотивите се съдържат в параграф 10 от становището.

Изменение 4

Член 2

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Помощ може да се възползва от настоящия регламент единствено ако i) общият размер на предоставената помощ на предприятието, предоставящо услуги от общ икономически интерес, не надхвърля 150 000 EUR на фискална година, и ако ii) това предприятие има среден годишен оборот преди облагане с данъци и с всички включени дейности от под 5 млн. EUR по време на двете финансови години, предхождащи годината, в която е била отпусната помощта.	Помощ може да се възползва от настоящия регламент единствено ако i) общият размер на предоставената помощ на предприятието, предоставящо услуги от общ икономически интерес, не надхвърля 150 000 <u>800 000</u> EUR на фискална година, и ако ii) това предприятие има среден годишен оборот преди облагане с данъци и с всички включени дейности от под 5 млн. EUR по време на двете финансови години, предхождащи годината, в която е била отпусната помощта.

Изложение на мотивите

Мотивите се съдържат в параграф 9 от становището.

Предложение за решение относно прилагането на член 106, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз за държавната помощ под формата на компенсация за обществена услуга, предоставена на определени предприятия, натоварени с извършването на УОИИ

Изменение 5

Съображение 9

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
При условие че са спазени известен брой условия, компенсация в малък размер, предоставена на предприятия, които предоставят услуги от общ икономически интерес, не засяга развитието на търговията и конкуренцията до такава степен, че да противоречи на интересите на Съюза. Ето защо следва да не се изисква да се изпраща уведомление за индивидуална държавна помощ за компенсация, по-ниска от годишен размер на компенсация от 15 млн. EUR, при условие че са спазени изискванията на това решение.	При условие че са спазени известен брой условия, компенсация в малък размер, предоставена на предприятия, които предоставят услуги от общ икономически интерес, не засяга развитието на търговията и конкуренцията до такава степен, че да противоречи на интересите на Съюза. Ето защо следва да не се изисква да се изпраща уведомление за индивидуална държавна помощ за компенсация, по-ниска от годишен размер на компенсация от 15 <u>30</u> млн. EUR, при условие че са спазени изискванията на това решение.

Изложение на мотивите

Мотивите се съдържат в параграф 12 от становището.

Изменение 6

Съображение 17

Текст, предложен от Комисията	Изменение
Разумна печалба се определя като процента на възвръщаемост на капитала[7], като се взема предвид степента на риска или липсата на риск. Печалба, която не превишава съответния суанов процент[8] плюс 100 базисни пункта, следва да не бъде смятана за неразумна. В този контекст за съответния суанов процент се смята процентът на възвръщаемост за безрискова инвестиция. Премията от 100 базисни пункта служи наред с другото за компенсиране на ликвидния риск, свързан с факта, че доставчикът на УОИИ, който инвестира капитал в договор за УОИИ, ангажира този капитал за продължителността на акта на възлагане и няма да може да продаде дела си толкова бързо или евтино, колкото ако ставаше дума за широко разпространен и не съдържащ ликвиден риск актив.	Разумна печалба се определя като процента на възвръщаемост на капитала[7], като се взема предвид степента на риска или липсата на риск. Печалба, която не превишава съответния суанов процент[8] плюс 100 базисни пункта, следва да не бъде смятана за неразумна. В този контекст за съответния суанов процент се смята процентът на възвръщаемост за безрискова инвестиция. Премията от 100 базисни пункта служи наред с другото за компенсиране на ликвидния риск, свързан с факта, че доставчикът на УОИИ, който инвестира капитал в договор за УОИИ, ангажира този капитал за продължителността на акта на възлагане и няма да може да продаде дела си толкова бързо или евтино, колкото ако ставаше дума за широко разпространен и не съдържащ ликвиден риск актив.

Изложение на мотивите

Вж. изменението относно новия параграф 15 а – Отправен документ: параграф 17 от решението на Комисията.

Изменение 7

Член 1, параграф 1, буква а)

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
компенсация за предоставяне на услуги от общ икономически интерес в размер на по-малко от 15 млн. EUR на година. Ако размерът на компенсацията варира по време на периода на възлагане, прагът може да се изчислява, като се използва средноаритметичната стойност на различните годишни суми на компенсация;	компенсация за предоставяне на услуги от общ икономически интерес в размер на по-малко от 30 ¹⁵ млн. EUR на година. Ако размерът на компенсацията варира по време на периода на възлагане, прагът може да се изчислява, като се използва средноаритметичната стойност на различните годишни суми на компенсация;

Изложение на мотивите

Мотивите се съдържат в параграф 12 от становището.

Изменение 8

Член 1, параграф 1, буква в)

Текст, предложен от Комисията	Изменение
компенсация за предоставяне на услуги от общ икономически интерес за посрещане на основни социални нужди във връзка със здравеопазването, грижите за децата, достъпа до пазара на труда, социалното жилищно настаняване и грижите и социалното включване на уязвимите групи. Тази буква се прилага само за компенсация, предоставена на предприятия, чиито дейности се ограничават до една или няколко от услугите, посочени в тази буква или в буква б). Извършването на допълнителни дейности, пряко свързани с основните дейности, не предотвратява обаче прилагането на тази буква	компенсация за предоставяне на <u>социални услуги</u> от общ икономически интерес за посрещане на основни социални нужди <u>с мисълта на член 2, параграф 2, буква й) на Директивата за услугите, а именно услуги във връзка със здравеопазването, грижите за децата, помощ за възрастни хора,</u> достъпа до пазара на труда, социалното жилищно настаняване и грижите и социалното включване на уязвимите групи. Тази буква се прилага само за компенсация, предоставена на предприятия, чиито дейности се ограничават до една или няколко от услугите, посочени в тази буква или в буква б). Извършването на допълнителни дейности, пряко свързани с основните дейности, не предотвратява обаче прилагането на тази буква;

Изложение на мотивите

Вж. изменението относно параграф 11 а) с отпразнен документ решението на Комисията.

Изменение 9

Член 1, параграф 2

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Това решение се прилага, само когато срокът на възлагане на услугата от общ икономически интерес е ограничен до най-много 10 години. Актовете на възлагане с по-продължителни срокове са обхванати от това решение, само ако от доставчика на услуги се изискват значителни инвестиции, които трябва да бъдат амортизирани по време на цялата продължителност на възлагането в съответствие с общо приетите счетоводни принципи. Ако по време на периода на възлагане престанат да бъдат спазвани условията за прилагане на това решение, за мярката трябва да се изпрати уведомление в съответствие с член 108, параграф 3 от ДФЕС.	Това решение се прилага, само когато срокът на възлагане на услугата от общ икономически интерес е ограничен до най-много 10 години. Актовете на възлагане с по-продължителни срокове са обхванати от това решение, само ако от доставчика на услуги се изискват значителни инвестиции, които трябва да бъдат амортизирани по време на цялата продължителност на възлагането в съответствие с общо приетите счетоводни принципи. Ако по време на периода на възлагане престанат да бъдат спазвани условията за прилагане на това решение, за мярката трябва да се изпрати уведомление в съответствие с член 108, параграф 3 от ДФЕС.

Изложение на мотивите

Мотивите се съдържат в параграф 13 от становището.

Изменение 10

Член 4, параграф 6

Текст, предложен от Комисията	Изменение
<p>За целите на това решение процент на възвръщаемост на капитала, който не надхвърля съответния суапов процент плюс 100 базисни пункта, се смята за разумен при всички положения. Съответният суапов процент е суаповият процент, чийто падеж и валута съответстват на падежа и валутата на акта за възлагане. Когато предоставянето на услуга от общ икономически интерес не е свързана със значителен търговски или договорен риск, например защото нетните разходи ex post са като цяло напълно компенсирани, разумната печалба не може да надхвърля съответния суапов процент плюс 100 базисни пункта.</p>	<p>За целите на това решение процент на възвръщаемост на капитала, който не надхвърля съответния суапов процент плюс 100 базисни пункта, се смята за разумен при всички положения. Съответният суапов процент е суаповият процент, чийто падеж и валута съответстват на падежа и валутата на акта за възлагане. Когато предоставянето на услуга от общ икономически интерес не е свързана със значителен търговски или договорен риск, например защото нетните разходи ex post са като цяло напълно компенсирани, разумната печалба не може да надхвърля съответния суапов процент плюс 100 базисни пункта.</p>

Изложение на мотивите

Вж. изменението на новия параграф 15 а) – Отправен документ: решението на Комисията.

Изменение 11

Член 4, параграф 7

Текст, предложен от Комисията	Изменение
<p>Ако не може да се използва процентът на възвръщаемост на капитала, държавите-членки могат да разчитат на други показатели за равнището на печалбата, освен процента на възвръщаемост на капитала, за да определят каква следва да бъде разумната печалба, като счетоводни показатели за печалбата (например средната възвръщаемост на собствения капитал (ROE)[15], възвръщаемостта на вложения капитал (ROCE), възвръщаемостта на активите (ROA) или възвръщаемостта на продажбите (ROS)). Какъвто и показател да се избере, държавата-членка е в състояние да предостави по искане на Комисията доказателства, че печалбата не надхвърля това, което се изисква от типично предприятие, което обмисля дали да предоставя или не услуга от общ икономически интерес, например като предостави информация за постигнатата възвръщаемост при подобен тип договори, възложени при конкурентни условия</p>	<p>Ако не може да се използва процентът на възвръщаемост на капитала, държавите-членки могат да разчитат на други показатели за равнището на печалбата, освен процента на възвръщаемост на капитала, за да определят каква следва да бъде разумната печалба, като счетоводни показатели за печалбата (например средната възвръщаемост на собствения капитал (ROE)[15], възвръщаемостта на вложения капитал (ROCE), възвръщаемостта на активите (ROA) или възвръщаемостта на продажбите (ROS)). Какъвто и показател да се избере, държавата-членка е в състояние да предостави по искане на Комисията доказателства, че печалбата не надхвърля това, което се изисква от типично предприятие, което обмисля дали да предоставя или не услуга от общ икономически интерес, например като предостави информация за постигнатата възвръщаемост при подобен тип договори, възложени при конкурентни условия.</p>

Изложение на мотивите

Вж. изменението на новия параграф 15 а) – Отправен документ: решението на Комисията

Брюксел, 11 октомври 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Ролята на местните и регионалните власти за постигането на целите на стратегията „Европа 2020“ “

(2012/С 9/10)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- **обръща** внимание на твърдия си ангажимент спрямо своето предложение за създаване на „Териториален пакт на местните и регионалните власти за стратегията „Европа 2020“, с цел да се гарантира многостепенното ангажиране със стратегията чрез ефективно партньорство между съответните органи на Европейския съюз и националните, регионалните и местните публични органи. Това предложение се подкрепя от Европейския парламент, Европейската комисия и Европейския съвет. Териториалните пактове следва да се съсредоточат върху няколко приоритета „по мярка“, които имат особена стойност за съответния регион;
- **признава** огромното разминаване между най-новите научни знания и реалната житейска практика. Необходими са сериозни мерки на регионално равнище, за да може резултатите от научните изследвания да бъдат вложени в иновациите, които да бъдат съобразени с местните особености и да могат да бъдат приложени в цяла Европа;
- **подчертава** значението на изграждането на регионалния капацитет за иновации въз основа на интелигентната специализация и взаимното допълване в съседни региони;
- **призовава** най-инициативните региони да формират европейски консорциуми, интегриращи различни възможности за създаване на авангардни обществени иновации за обобщоевропейска употреба. Чрез различните си участници всеки регион може да стане водещ, като се фокусира върху собствените си нужди и силни страни;
- **насърчава** регионите към отворените иновации, чрез насочен към човека подход на партньорства между участници от публичния и частния сектор, в които университетите и другите институции на знанието имат решаваща роля, т.е. към модернизиране на концепцията за „тройната спирала“.

Докладчик

Markku MARKKULA (FI/EHP), член на общинския съвет на Espoo, член на регионалния съвет на Helsinki-Uusimaa

Отправен документ /**I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ**

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

Основни послания: относно необходимостта от радикално преобразяване на местно и регионално равнище, КР:

1. признава, че стратегията „Европа 2020“ е както всеобхватен план за структурна реформа, така и стратегия за излизане от кризата. В допълнение тя обхваща по-широк набор от цели и по-интегрирано икономическо управление ⁽¹⁾. В този контекст местните и регионалните власти имат потенциал и политически ангажимент за справяне с икономическите, социалните и екологичните въпроси от териториална гледна точка;

2. подчертава, че провалът на Лисабонската стратегия показва, че добрите планове и дори правилните анализи не са достатъчни за постигане на ефективни резултати. Смелият скок към бъдещето трябва да се извършва на практическо равнище, като на всички равнища на управление в държавите-членки – местно и регионално, както и централно – се предоставя повече отговорност и като се включват всички други заинтересовани страни. Регионите следва да бъдат насърчавани да изграждат регионални платформи за иновации, които да имат функцията на ориентиран спрямо търсенето център за услуги и да насърчават използването на международни познания за изпълнението на стратегията „Европа 2020“, интелигентната специализация и европейското сътрудничество според интересите на регионите. За да стане това реалност трябва да прилагаме новото динамично разбиране за регионалните иновационни екосистеми, където предприятията, градовете и университетите, както и други участници от публичния и частния сектор („тройната спирала“) се учат да работят заедно по нов, творчески начин, за да впрегнат целия си иновативен потенциал;

3. подчертава, че като се има предвид, че регионите са станали основни играчи в много области на политиката, включително социалната, икономическата, промишлената, иновационната, образователната и екологичната, те ще играят решаваща роля за изпълнението на стратегията „Европа 2020“ в партньорство. Това ще изисква широкомащабен, комплексен, открит и мултидисциплинарен подход, който трябва да събере много допълнителни активи, основани в регионите и градовете;

4. категорично подкрепя необходимостта, както е посочено от Комисията, от пълно интегриране на националните програми за реформи (НПР) и програмите за стабилност и сближаване (ПСС) в рамките на национални бюджетни процедури, и от включване на местните и регионалните власти и на съответните заинтересовани страни в определянето и осъществяването на НПР ⁽²⁾;

5. призовава за предприемането на радикални трансформации, които могат да бъдат осъществени чрез най-инициативните региони и градове и които се съсредоточават върху:

— текущата фундаментална промяна в културата на работа в посока към хармонично сътрудничество, обмен на знания и съвместно използване на ресурсите вместо работа „на парче“ в промишлените процеси и по отделни малки проекти;

— новите подходи към предприемачеството от типа на „малки предприятия с рисков капитал“ („Venture Garage Mindset“), позволяващи на европейското младо дигитално поколение да работи заедно с обществените и частните инвеститори на рисков капитал, за да стане предприемачеството двигател на иновациите;

— европейска култура на отворени иновации: успешен бизнес се появява на регионално и местно равнище и растежът се ускорява, когато фирмите извършват по-голям дял от дейностите си в областта на НИРД в открито сътрудничество с най-добрите университети и изследователски институции;

— хората като основният актив на нашите общества: създаване на нови начини за ангажиране по-конкретно на пенсионираните възрастни граждани и безработни младежи означава поставяне на хората в центъра на нашите стратегии и по този начин осигуряване на достъп до пълноценен живот за всеки и лична ангажираност за използване на собствения потенциал;

6. подчертава значението на това местното население и неговите общности да имат възможността да впрегнат целия си потенциал. Това изисква засилване на ролята на местните и регионалните власти не само в традиционната им роля на извършители на услуги, а и на фактори за нови бизнес дейности чрез проактивно сътрудничество. Всичките различни участници трябва да работят заедно, за да създадат регионална култура на сътрудничество, която да отговаря на мотивите, целите и ресурсите на местното население и техните общности;

Основни послания: по отношение на ролята на хората, които вземат решения и разработват политики на регионално равнище, като основни двигатели на промяната и брокери на обществените иновации, КР

7. приветства по-широкото стратегическо виждане, което включва социалните и екологичните измерения като равноправни и допълващи стълбове наред с икономическия растеж, и призовава решаващото значение на обществените иновации да бъде признато във всички водещи инициативи за изпълнението на трите приоритета на стратегията за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж;

8. призовава вземащите решения (и от публичната, и от частната сфера) да признаят необходимостта от нови лидерски и управленски умения, компетентност, структури и практики, за да работят с предприятия в глобална мрежа;

⁽¹⁾ Европейско полугодие и Годишен обзор на растежа COM(2011) 11.

⁽²⁾ Европейска комисия, Стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж COM(2010) 2020 fin и писмо на генералния секретар до КР от 19 юли 2010 г.

9. насърчава хората, които вземат решения и разработват политики на регионално равнище, да станат основни двигатели на промяната и да разработят стратегическа рамка за насочено към иновациите регионално развитие, като се има предвид, че иновациите подобряват качеството и правят публичните и частните разходи по-ефективни и притежават значителен потенциал за създаване на нов растеж и работни места. Задачата на политиката е да открие уникалните активи на региона и да ги надгражда, с цел да се изпълнят целите на стратегическото развитие. За тази цел регионите имат нужда от разработване на солидно, реалистично виждане за своето икономическо и социално бъдеще и да формулират по-широк, интегриран и по-ефективен политически микс. Това ще изисква съчетаване на инструменти от различни области на политиката и равнища на управление, подкрепа за генерирането на знания, разпространение и експлоатация и създаване на последователни политически пакети, подкрепени от по-добри показатели, ориентирано към бъдещето бюджетиране и основани на доказателствата експерименти;

10. предлага за постигането на горепосочената цел Комисията в сътрудничество с редица региони и експерти да постави началото на необходимите развойни проекти. Като част от тях биха могли да се разработят методи за получаване на обработена информация и прогнози от общи статистически данни, които да могат да бъдат използвани по отношение на конкретен регион или проблем;

11. призовава най-инициативните региони да формират европейски консорциуми, интегриращи различни възможности за създаване на авангардни обществени иновации за общоевропейска употреба. Чрез различните си участници всеки регион може да стане водещ, като се фокусира върху собствените си нужди и силни страни;

12. призовава за цели учебен процес, интегриращ различни равнища на разработване на политики за координирането на използването на ресурси и за засилване на въздействието от дейностите. С цел да се изгражда съвместен капацитет следва да се разработват изпълнителни магистърски програми по бизнес-администрация относно процесите на многостепенно стратегическо планиране, предназначени за висшите държавни служители, индустриалните мениджъри и изследователите. Обучителни програми от този род са необходими и на европейско, и на регионално равнище. Така ще се укрепи ролята на регионалните политици в различните страни за осъществяването на стратегията „Европа 2020“, както и ще нараснат сътрудничеството и обмяната на добри практики помежду им;

II. ПРЕПОРЪКИ ОТНОСНО РОЛЯТА НА МЕСТНИТЕ И РЕГИОНАЛНИТЕ ВЛАСТИ ВЪВ ВРЪЗКА СЪС СЕДЕМТЕ ВОДЕЩИ ИНИЦИАТИВИ

Що се отнася до необходимостта от междусекторно сътрудничество, КР:

13. подчертава необходимостта от съвместни дейности и всеобхватно сътрудничество между различните водещи инициативи, за да се улесни и насърчи ефективното прилагане на стратегията „Европа 2020“. Чрез използването на този подход местните и регионалните власти ще могат да осъществяват сътрудничество на цялата територия. По-специално те ще могат да насърчават подходите на отворена платформа и да поощряват повторната употреба и оперативната съвместимост на решенията и архитектурите, които разработват. Въпреки че крайните

резултати могат да имат силен местен елемент, от гледна точка на структурите и на оперативната съвместимост активното сътрудничество води до икономии от мащаба и до създаването на по-широки пазари за местните дейности;

14. признава, че основният въпрос, пред който са изправени местните и регионалните власти (с оглед на многобройните дейности, произтичащи от и свързани с водещите инициативи), е как да се ускори изпълнението на най-подходящите дейности. Съответно, за да се увеличи регионалното въздействие на водещите инициативи, трябва да бъдат разгледани няколко аспекта:

- тяхното въздействие, специализация, измеримост и повишаването на обществената осведоменост;
- ефективно използване на бенчмаркинг, споделяне на добри практики и сътрудничество между регионите;
- разработването на показатели за създаване на стойност, обществени иновации, концепции и методи, както и платформи за публично-частно-междупersonностно партньорство;
- осъзнаване на значението на диалога между науката и обществото, на системния характер на иновациите, както и на компоненти на прогнозирането, предназначени за местните и регионалните власти;
- по-специално, всички водещи инициативи трябва да бъдат допълнени с оценка на въздействието на предложените мерки върху бюджета.

Относно водещата инициатива „Съюз на иновациите“ КР признава особената необходимост от:

- а) подкрепа на инициативи като „Региони на знанието“, „Живи лаборатории“ и „Интелигентни градове“;
- б) развитие на партньорствата, които да служат като платформи за увеличаване на базата от знания на хората, вземащи решения на регионално равнище, и за насърчаване на обществените иновации;
- в) изграждане на интелигентна платформа за специализация, която да подкрепя и насърчава регионите да приемат стратегии, отдаващи приоритетно значение на конкурентните предимства и потенциалното сътрудничество с други региони;
- г) подкрепа на сътрудничеството между предприятията и академичните среди чрез създаването на съюзи на знанието, с особен акцент върху преодоляването на пропуските в новаторските умения;
- д) укрепване на научната основа за разработване на политиките и подобряване на тяхната подкрепа с научни факти с помощта на Европейски форум за насочените към бъдещето дейности с участието на местните и регионалните власти и други публични и частни заинтересовани страни;

- е) развиване на по-широк интерес към използването на модела на тройната спирала за създаване на иновационни регионални (подрегионални) научноизследователски клъстери и за развиване на платформи за иновации, както и за подобряване на дейностите от триъгълника на знанието (синергията между научноизследователските, образователните и иновационните дейности);
- ж) премахване на съществуващите разлики в организационен план между европейските регионални и местни власти посредством форми на партньорство и проекти за сътрудничество, насочени към изграждане на Съюз на иновациите, които да са далновидни и устойчиви във времето и да насърчават съвместното, стабилно и структурирано упражняване на специализирани правомощия от страна на властите, които са по-малки в структурно и организационно отношение.

Относно водещата инициатива „Младешта в движение“ КР признава особената необходимост от:

- а) съсредоточаване върху ключовите умения за обществото на знанието като уменията да се учиш, овладяването на езици и култура, усвояването на предприемачески и иновационни умения, умения за междуличностна комуникация, както и способността за пълно използване на потенциала на ИКТ;
- б) свързване на формалното, неформалното и неофициалното образование и професионалното обучение с потребностите на пазара на труда, за да се засили пригодността на младите хора за заетост и да им се предостави възможност да разгърнат своя потенциал и да се развият в личностно и професионално отношение;
- в) създаване на възможности за мобилност за възможно най-голям брой млади хора, независимо от техния опит, икономическо положение или географското местоположение на техния регион;
- г) по-нататъшно развитие на европейските инструменти и механизми за улесняване и насърчаване на мобилността с учебна цел във всички части на образователната система;
- д) подкрепа на включването на Europass (европейски формат за автобиография) в бъдещия „Европейски паспорт на уменията“ с цел насърчаване на мобилността;
- е) приемане на инициативи за сътрудничество между властите, основани на споразумения, които имат за цел да потърсят най-добрите решения за ефективна подготовка на обучаващите се за отговорностите, които трябва да поемат в света на възрастните, като се развива по-тясно сътрудничество между институциите за професионално обучение, работодателите и университетите с оглед постигането на оптимален образователен напредък, включително в областта на професионалното обучение, който да отговаря на изискванията на обучаващите се и на работодателите, участие на работодателите в набелязването на проблеми в образованието и намирането на решения за тях, подпомагане на училищата в провеждането на подготвителни образователни програми, участие на млади хора в професионални стажове и популяризиране на допълнително обучение сред работодателите;
- ж) подчертаване на факта, че основите на доброто здраве и мобилността се изграждат на ранен етап от живота и осигуряват условията за добро качество на живота. Дейностите на сдруженията с нестопанска цел са ключов елемент на обществото. Поради това Комитетът на

регионите призовава Комисията да не дава ход на тези предложения (Зелена книга на Европейската комисия относно бъдещето на ДДС (СОМ(2010) 695), които биха представлявали заплаха за съществуването и финансовото състояние на подобни сдружения.

Относно водещата инициатива „Програма в областта на цифровите технологии за Европа“ КР признава особената необходимост от:

- а) създаване на местни цифрови програми за ускоряване на оптималното използване на ИКТ чрез съгласувано местно, регионално и европейско сътрудничество;
- б) подобряване на оперативната съвместимост и електронното управление чрез нови приложения като електронните услуги в полза на човека, електронно обучение, електронно здравеопазване, електронно гласуване, електронна администрация, интелигентни транспортни системи и регионално информационно моделиране в градското планиране;
- в) насърчаване на цифровия единен пазар като крайгълен камък на Програмата в областта на цифровите технологии за Европа и подкрепа на широкомащабни новаторски проекти въз основа на най-добрия европейски опит с участието на различните заинтересовани страни;
- г) гарантиране на равен достъп до широколентов интернет на приемлива цена навсякъде и осъществяване на пилотни проекти, насочени към преодоляване на неравенството по отношение на достъпността;
- е) разработване на общи решения на въпросите, свързани със защитата и сигурността на данните при ИКТ продуктите и услугите, които са предпоставка за доверието на гражданите и за приемането на предложените възможности.
- Относно водещата инициатива „Европа за ефективно използване на ресурсите“ КР признава особената необходимост от:**
- а) подобряване на управлението на изменението на климата с участието на местните и регионалните власти като основни действащи лица в усилията за борба с изменението на климата и смекчаването на последиците от него и за насърчаване на по-устойчив начин за използване на ресурсите и отмотивиране на производителите и потребителите да възприемат по-отговорно поведение към климата и към ефективното използване на ресурсите;
- б) създаване на ориентирани към ползвателите показатели за създаване на добавена стойност и оценка на въздействието, които да се използват от различните равнища на управление във връзка със създаването на устойчивото общество на знанието; в този смисъл, ограничаване на броя на показателите, за да се гарантира, че политиките се изготвят ефективно и са видими и разбираеми за обществото;
- в) приемане на местни или регионални климатични и енергийни стратегии, които предвиждат повече зелени обществени поръчки за публичните бюджети, включително проекти с използване на финансови средства на държавите-членки и Европейския съюз;
- г) използване на пътни карти и пактове за действие за мобилизиране на политическа подкрепа и насърчаване на инвестирането в съобразена с климата инфраструктура, обновяване на енергийната система и екологични обществени услуги.

Относно водещата инициатива „Индустриална политика за ерата на глобализацията“ КР признава особената необходимост от:

- а) насърчаване на индустриалната модернизация чрез европейски стратегически проекти, имащи за цел да действат като глобални катализатори по отношение на ефективното споделяне на знания и технологии (в такива сфери като зелен транспорт и енергийно ефективни сгради);
- б) гарантиране на взаимното обогатяване на идеи и бизнес модели чрез инициативи като „Предприемчив европейски регион“, така че МРВ да се поощряват да насърчават новите развития в полза на МСП и предприемаческата култура;
- в) насърчаване на концепцията за регионалните иновационни екосистеми и разработване на по-тясно сътрудничество между производствените предприятия, университетите и технологичните центрове с цел създаване на нов растеж и работни места;
- г) предприемане на мерки, които да позволят съчетаване на професионалния и семейния живот чрез подобряване качеството на публичните услуги, например чрез предлагане на достатъчно места в целодневни детски заведения, и чрез насърчаването на организация на трудовия живот, зачитаща семейния живот, напр. чрез гъвкави работно време и модели на заетост.

Относно водещата инициатива „Програма за нови умения и работни места“ КР признава особената необходимост от:

- а) създаването на условия за откриване на работни места и вземане на мерки на местно равнище за управление на индустриалните и икономическите промени, например чрез откриването на несъответствията в електронните умения и свързаните с тях бизнес възможности;
- б) насърчаване на стратегически партньорства между местните и регионалните власти, образователните институции и предприятията с цел подобряване на регионалните иновационни екосистеми и съчетаването им с политики за гъвкава сигурност;
- в) насърчаване на действията на местно равнище против преждевременното напускане на училище и в полза на цифровата грамотност, обучението през целия живот и засилването на самостоятелността на „сребърното поколение“;
- г) развиване на по-здрави връзки между предприятията и университетите, например чрез включването във всички университетски програми на учебни стажове, носещи кредитни точки, а при изготвянето на програмите – отчитане също на нуждите и предизвикателствата пред хората, които едновременно се обучават и работят, като им се предлагат например по-кратки стажове в чужбина и „интернационализация у дома“.

Относно водещата инициатива „Европейска платформа срещу бедността“ КР признава особената необходимост от:

- а) разработване на местни и регионални програми за социално приобщаване, за да станат местните социални услуги по-ефективни и достъпни за всички;

- б) използване на правни компетенции и специализирани програми за местните нужди в секторите на образованието, жилищното настаняване, градското планиране, социалните услуги, сигурността и културните дейности със специален акцент върху младите хора и децата;
- в) насърчаване на електронното приобщаване, социалната икономика, доброволчеството и корпоративната социална отговорност;
- г) оценка на предприетите реформи, по-специално по отношение на степента, разходите и въздействието на обществените иновации, и разпространяване из цяла Европа и прилагане на местно равнище на нови решения, които са доказали своята ефективност.

III. ПРЕПОРЪКИ ОТНОСНО МНОГОСТЕПЕННОТО УПРАВЛЕНИЕ И ФИНАНСИРАНЕ**Послания за многостепенно управление: относно териториалните пактове и политическото ангажиране, КР:**

15. подчертава, че целта за придаване на по-голямо регионално и местно измерение на стратегията е насочена към засилване на ангажимента и политическата съпричастност на държавите-членки спрямо стратегията, като по този начин значението ѝ за гражданите ще се повиши и тя ще отговаря в по-голяма степен на техните нужди;

16. обръща внимание на твърдия си ангажимент спрямо своето предложение за създаване на „Териториален пакт на местните и регионалните власти за стратегията „Европа 2020“, с цел да се гарантира многостепенното ангажиране със стратегията чрез ефективно партньорство между съответните органи на Европейския съюз и националните, регионалните и местните публични органи. Това предложение се подкрепя от Европейския парламент, Европейската комисия и Европейския съвет⁽³⁾;

17. отбелязва, че няколко от националните програми за реформа в рамките на стратегията „Европа 2020“, които националните правителства представиха в Комисията до април 2011 г. в рамките на европейския семестър, споменават за ролята на местните и регионалните власти за тяхното проектиране. Въпреки това само в някои НПП се изтъква, че подходът на многостепенното управление е бил възприет за изпълнение на части от новата стратегия, и само в една от тях се споменава изрично предложението на КР за териториални пактове.

18. настойчиво приканва държавите-членки да помагат на своите региони и градове да създават териториални пактове за стратегията „Европа 2020“⁽⁴⁾, за да определят – съвместно с националните си правителства – национални цели, ангажименти и структури за изготвяне на отчети с цел постигане на целите на „Европа 2020“ при пълно зачитане на националната законодателна рамка⁽⁵⁾;

⁽³⁾ CdR 199/2010 fin, Резолюция относно „По-голямо участие на местните и регионалните власти в стратегията „Европа 2020“.

⁽⁴⁾ CdR 73/2011, Декларация до пролетния Европейски съвет през 2011 г.

⁽⁵⁾ CdR 199/2010 fin, Резолюция относно „По-голямо участие на местните и регионалните власти в стратегията „Европа 2020“.

19. подчертава добавената стойност, създадена от териториалните пактове. Те следва да се съсредоточат върху няколко приоритета „по мярка“, които имат особена стойност за съответния регион, и не бива да се превръщат в нов бюрократичен инструмент, а да представляват естествени компоненти на НПП, за да се гарантира спазването на многостепенното управление и принципите на партньорство. Това би могло да става под формата на политически ангажменти, евентуално допълнени с договори, създадени на доброволни начала между публичните органи, като се съсредоточават върху управлението и изпълнението на стратегията „Европа 2020“. Териториалните пактове могат да бъдат разработени по-специално в области на политиката, където регионалните и местните власти са основните участници в проектирането и изпълнението на основните цели и на водещите инициативи на „Европа 2020“;

20. припомня, че има няколко примера за споразумения за многостепенно управление, насочени към постигане на общи териториални цели за развитие чрез интегрирани и координирани политики. Те силно се различават и отразяват не само различни цели, но и действителни различия между съответните държави и тяхното социално-икономическо, културно, институционално и екологично многообразие. Възможни примери, наред с другите, могат да бъдат споразуменията, които съществуват в Австрия (териториални пактове за заетост), Испания (териториални пактове за селските райони на Каталония), Белгия (пактът „Фландрия в действие 2020 г.“ и Зеленият план Маршал 2 за Валония), Великобритания (партньорство голям Нотингам), Франция (териториални пактове за приобщаване, договори за планиране между държавата и регионите) и Германия (инициатива за иновации „Предприемачески региони“ на Министерството на образованието). Комитетът на регионите отново потвърждава своя ангажимент за насърчване на възможно най-широкото разпространение на опит, с цел да се насърчат процесите на взаимно обучение⁽⁶⁾; също така привлича вниманието върху съвместните дейности, насочени към укрепване и по-нататъшно развитие на съседските контакти между общностите и местните и регионалните власти на две или повече съседни държави въз основа на двустранни или многостранни споразумения за сътрудничество между заинтересованите страни;

21. отново отправя посланието от Декларацията на Бюрото на КР до пролетния Европейски съвет от 2011 г.: териториалните пактове ще помогнат да се даде териториално измерение на новата стратегия и да се съсредоточат всички политически инструменти и канали за финансиране, които са на разположение на съответните равнища на управление;

22. подчертава, че местните и регионалните власти трябва да работят за изпълнението на целите на „Европа 2020“ в съответствие с действащото законодателство в държавите-членки и Европейския съюз, и по този начин призовава председателствата на Европейския съюз изрично да подкрепят принципите на многостепенното управление, включително предложението на КР за териториални пактове, в заключенията на Европейския съвет;

23. отбелязва, че анализът на националните програми за реформи (НПП) показва, че местните и регионалните власти в повечето държави-членки не са участвали в достатъчна степен в изготвянето на НПП от държавите-членки. КР призовава държавите-членки да привличат местните и регионалните

власти за участие в осъществяването на националните програми за реформи в колкото се може по-голяма степен. Една стратегия за възходящо прилагане, при която компетентните равнища на управление са ангажирани възможно най-широко съгласно принципа на субсидиарност, не само подобрява изгледите за успех на националните програми за реформи, но и дава възможност тяхното прилагане да се ползва с все по-широка подкрепа. Комитетът на регионите има готовност да разработи идеи за териториални пактове и регионални оперативни програми в сътрудничество с регионите, които биха изявиали интерес. Това би позволило да започне осъществяването на стратегията „Европа 2020“ и на водещите инициативи на регионално равнище. Сред тях обикновено се включват Местният дневен ред за цифровите технологии и Местният дневен ред за иновациите, които позволяват на регионите да постигнат интелигентна специализация и да укрепват своето европейско сътрудничество и основата за своето благоденствие;

24. подчертава значението на изграждането на регионална капацитет за иновации въз основа на интелигентната специализация и взаимното допълване в съседни региони. Пълният потенциал на европейските макрорегиони следва да се използва за разширяване на пазарите и за действие като опитно поле за иновации в подкрепа на растежа. Във връзка с това има ясни доказателства, че регионът на Балтийско море може да се използва като ориентир и образец за цяла Европа;

Послания за многостепенното управление: относно критичната роля на изпълнението, КР:

25. признава огромното разминаване между най-новите научни знания и реалната житейска практика. Необходими са сериозни мерки на регионално равнище, за да може резултатите от научните изследвания да бъдат вложени в иновациите, които да бъдат съобразени с местните особености и да могат да бъдат приложени в цяла Европа. Местните и регионалните власти трябва да мобилизират публично-частни партньорства и да насърчат участие на най-близкото до гражданите равнище (така наречените насочени към потребителите отворени иновации в отворени общества с цел създаване на стойност);

26. изтъква решаващата всеобхватна роля на водещите инициативи „Съюз за иновации“⁽⁷⁾ и „Програма в областта на цифровите технологии“⁽⁸⁾ за създаването на благоприятни условия за преодоляване на пропастта между съществуващите резултати от изследвания и практиката. На местно и регионално равнище трябва да се развиват и дори радикално да се променят стратегически и оперативни практики в съответствие с най-новите резултати от научните изследвания;

27. активно призовава към насърчване на иновациите в услугите, за да се модернизират процесите и да се прилагат, следвайки логиката на цифровите системи;

28. препоръчва на Комисията да вземе бързи решения, за да създаде основа за развитие на единния пазар, особено цифровия, и да финансира няколко мащабни инициативи в областта на НИРД с цел превръщане и концептуализиране на световното научно познание в практически приложения от реалния живот по мултидисциплинарен, творчески начин. Това трябва да бъдат новаторски инициативи, за които да работят най-добрите експерти и двигатели на промяната от няколко области;

⁽⁶⁾ За тази цел беше активирана специална уебстраница на сайта на Платформата на КР за наблюдение на стратегията „Европа 2020“.

⁽⁷⁾ CdR 373/2010 rev2, становище относно „Водещата инициатива „Съюз за иновации“ на стратегията „Европа 2020“.

⁽⁸⁾ CdR 104/2010 fin, становище относно „Програма в областта на цифровите технологии за Европа“.

29. настоятелно призовава Комисията да започне съвместно с КР по-широка комуникационна кампания с цел повишаване на информираността на хората, вземащи решения на регионално и местно равнище, и на широката общественост относно стратегията „Европа 2020“. За тази цел КР предлага разработването, съвместно с Комисията, на „Наръчник относно стратегията „Европа 2020“ за градовете и регионите“, в който да се разясни как те могат да допринесат за изпълнението на стратегията и същевременно да се покажат различните източници за финансиране (национално, местно, регионално и от страна на Европейския съюз);

30. потвърждава, че Комитетът ще продължи да следи за изпълнението на „Европа 2020“ по места чрез Платформата за наблюдение на „Европа 2020“. Като принос за успеха на новата стратегия, в рамките на европейския семестър, резултатите от мониторинга на КР ще се публикуват всяка година през декември, в навечерието на Прочуването на Комисията относно годишния растеж и на пролетния Европейски съвет;

Послания във връзка с финансирането: относно необходимостта от синергия между различните източници на финансиране, КР

31. подчертава, че истинското предизвикателство за Европейския съюз, държавите-членки и регионите се състои в това да се създаде необходимата синергия между различните инструменти за финансиране от публичния и частния сектор, за да може стратегията „Европа 2020“ да бъде изпълнена. Настоятелно призовава за по-силна координация между националните, регионалните и местните публични бюджети, така че регионите и градовете да могат по-добре да използват структурните фондове и други програми на Европейския съюз;

32. подчертава по-специално необходимостта от напредък в концентриране на ресурси за целите и задачите на „Европа 2020“ и подчертава връзката на политиката на сближаване и стратегията „Европа 2020“, която дава реална възможност да продължи подпомагането на по-бедните региони на Европейския съюз да навакнат своето изоставане, да се улесни координацията между политиките на Европейския съюз и политиката на сближаване да стане един от водещите фактори на растежа в целия Европейски съюз, като същевременно се разгледат обществени предизвикателства като застаряването на населението и изменението на климата⁽⁹⁾;

33. за тази цел потвърждава своя интерес към две предложения на Комисията за новата многогодишна финансова рамка за периода след 2013 г.⁽¹⁰⁾: за създаване на договори за партньорство за развитие и инвестиции между Комисията и всяка държава-членка, отразяващи ангажиментите на партньорите на национално, регионално и местно равнище, и за обща стратегическа рамка за подобряване на съгласуваността на политиките за осъществяване на стратегията „Европа 2020“ и на целите на сближаването, заменяйки съществуващите отделни пакети с насоки;

34. припомня, че мерките на политиката на сближаване следва да се използват за изграждане на регионалните системи за иновации и на инструменти за териториално сътрудничество, за предоставянето на рисков капитал и за мерките за по-бързо

въвеждане на иновационни продукти и за насърчаване на свързаното в мрежа на съответните участници от икономическите и научните среди и администрацията⁽¹¹⁾;

35. припомня необходимостта от създаване на по-добри показатели от БВП за справяне с проблеми като изменението на климата, ефективното използване на ресурсите, качеството на живот или социалното приобщаване, и посочва, че показателите, които ще бъдат използвани от местните, регионалните и националните органи, както и от органите на Европейския съюз трябва да бъдат еднородни и да насърчават създаването и разпространението на обществени иновации и последователността при вземането на решения⁽¹²⁾. Тези допълнителни показатели трябва да бъдат взети под внимание при прилагането и оценката на политиката на сближаване, така че развитието на всеки регион да бъде по-добре отразено⁽¹³⁾;

36. призовава Европейската комисия да улесни създаването на нови териториални партньорства чрез опростяване и подобряване на начина, по който се управляват междурегионалните програми за сътрудничество⁽¹⁴⁾;

37. призовава за увеличаване на възможностите на регионите и градовете за използване на Седмата рамкова програма, Програмата за конкурентоспособност и иновации и други подобни инициативи. Следва да се постави специален акцент на пълното използване на цифровизацията и новите главни базови технологии за модернизиране на регионалната иновационна политика;

Послания във връзка с финансирането: относно отворените иновации и обществени поръчки, позволяващи ефективно използване на ресурсите, КР:

38. признава, че иновациите са резултат от съчетаването на различни компоненти с мултидисциплинарен подход, и призовава за мерки за повишаване на структурния и релационния капитал на регионите, както чрез практиката в общностите, така и в сътрудничество с другите;

39. вярва, че предприятията трябва да разкрепостят мисленето си и да разчитат до голяма степен на наличните колективни ресурси в регионите си и затова техният успех зависи от обществения капитал. От друга страна, КР насърчава регионите към отворените иновации, чрез насочен към човека подход на партньорства между участници от публичния и частния сектор, в които университетите и другите институции на знанието имат решаваща роля, т.е. към модернизиране на концепцията за „тройната спирала“;

40. приветства използването на доставките на развойни продукти като свързващ инструмент между обществените иновации и технологичните решения и подчертава, че модернизирането на правилата за обществени поръчки трябва да засили ролята на публичния сектор с цел получаване на най-добро съотношение между качество и цена⁽¹⁵⁾. При условие че спецификациите и процесите могат да бъдат координирани в регионите, доставките на развойни продукти могат също да бъдат значителен фактор за създаването на единния пазар в Европа;

⁽¹¹⁾ CdR 223-2010 fin, становище относно „Приносът на политиката на сближаване за изпълнението на стратегията „Европа 2020“.

⁽¹²⁾ CdR 163-2010 fin, становище относно „Измерване на напредъка - отвъд БВП“.

⁽¹³⁾ CdR 369/2010 fin, становище относно „Пети доклад за сближаването“.

⁽¹⁴⁾ Пак там.

⁽¹⁵⁾ CdR 70/2011 fin, становище относно „Модернизирането на политиката на ЕС в областта на обществените поръчки“.

⁽⁹⁾ Преглед на бюджета на ЕС — COM(2010) 700.

⁽¹⁰⁾ Съдържащи се и в Прегледа на бюджета на ЕС — COM(2010) 700.

41. отново подчертава, че доставките на развойни продукти ще се засилят още повече в комбинация с отворените иновации, имащи за цел да се ускори развитието на общество на екологичното знание, т.е. ако се използва разработването на общи повторно използвани решения за създаването на инфраструктурите и услугите, върху които се градят иновационните екосистеми на съвременния реален свят.

Брюксел, 12 октомври 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите „Стратегия за ефективно прилагане на Хартата на основните права от Европейския съюз“

(2012/С 9/11)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- Оценява положително укрепването на основните права в Европейския съюз. Въпреки многобройните разпоредби относно правата на човека в Европа, на практика съществуват недостатъци при гарантирането на тези права.
- Подкрепя трите главни раздела на стратегията на Комисията. Същевременно той отбелязва, че стратегията е насочена предимно към институциите и се занимава по-конкретно с това какво следва и трябва да прави Комисията. Комитетът се застъпва за по-стратегически подход при прилагането на Хартата, който изисква участието на всички органи на властта, включително на местно и регионално равнище.
- Предлага своето сътрудничество в „създаването на култура на зачитането и насърчаването на основните права“ на различни политически равнища. Част от тази дейност включва и запознаването на гражданите в по-голяма степен с основните права, както и задачата да се привлече вниманието на служителите на Европейския съюз, държавите-членки и местните и регионалните власти върху факта, че Хартата на основните права има действието на пряко приложимо право.
- Е на мнение, че предложената стратегия би трябвало да бъде формулирана по-ясно, що се отнася до процедурата при подготовителните консултации относно предлаганото законодателство. Тези процедури следва да са ясно определени, така че оценките на въздействието да бъдат точни и полезни. За укрепването на демокрацията в Европейския съюз е необходимо различните заинтересовани страни, включително на местно и регионално политическо равнище, да имат възможност да формулират своите становища.

Докладчик	г-жа Lotta Håkansson HARJU (ПЕС/СЕ), член на Общинския съвет на Järfälla
Отправен документ	„Стратегия за ефективно прилагане на Хартата на основните права от Европейския съюз“ COM(2010) 573 окончателен

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

ПОЗИЦИЯ НА КОМИТЕТА НА РЕГИОНИТЕ

Контекст

1. С влизането в сила на Договора от Лисабон Хартата на основните права на Европейския съюз стана правнообвързваща. Произтичащите от Хартата права могат да бъдат предявявани пред Съда на Европейския съюз в Люксембург, а националните съдилища са длъжни изцяло да се съобразяват с Хартата в своите решения. Освен това Договорът от Лисабон предвижда Европейският съюз да се присъедини към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.

2. Въпроси, свързани с правата съгласно Европейската конвенция за защита на правата на човека, се разглеждат от Европейския съд по правата на човека в Страсбург. След ратифицирането на Европейската конвенция за защита на правата на човека от страна на ЕС Европейският съд по правата на човека ще може да разглежда и правни актове на ЕС.

3. Граждани на страните от Съвета на Европа могат да завеждат иски за нарушения на Европейската конвенция за защита на правата на човека. При нарушения на Хартата на основните права на Европейския съюз иски могат да подават държавите-членки на ЕС, институциите на ЕС и юридически или физически лица. Скорошното ратифициране на Европейската конвенция за защита на правата на човека от страна на ЕС е предпоставка за добре функционираща нормативна уредба в цяла Европа.

4. Всички гарантирани в Европейския съюз основни права са събрани в един-единствен текст и ясно формуирани в Хартата на основните права на Европейския съюз. Това засилва правната сигурност и очертава по-ясно правата на отделния човек. Адресати на Хартата са институциите на ЕС и държавите-членки на Съюза, доколкото прилагат или транспонират европейското право.

5. В Хартата се посочва, че областите на компетентност на ЕС не се разширяват чрез нови разпоредби. Разпределението на областите на компетентност между ЕС и държавите-членки следва да се спазва.

6. В Договора за ЕС се признава значението на местното и регионалното самоуправление. Съгласно член 4, параграф 2, Съюзът зачита националната идентичност на държавите-членки, присъща на техните основни политически и конституционни структури, включително по отношение на местното и регионалното самоуправление. Силното самоуправление на поднационално равнище е основен елемент на демократичната

структура на държавите-членки на ЕС. Принципът на субсидиарност получава нова формулировка в Договора от Лисабон и за първи път обхваща националното, регионалното и местното равнище. Освен това всички държави-членки на ЕС вече ратифицираха Европейската харта за местното самоуправление.

7. В съобщението COM(2010) 573 окончателен Европейската комисия разяснява своята стратегия. Нейна висша цел е насърчаването на „културата на зачитане на основните права“. Стратегията има три основни раздела:

— *Съюзът трябва да бъде безупречен;*

— *По-добро информиране на гражданите;*

— *Годишен доклад за прилагането на Хартата.*

8. Стратегията се съсредоточава преди всичко върху дейностите и процедурите на Комисията и на останалите институции на ЕС. Съгласно стратегията Комисията трябва да следи всички правни актове на ЕС да бъдат в пълно съответствие с Хартата на всички етапи от законодателния процес, включително при прилагането на национално, регионално и местно равнище.

Общи бележки

9. КР оценява положително укрепването на основните права в Европейския съюз. Въпреки многобройните разпоредби относно правата на човека в Европа, на практика съществуват недостатъци при гарантирането на тези права.

10. Ето защо КР приветства предложената от Европейската комисия стратегия за ефективно прилагане на Хартата на основните права от Европейския съюз. Комитетът споделя виждането на Европейската комисия, че трябва да се предприемат повече усилия за по-доброто прилагане на гаранциите от Европейския съюз права.

11. Подкрепя трите главни раздела на стратегията на Комисията. Същевременно той отбелязва, че стратегията е насочена предимно към институциите и се занимава по-конкретно с това какво следва и трябва да прави Комисията. Комитетът се застъпва за по-стратегически подход при прилагането на Хартата, който изисква участието на всички органи на властта, включително на местно и регионално равнище.

12. Комитетът на регионите счита, че е важно през следващите години критично да се разгледа устойчивостта на разпределението на областите на компетентност относно основните права, очертано в договорите на ЕС и в Хартата, тъй като нейното съдържание ще се прилага както под формата на политически действия, така и на съдебни решения. Хартата на правата не означава разширяване на правомощията на ЕС и следва да се отчита ролята, която е отредена на общините и регионите в политическата система на съответните страни.

13. Комитетът на регионите припомня многообразието на местната и регионалната демокрация в държавите-членки. При гарантирането на основните права следва да се зачитат националните конституционни традиции и местното самоуправление. Стратегията трябва да се гради на взаимодействие между гражданите и държавата и между различните равнища на обществото. Местното и регионалното равнище следва да бъдат зачитани в по-висока степен и да получат активна роля в нейното изпълнение.

14. Комитетът на регионите подчертава, че именно на местно и регионално равнище се упражняват и гарантират много от основните права, като например закрила на здравето (член 35 от Хартата), право на образование (член 14), право на собственост (член 17), социална сигурност и социална помощ (член 34), защита на потребителите (член 38), право на гражданите да избират и да бъдат избирани (членове 39 и 40).

15. Значението на местното и регионалното равнище за гарантиране на правата на човека беше подчертано също и от Конгреса на местните и регионалните власти на Съвета на Европа (включително в доклада „*The role of local and regional authorities in the implementation of human rights*“ /„Ролята на местните и регионалните власти в прилагането на правата на човека“/, Lars O. Molin, 2010 г.) и от Агенцията на Европейския съюз за основните права (включително в проведенния на 26 ноември 2010 г. с комисия CIVEX на КР диалог, посветен на многостепенната защита и утвърждаването на основните права на местно и регионално равнище).

16. За да може стратегията да разгърне по-силно въздействието си и основните права и свободи да бъдат приложени в пълен обхват, местното и регионалното равнище, както и съответната стратегическа роля на общините и регионите следва да бъдат много по-ясно изтъкнати в стратегията. КР насърчава местните и регионалните власти на държавите-членки да изготвят и прилагат, посредством открити консултации с гражданите и местните заинтересовани страни, свои собствени харти на основните права, които да съвпадат с правата, предоставени от Хартата на ЕС.

17. Комитетът на регионите подчертава, че се изискват съвместни усилия и съвместна отговорност на всички равнища в обществото. Затова ангажиментът за ефективно и функциониращо сътрудничество между отделните равнища на обществото трябва да бъде важен съставен аспект на стратегията. Необходим е редовен диалог между всички политически равнища в ЕС, посветен на гарантирането на основните права. Това беше подчертано и от комисаря по правата на човека на Съвета на Европа Thomas Hammarberg („*Recommendation on systematic work for implementing human rights at the national level*“ /Препоръка за системна работа за прилагане на правата на човека на национално равнище/ – *CommDH(2009)3*“).

18. Добър пример за сътрудничеството между различните обществени равнища е годишният диалог за защита и насърчаване на основните права в многостепенна система, организиран от комисия CIVEX на КР и Агенцията на ЕС за основните права

(FRA) във Виена. Нужен е редовен диалог, за да се включат всички равнища в защитата и насърчаването на основните права, а местните и регионалните власти в целия Европейски съюз да бъдат информирани за основните права.

19. Освен това Агенцията за основните права провежда проект за подобряване на сътрудничеството между различните политически равнища в ЕС. Неговата цел е взаимодействие на различните равнища на вземане на решения в областта на основните права („*Joined-up governance: connecting fundamental rights*“). Отделните политически равнища трябва да бъдат координирани, за да се гарантира упражняването на основните права.

20. Комитетът на регионите предлага своето сътрудничество в „сздаването на култура на зачитането и насърчаването на основните права“ на различни политически равнища. Част от тази дейност включва и запознаването на гражданите в по-голяма степен с основните права, както и задачата да се привлече вниманието на служителите на Европейския съюз, държавите-членки и местните и регионалните власти върху факта, че Хартата на основните права има действието на пряко приложимо право. Предлага Европейската комисия да насърчи разработването на подходящи инструменти (например електронно обучение), за да създаде по този начин единни основи за прилагането на правото.

21. Всички държави-членки на ЕС са ратифицирали Европейската конвенция за защита на правата на човека и следователно са задължени изцяло да зачитат, включително на поднационалните равнища на управление, принципа на зачитане на основните права и свободи, изложен в текста ѝ. Освен това всички страни от ЕС ратифицираха Социалната харта на Съвета на Европа, а повечето от тях и актуализираната Социална харта, която предоставя и други права. Произтичащите от тези два акта права се отнасят до всички хора в Европейския съюз, следователно и за гражданите на трети страни, които пребивават в държава от ЕС. Голяма част от тяхното съдържание е възпроизведено и в Хартата на основните права на ЕС.

22. Комитетът на регионите подчертава, че в съответствие с Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи основните права следва да бъдат признати на всички лица в държавите-членки на ЕС независимо от тяхното гражданство. Те представляват основен стандарт за достойнство и свобода, който следва да бъде осигурен на всеки отделен човек, независимо дали е гражданин на ЕС или не. Повечето членове от Хартата на основните права на ЕС също са валидни за всички, включително за граждани на трети държави.

23. Комитетът на регионите подчертава, че една от задачите на основните права е да закрилят именно слабите, като например бежанците, търсещи убежище в Европа, и че поради това гарантирането на основните права изисква ангажимент, а понякога и жертви от страна на обществото.

„Съюзът трябва да бъде безупречен“

24. Комитетът на регионите е на мнение, че предложената стратегия би трябвало да бъде формулирана по-ясно, що се отнася до процедурата при подготвителните консултации относно предлаганото законодателство. Тези процедури следва да са ясно определени, така че оценките на въздействието да бъдат точни и полезни. За укрепването на демокрацията в Европейския съюз е необходимо различните заинтересовани страни, включително на местно и регионално политическо равнище, да имат възможност да формулират своите становища.

25. Комитетът на регионите подчертава, че при консултациите различните заинтересовани страни следва да получат достатъчно време и добри възможности да представят своите становища. Такива заинтересовани страни могат да бъдат националните парламенти, специални омбудсмани или други органи, които носят отговорност за правата на човека. Местното и регионалното политическо равнище, както и организациите на гражданското общество, трябва обаче също да бъдат включени и да получат възможност да изразяват мнението си.

26. Според Комитета на регионите е важно да се покаже ясно как обхванатите от Хартата права се отразяват върху законодателството. При това на преглед следва да бъде изведена „действителната“ оценка на въздействието, като се избягват стандартни формулировки. Освен това е важно Европейската комисия да обясни значението на мотивировките, така че те да могат да служат като насока за прилагането. Предложеният в стратегията контролен списък може да бъде подходяща отправна точка за бъдещата работа.

27. ЕС и всички равнища на управление в рамките на ЕС трябва да дават добър пример и да работят активно за гарантирането на основните права. Това се отнася не само за правата сами по себе си, а и за по-решителни действия, така че да се дава пример на страни в съседство, които не зачитат правата на човека.

„По-добро информиране на гражданите“

28. Комитетът на регионите приветства заявеното от Комисията относно значението на леснодостъпната и съдържателна информация за гражданите. Би следвало обаче да се извърши оценка на разпространението на информацията, за да се установи доколко тя наистина достига до гражданите. Едва тогава ще може да се прецени колко целенасочена и достъпна е информацията в действителност.

29. КР би желал специално да подчертае ролята на местното и регионалното равнище за разпространяването на информацията. Общините и регионите са важни действащи лица и платформи, които могат да достигат до гражданите и да ги информират за техните права. Чрез добра, ясна информация за това кога Хартата е приложима и кога не могат да се избегнат недоразумения сред гражданите по въпроса в кои случаи могат да се позовават на нея.

30. Информирането в ЕС не трябва да бъде еднопосочен комуникационен процес. Общините и регионите могат да дават информация за това как хората възприемат прилагането на Хартата. Диалогът следва да е насочен към превръщането на основните права в истински и действащ инструмент за всички хора в обществото. Тук местните и регионалните власти могат да играят решаваща роля, което би следвало да намери израз и в стратегията.

31. Важен елемент в това отношение са инициативите, подети от местните и регионалните власти и от гражданското общество в

борбата срещу изключването. Ето защо е правилно, че в годишния доклад Комисията възнамерява да вземе предвид информация, която идва от гражданското общество. Предпоставка за това е наличието на редовен диалог за включването на всички политически равнища в защитата и насърчването на основните права и повишаването на информираността на местните и регионалните власти в ЕС по въпроси, свързани с основните права.

„Годишен доклад“

32. По мнение на КР годишните доклади, първият от които беше публикуван неотдавна, следва да бъдат и ще бъдат от голямо значение за по-нататъшното проследяване и за оценката на стратегията за прилагането на Хартата на ЕС за основните права; Комитетът обаче изразява разочарование от факта, че в доклада не се споменава важната роля на местните и регионалните власти за укрепването на основните права в ЕС или концепцията за многостепенна система за защита на основните права в ЕС. Затова отправя настоятелно искане към Европейската комисия в бъдеще местното и регионалното политическо равнище да бъдат привлечени за много по-активно участие в тази дейност.

33. Необходимо е да се внесе яснота по въпроса доколко в годишния доклад следва да бъде отразявана работата на институциите на ЕС, как се оценяват различните законодателни предложения и в каква степен той трябва да представя обща картина на положението в областта на основните права в ЕС.

34. Важна функция на годишния доклад следва да бъде той да служи като спомагателно средство за оценка на конкретни резултати от работата в областта на правата на човека в държавите-членки. В този смисъл като изходна база може да служи също и собствената преценка на местното и регионалното равнище на управление за спазването на основните права. Във Великобритания например е разработен инструмент за оценка на равните възможности и на правата на човека (*Equality Measurement Framework*), а в Швеция се работи по изготвянето на показатели за правата на човека на местно и регионално равнище. Агенцията на ЕС за основните права също започна работа по изготвянето на показатели, както и Конгресът на местните и регионалните власти на Съвета на Европа.

35. Комитетът на регионите смята, че е необходимо при изготвянето на доклади за оценка, например при попълването на базата данни и при определянето на критериите, да се придава по-голяма тежест на основните права на гражданите като цяло.

36. Освен това годишният доклад трябва да бъде и основа за ежегоден диалог за основните права. Предвид голямото значение на местното и регионалното политическо равнище за прилагането на основните права, Комитетът на регионите би следвало да бъде поканен за участие в този диалог.

Брюксел, 12 октомври 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите „Европейският план за действие за електронно управление през периода 2011—2015 г.“

(2012/С 9/12)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- приветства изготвянето на Европейския план за действие за електронно управление през периода 2011-2015 г. Сред приоритетите на този план са трансграничните услуги, укрепването на правата на потребителите, повторната употреба на информацията в общественния сектор (ИОС), електронното участие, единният пазар на онлайн услуги, екологосъобразното управление и оперативната съвместимост; във всички тези области общините и регионите са едновременно заинтересовани страни, доставчици и бенефициери;
- приветства усилията на европейските администрации да дадат повече възможности на гражданите и бизнеса чрез услугите на електронното правителство, както и по-големия достъп до публична информация и подобряването на прозрачността. Комитетът подкрепя всички усилия да се повиши участието на гражданите в политическия процес, да се подобри мобилността в рамките на единния пазар и да се премахнат бюрократичните пречки за обществеността;
- изтъква, че Европейският план за действие за електронно управление може значително да допринесе за преодоляване на цифровото разделение и за постигане на целите на стратегията „Европа 2020“, като успоредно с това спомогне за посрещане на редица ключови социални, културни и икономически нужди на европейската общественост;
- подчертава, че макар софтуерът с отворен код да се радва на все по-голям успех на пазара, отворените стандарти и отворените интерфейси са също така фактор от ключово значение за пренасянето и използването на информация и за оперативната съвместимост между организации, системи и устройства.

Докладчик

Ján ORAVEC (SK/ЕНП), кмет на град Štúrovo

Отправен документ

Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно „Европейския план за действие за електронно управление през периода 2011-2015 г. Оползотворяване на ИКТ за подпомагане на интелигентно, устойчиво и новаторско управление“

COM(2010) 743 окончателен

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

Информационното общество (ИО) е мощен ускорител на икономическия и социалния прогрес. Признавайки този факт, всички страни и региони по света включват в своите планове за развитие стимули за ИО и се опитват чрез намеса на публичния сектор да ускорят изграждането на инфраструктура за информационни и комуникационни технологии (ИКТ), подкрепят създаването на съдържание, ускоряват предлаганите услуги и подпомагат гражданите в усилията им да използват в по-голяма степен тези нови технологии. Европа е сред световните пионери в това отношение и плановите ѝ трябва да бъдат подкрепени чрез участието на МРВ.

Европейският план за действие за електронно управление през периода 2011-2015 г. трябва да се разглежда като практическо изпълнение на целите на Програмата в областта на цифровите технологии за Европа. Барьерите пред по-динамичното увеличаване на потенциала на ИКТ, които са довели до тези инициативи, са повече от очевидни в Европа. Особено важно е да се осигури по-добър достъп на местните и регионалните власти до иновационните технологии, които са най-близки до гражданите и осигуряват услуги на местно равнище. Следва да се извлекат поуки от минали проекти, които не са успели да постигнат очакваните резултати.

Комитетът на регионите подкрепя

1. предложения в рамките на Европейския план за действие за електронно управление, тясно свързани с местните и регионалните власти, които трябва да използват ИКТ като важна част от развитието на плана. Приоритетите на новата стратегия на местно и регионално равнище могат да подпомогнат качеството на живот и социалната и икономическата дейност на гражданите и да стимулират развитието на по-ефективни и персонализирани обществени услуги, както и местните предприятия. Съществуват редица начини, по които регионите и градовете могат да подкрепят пълното оползотворяване на този потенциал;

2. една от основните цели на плана за действие е насърчането на електронното включване, т. е. приобщаващо, регионално и социално справедливо информационно общество, което използва ИКТ за повишаване на конкурентоспособността и подобряване на обществените услуги;

3. участието на местните и регионалните власти в широко сътрудничество за подобряване на оперативната съвместимост на системите за управление и повишаване на ефективността при предоставяне на обществени услуги ⁽¹⁾.

Комитетът на регионите приветства

4. изготвянето на Европейския план за действие за електронно управление през периода 2011-2015 г. Сред приоритетите на този план са трансграничните услуги, укрепването на правата на потребителите, повторната употреба на информацията в обществения сектор (ИОС), електронното участие, единният пазар на онлайн услуги, екологосъобразното управление и оперативната съвместимост; във всички тези области общините и регионите са едновременно заинтересовани страни, доставчици и бенефициери;

5. усилията на европейските администрации да дадат повече възможности на гражданите и бизнеса чрез услугите на електронното правителство, както и по-големия достъп до публична информация и подобряването на прозрачността. Комитетът подкрепя всички усилия да се повиши участието на гражданите в политическия процес, да се подобри мобилността в рамките на единния пазар и да се премахнат бюрократичните пречки за обществеността;

6. подхода за обслужване „на едно гише“, който беше възприет в няколко държави-членки. Създаването на такива центрове за обществено административно обслужване в целия ЕС ще бъде от основно значение за гражданите и за предприятията в държавите-членки. Необходимо е обаче най-напред да бъдат създадени съответните условия за електронно управление и едновременно с това да се направи пълна оценка на прилагането на Директивата за услугите на ЕС;

7. полезната работа за насърчване и наблюдение на общественото здраве, особено в райони, които са отдалечени или трудно достъпни. Разработването и осъществяването на националните програми за цифровизиране на здравното обслужване в държавите-членки ще улесни до голяма степен осигуряването на здравни услуги на местно, регионално или трансгранично равнище.

Комитетът на регионите подчертава, че

8. местните и регионалните власти играят важна роля в този процес, с оглед на което:

— Европейската комисия и държавите-членки следва да вземат необходимите мерки, за да гарантират, че местните и регионалните власти са включени пълноценно и ефективно в управлението на инициативи, свързани с ИКТ ⁽²⁾;

⁽¹⁾ CdR 10/2009 fin.⁽²⁾ CdR 283/2008 fin.

— потенциалът на Европа за разработване на услуги в областта на ИКТ в публичния и в частния сектор следва да бъде изцяло оползотворен, като ИКТ следва да се използват като средство за подобряване на услугите на местните и регионалните власти в области като здравеопазването, образованието, обществените поръчки, сигурността и социалните услуги. Подкрепяните от ЕС публично-частни партньорства между местни и регионални власти и МСП, разработващи ИКТ за обществени услуги, могат да послужат като отличен крайъгълен камък за изграждане на умения и знания на местно равнище в ЕС ⁽³⁾;

— при по-нататъшното развитие на инфраструктурата и услугите в рамките на Европейския план за действие за електронно управление ще бъде изключително важно да се гарантира спазването на всички свързани със сигурността изисквания за поверителност, достъпност и интегритет на всяко равнище, за да се осигурят оптимални равнища на неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни и да се предотврати непредвидено от закона проследяване на лична информация и профилиране ⁽⁴⁾, включително предпочитания при пазаруване, медицински статус, здравни досиета и др., и да се гарантира, че системата за преработка и съхраняване на информация не може да бъде атакувана по нито един от вече известните начини;

— развитието на трансграничните обществени услуги означава, че участващите проекти за ИТ трябва да обхващат аспекти като оперативната съвместимост и електронната идентификация на гражданите (Stork), електронния подпис, електронното връчване на документи и други елементи на електронното управление, така че те да се разглеждат в европейски контекст; това също е основна предпоставка за повишаване на индивидуалната мобилност на гражданите в ЕС. Оперативната съвместимост е основна част от трансграничните услуги на публичните власти и изисква международен подход, излизаш извън обхвата на местните власти;

— с регионалните и местните власти следва системно да се провеждат консултации при разработването, изпълнението и управлението на мерките за въвеждане на електронното управление в Европа. Регионите и общините следва да бъдат признати, наред с държавите-членки, за основни създатели на иновации в ИКТ в различни звена на правителствата и администрациите ⁽⁵⁾;

9. приемането на мерки за рационализиране, модернизиране и намаляване на административната тежест като приоритетна ос на действията за намаляване на разходите, рационализирането и опростяването на административните процедури и услуги, би довело до засилване на икономическата дейност, намаляване на бюрократичните формалности и тежести и същевременно би улеснило отношенията между гражданите и администрацията, допринасяйки за намаляване на административните разходи за предприемаческите дейности, за подобряване на конкурентоспособността на предприятията и за насърчаване на тяхното развитие;

10. основните принципи на плана за действие – откритост, гъвкавост и сътрудничество в отношенията между европейските публични администрации и обществеността – са от изключителна важност за успешното му изпълнение;

11. тук идеята за прозрачност е особено важна, тъй като „държавите-членки ще предоставят на гражданите електронен достъп до съхраняваните за тях лични данни, когато тези данни са налични в електронна форма“ ⁽⁶⁾. Те и сега имат право на достъп до тези данни. Въпреки това Комитетът на регионите изразява резерви относно предложението на Комисията от 2014 г. нататък гражданите да бъдат уведомявани автоматично по електронен път при автоматична обработка на техните данни. Подобна информация следва да им се предоставя само в случай, че това е целесъобразно за тях и свързаните с това разходи са пропорционални на ползите;

12. по-активното участие на местните и регионалните власти ще спомогне за оползотворяване на пълния потенциал на повторната употреба на информацията в обществения сектор, тъй като местните и регионалните власти могат да играят важна роля в подкрепата на това използване за подобряване на конкурентоспособността и за създаване на нови работни места ⁽⁷⁾;

13. Европейският план за действие за електронно управление може значително да допринесе за преодоляване на цифровото разделение и за постигане на целите на стратегията „Европа 2020“, като успоредно с това спомогне за посрещане на редица ключови социални, културни и икономически нужди на европейската общественост ⁽⁸⁾;

14. въвеждането в Европа на принципа, съгласно който данните на хората и данните за предметите се регистрират само веднъж, без да е необходимо всеки път да се попълват формуляри, ще допринесе значително за премахване на излишните бюрократични пречки за обществото и като цяло ще намали разходите на държавната администрация. Във връзка с това трябва да се следи да бъдат спазени правните изисквания, свързани с защитата на данните;

15. основно изискване за по-добро използване на ИКТ е премахването на неравенството, което все още съществува в редица региони на Европейския съюз и по-специално в най-отдалечените региони, по отношение на достъпа на хората и степента на оборудване. Това е особено характерно за местните и регионалните власти, при които има съществени разлики не само между различните региони в страната, но и между местните власти в зависимост от техния размер. Съществува тенденция малките градове и села да изостават в мобилизирането на техническия, организационен и кадрови капацитет, необходим за разширяване на използването на ИКТ. Ето защо следва да се направят първи стъпки за предлагането на единни платформи за предоставяне на местни и общински консултантски услуги под формата на софтуер като услуга (SaaS). Това предполага използване на текущите разработки в областта на ИТ, като например виртуализация и изчислителни облаци, което ще намали разходите и времето, необходимо за осъществяване на проектите. Тези разработки следва да се основават най-вече на съществуващите платформи и на използването на софтуер с отворен код;

16. в документа трябва да се подчертае по-специално необходимостта от преодоляване на пропастта между регионите или поне от спиране на нейното разширяване. Ясно съзнаваме опасността проектите за електронно управление да бъдат одобрявани и прилагани само в определени региони;

⁽³⁾ CdR 156/2009 fin.

⁽⁴⁾ CdR 104/2010 fin.

⁽⁵⁾ COM (2009) 116 окончателен.

⁽⁶⁾ COM(2010) 743 окончателен.

⁽⁷⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽⁸⁾ CdR 14/2010 fin.

17. плавните трансгранични услуги, позволяващи на предприятия да доставят продукти и услуги в целия ЕС (SPOCS - опростени процедури онлайн за трансгранични услуги) чрез лесни електронни обществени поръчки (PEPPOLE – Общоевропейско електронно възлагане на обществени поръчки), ще бъдат голям стимул за по-нататъшното развитие на бизнеса в ЕС;

18. макар софтуерът с отворен код да се радва на все по-голям успех на пазара, отворените стандарти и отворените интерфейси са също така фактор от ключово значение за пренасянето и използването на информация и за оперативната съвместимост между организации, системи и устройства;

19. местните и регионалните власти имат ключова роля за увеличаване на достъпа до широколентов интернет в регионите, където пазарните механизми се оказват недостатъчни за изграждането му⁽⁹⁾;

20. подкрепя резолюцията на Европейския парламент от 6 юли 2011 г. относно „Европейския широколентов достъп: да инвестираме в стимулиран от цифровите технологии растеж“⁽¹⁰⁾ и по-специално позицията, че едно задължение за универсална услуга би допринесло значително за изграждане на широколентовите комуникации в селските райони;

21. достъпът до висококачествени широколентови услуги на разумни цени може да подобри наличието и качеството на услугите, предоставяни от местните и регионалните власти и да улесни продуктовия маркетинг за микропредприятията и МСП. Очаква се от по-широко разпространение и по-бърз достъп до широколентови услуги да извлекат значителна полза отдалечените региони и общини, особено най-отдалечените от тях⁽¹¹⁾;

22. така достъпът до цифровия дивидент би позволил неудобствата, свързани с отдалечеността на селските райони, да се компенсират чрез по-добра комуникация между администрацията и ползвателите – както за лични, така и за търговски цели⁽¹²⁾;

23. услугите на електронното управление, които предстои да се развият, следва да обхващат области като: контактите между ползвателите и административните органи; приноса на административните органи към насърчаването на обществен дебат (като например разпространение на важна обществена информация, обществени форуми, онлайн консултации и в по-широк смисъл – нови механизми за консултация на гражданите); отношенията между предприятията и административните органи (като например декларации за социални данни, декларации за наемане на работници, трансфер на данъчни и счетоводни данни); прилагането на техниките на електронната търговия в сферата на обществените поръчки (електронни обществени поръчки); новите методи на работа и организация в администрацията (трансформация на длъжностите, съвместна работа, работа от разстояние);

24. следва бързо да се вземат мерки за осигуряване на достъп на всеки гражданин на ЕС до основни широколентови услуги до 2013 г. и на бърз и свръхбърз широколентов достъп до 2020 г., в съответствие с поетите от ЕС ангажменти в Програмата в областта на цифровите технологии за Европа;

25. когато става дума за използване на потенциала на електронното управление за намаляване на въглеродните емисии, регионите и градовете могат да играят водеща роля при определянето на местните възможности за ИКТ за действие, споделянето на най-добрите технологични практики, набелязването на партньорите по проекта, разпределянето на финансовите средства за инвестиране в ИКТ, измерването на напредъка и разпространяването на информация за успешните реализации.

Комитетът на регионите отбелязва, че

26. секторът на услугите има особено значение за оползотворяване на предимствата на ИКТ, тъй като сектори като търговията на едро и дребно, финансовите и бизнес услугите са сред най-важните инвеститори в ИКТ⁽¹³⁾;

27. продължаващото цифрово разделение влошава социалното изключване и икономическите различия. Следователно създаването на равни възможности в цифровата област е жизненоважно по социални и икономически причини. Във връзка с това електронното включване е от ключово значение за постигане на целите на Европейския план за действие за електронно управление през периода 2011-2015 г., а оттам и на целите на стратегията „Европа 2020“⁽¹⁴⁾ в областта на социалното и икономическото развитие;

28. осигуряването на защита на неприкосновеността на личния живот зависи от определени фактори, включително структурата на органите в общественния сектор (по-голямата част от които са на местно равнище), сближаването на законодателството на ЕС, изграждането на новаторска култура сред длъжностните лица в публичните органи, включително чрез използване на общ етичен кодекс, както и управлението на приложения на основата на ИКТ⁽¹⁵⁾;

29. в процеса на изграждане на инфраструктурата за интернет и разработване на услугите е необходимо да се гарантира спазването на всички изисквания за сигурност на всяко равнище. Това ще осигури оптимална степен на неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни и ще предотврати неразрешеното проследяване на лична информация и изготвянето на профили, включително информация за предпочитанията при пазаруване, медицински статус, здравни досиета и др.⁽¹⁶⁾;

30. местните и регионалните власти имат основна роля в борбата с киберпрестъпленията и в защитата на сигурността на данните. Те следва да участват в събирането на данни за статистиката на киберпрестъпленията и в обучението на персонала;

31. във връзка с принципа за конкурентен пазар на ИОС е важно да се гарантира, че по отношение на частните доставчици на услуги се прилагат същите условия като към публичните институции, да се осигури достъп на частни потребители до публични данни и ясно да се посочат условията, при които тези данни могат да се използват за търговски цели⁽¹⁷⁾;

⁽¹³⁾ The Economic Impact of ICT Measurement, Evidence and Implications („Икономическото въздействие на информационните и комуникационни технологии – измерване, доказателства и последици“) – OECD Publishing (2004 г.).

⁽¹⁴⁾ COM(2010) 2020.

⁽¹⁵⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽¹⁶⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽¹⁷⁾ CdR 247/2009.

⁽⁹⁾ CdR 5/2008 fin.

⁽¹⁰⁾ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2011-0322+0+DOC+XML+V0//BG>.

⁽¹¹⁾ CdR 252/2005 fin.

⁽¹²⁾ CdR 14/2010 fin.

32. в управлението на процесите, стоящи в основата на Европейския план за действие за електронно управление и свързаните с него публични политики, е изключително важно да се предприемат координирани действия от страна на Европейския съюз, държавите-членки и местните и регионалните власти при пълно спазване на принципа на субсидиарност, както КР посочи в своята Бяла книга за многостепенното управление ⁽¹⁸⁾.

Комитетът на регионите отбелязва, че

33. социалните партньори, МРВ и правителствата трябва да работят заедно, за да се гарантира, че ще се задвижи добродетелен цикъл от подобряване на работата на човешките ресурси, организационни промени, ИКТ и производителност, както и че ИКТ се разработват и използват ефективно. Политически мерки, целящи увеличаване на елементарната грамотност в областта на ИКТ, изграждане на умения за работа с ИКТ на високо ниво, насърчаване на ученето през целия живот в тази област и обогатяване на управленските умения и уменията за изграждане на мрежи, необходими за ефективното използване на ИКТ, са особено важни ⁽¹⁹⁾ и са част от основните правомощия на МРВ;

34. в това съобщение Европейската комисия обяви впечатляващ брой действия, които да бъдат предприети в рамките на плана за действие за електронно управление;

35. предвидените в съобщението мерки и действия като такива явно не повдигат никакви въпроси за съответствието си с принципа на пропорционалност, тъй като не отиват по-далеч от необходимото за постигане на поставените цели. Произтичащото от мерките допълнително бреме за държавите-членки трябва да бъде намалено до минимум и да бъде подложено на анализ за икономическа ефективност;

36. предложените форми на действие (меки политически мерки) са максимално прости, с цел постигане на набелязаните цели, и оставят място за максимален брой национални (в това число регионални) решения;

37. конкретните мерки, които трябва да бъдат изпълнени, ще трябва да бъдат внимателно наблюдавани и оценявани, за да се гарантира, че не надхвърлят необходимото за постигане на поставените цели, че държавите-членки запазват в максимална степен възможностите си за вземане на решения и че предприятията не са обременени без необходимост. За тази цел трябва да се въведе система за мониторингови процедури;

38. нарушаването на сигурността е заплаха за комуналните услуги (местно водоснабдяване, енергетика, зелени енергийни дружества и др.);

39. управлението на изменението на климата е сред най-важните политически предизвикателства пред местните и регионални власти в следващите години и че за да се постигнат амбициозните цели за 2020 г., трябва да се гарантира, че свързаните с ИКТ решения са леснодостъпни, а и напълно мобилизирани;

⁽¹⁸⁾ CdR 89/2009 fin.

⁽¹⁹⁾ The Economic Impact of ICT Measurement, Evidence and Implications (Икономическото въздействие на информационните и комуникационни технологии – измерване, доказателства и последици) – OECD Publishing (2004).

40. регионите, подобно на малките и големите общини, са основни участници в областта на ИКТ, защото носят отговорност за редица дейности, отнасящи се до планирането, издаването на разрешителни, инвестирането, обществените поръчки, производството и потреблението. Транспортът, жилищното настаняване, обществените сгради и съоръженията за обществено осветление, които се планират и осигуряват от местните и регионалните власти, са области, в които могат да бъдат постигнати значително намаляване на CO₂ и икономия на енергия. Освен това огромният потенциал на ИКТ за подобряване на енергийната ефективност повишава конкурентоспособността на Европейския съюз и разширява икономическите възможности на местно и регионално равнище.

Комитетът на регионите препоръчва

41. Европейската комисия и правителствата на държавите-членки активно да насърчават включването на МРВ в използването на свързаните с ИКТ иновации в публичния сектор, а именно чрез насърчаване на най-добрите европейски практики и осигуряване на консултации и методически препоръки ⁽²⁰⁾;

42. да бъде предоставено всеобхватно обучение за целия персонал, особено за техническите специалисти (напр. мрежови и системни администратори, лицата за осигуряване на сигурност, поверителност и т.н.), за персонала, работещ пряко с процедури за сигурност, включващи различни методологии, и персонала, общо или непряко ангажиран в кампании за нововъведения и модернизация (напр. преподаващ електронна грамотност на потребители) по въпроси, свързани с доверието и сигурността ⁽²¹⁾;

43. Европейската комисия да разработи оценка на въздействието на информацията и тя да бъде включена в етичния кодекс на междуправителствените отношения, за да се оцени въздействието на новите политики и новото законодателство върху общините и регионите, което изисква промяна в управлението на информацията и адаптиране на новите технологии. Оценката на въздействието във връзка с информационните системи има за цел:

— определяне на достатъчно ранен етап дали законодателството е изпълнимо на практика;

— проучване на това, как съставните елементи на електронното управление могат да допринесат за гладкото протичане на процеса на изпълнение;

— определяне на степента на оказване на необходимата подходяща подкрепа при изпълнението, предвид настоящата степен на развитието и на способността за адаптиране на общините;

44. да се постави по-силен акцент върху повишаване на осведомеността на регионално и местно равнище, предвид липсата на знания и/или механизми за определяне на наличната за повторна употреба информация, и да се помогне на публичните органи да действат по-прозрачно и да насърчават повторната употреба на ИОС ⁽²²⁾;

⁽²⁰⁾ CdR 156/2009 fin.

⁽²¹⁾ CdR 104/2010 fin.

⁽²²⁾ CdR 247/2009.

45. местните и регионалните власти в Европа да използват пълноценно възможностите на ИКТ, за да посрещнат предизвикателствата, свързани със застаряване на населението, и по този начин да подобрят качеството на живот на възрастните хора, за да могат те да останат интегрирани в местните общности и да насърчават местната и регионалната конкурентоспособност чрез предоставянето на персонално ориентирани услуги ⁽²³⁾.

Брюксел, 12 октомври 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

⁽²³⁾ CdR 84/2007 fin.

Становище на Комитета на регионите „Европейска и международна мобилност на длъжностните лица и служителите на местните и регионалните власти в Европейския съюз“

(2012/С 9/13)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- посочва, че предвид тесния и ежедневен контакт, който длъжностните лица и служителите на местните и регионалните власти поддържат с обществеността и местните представители на изборни длъжности, тяхната мобилност – в рамките на обучението им през целия живот чрез временно назначаване в друга териториална администрация – ще увеличи ролята им в процеса на предаването на европейското послание;
- посочва, че мобилността на европейско и международно равнище на работещите в местната и регионалната власт може да помогне на държавите на Европейския съюз да създадат модерна и ефективна администрация, включително необходимите структури, човешки ресурси и ръководни умения за прилагане на достиженията на правото на ЕС;
- отбелязва, че мобилността ще помогне за намаляване на езиковите бариери в Европа, като насърчава длъжностните лица и другите служители да изучават допълнителни езици;
- обръща внимание на последното решение на Съда на Европейския съюз, в което се постановява, че когато служители, наети от публичен орган на една държава-членка се прехвърлят в друг публичен орган, трябва да се избягва „значителното намаляване на заплащането им“, дължащо се единствено на прехвърлянето.

Докладчик г-жа Mireille LACOMBE (FR/ПЕС), съветник в Генералния съвет на Puy-de-Dôme

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. Общи бележки

Защо Комитетът на регионите реши да изготви становище по своя инициатива по тази тема?

1. припомня, че в Договора от Лисабон се подчертава териториалният аспект на европейската интеграция и се легитимира конкретното осъществяване на многостепенното управление, за което в Бялата книга на Комитета на регионите относно многостепенното управление са предложени редица действия⁽¹⁾;

2. припомня, че за да стане стратегията „Европа 2020“ напълно оперативна, е необходимо местните и регионалните власти да участват в нейното разработване и прилагане, включително по водещите инициативи на „Програма за нови умения и работни места“⁽²⁾ и на „Младежта в движение“⁽³⁾;

3. счита, че укрепването на ролята на местните и регионалните власти в процеса на разширяване на ЕС, политиката за съседство и външните отношения, по-специално в областта на помощта за развитие чрез децентрализирано сътрудничество, както е посочено в становището на Комитета на регионите относно „Местните власти: фактор за развитие“⁽⁴⁾, налагат адаптиране на човешките ресурси, така че да имат възможност правилно да прилагат и предвиждат европейските публични политики;

4. посочва, че предвид тесния и ежедневен контакт, който длъжностните лица и служителите на местните и регионалните власти поддържат с обществеността и местните представители на изборни длъжности, тяхната мобилност – в рамките на обучението им през целия живот чрез временно назначаване в друга териториална администрация – ще увеличи ролята им в процеса на предаване на европейското послание;

5. отбелязва, че публичният сектор заема приблизително 20,3 % от пазара на труда в Европейския съюз⁽⁵⁾. Мобилността на длъжностните лица и служителите на териториалните администрации, с цел насърчаване на обмена на опит и професионални умения, се вписва в контекста на свободното движение на работници в ЕС така, както е посочено в член 45 от ДФЕС и представлява основен елемент от гражданството на ЕС;

6. припомня ангажимента на КР към мобилността с образователна или с професионална цел; освен че е важен фактор за личното и професионалното развитие, мобилността дава възможност за укрепване на европейската идентичност, като същевременно подпомага икономическото, социалното и териториалното сближаване в Европейския съюз⁽⁶⁾;

7. посочва, че в съответствие с принципа на субсидиарност, в по-голямата част от държавите-членки местните и регионалните

власти са пряко отговорни за планирането и предоставянето на обществени услуги и трябва също така да гарантират възможно най-ефективното функциониране на администрацията. На местно и регионално равнище са съсредоточени много познания и опит. Именно на това равнище обменът на най-добри практики дава възможност за намиране на най-много на брой иновативни подходи;

8. отбелязва липсата на информация относно възможностите за европейска и международна мобилност на длъжностните лица и служителите на териториалната администрация, което не улеснява обмена между местните и регионалните власти;

Какви могат да бъдат положителните последици от европейската и международната мобилност на длъжностните лица и другите служители на местните и регионалните власти?

9. посочва, че мобилността на европейско и международно равнище на работещите в местната и регионалната власт може да помогне на държавите на Европейския съюз да създадат модерна и ефективна администрация, включително необходимите структури, човешки ресурси и ръководни умения за прилагане на достиженията на правото на ЕС;

10. подчертава, че транснационалната мобилност допринася за сближаването. Служителите, участващи в програмите за мобилност, работят пряко или непряко за подобряване на живота на обществото в интерес на всички, на местно, регионално и национално равнище. Изследванията показват, че „социалният капитал“ влияе пряко и по положителен начин върху равнището на растеж в европейските региони⁽⁷⁾;

11. подчертава, че наред с демократичното управление, насърчавашо участието на съответните групи от населението, сътрудничеството между различни местни и регионални власти е мощен фактор за развитието на териториално равнище благодарение на големия брой сектори, в които те работят, и на многообразието от публични и частни участници, които могат да привлекат. Това сътрудничество може също да стимулира организацията на производството, търговските канали и икономическа активност с благотворно влияние върху местното население и околната среда;

12. отбелязва, че мобилността ще помогне за намаляване на езиковите бариери в Европа, като насърчава длъжностните лица и другите служители да изучават допълнителни езици;

13. подчертава ролята на местните и регионалните власти за трансграничната мобилност и приноса на тази мобилност както за укрепване на европейската интеграция, така и за запознаване на страните кандидатки с достиженията на правото на ЕС. Тъй като опитът и знанията на местните и регионалните власти в административната област са много пространни, именно на това равнище се намират най-добрите решения и се създават важни партньорства;

⁽¹⁾ CdR 89/2009 fin.

⁽²⁾ COM(2010) 682 окончателен.

⁽³⁾ COM(2010) 477 окончателен.

⁽⁴⁾ CdR 312/2008 fin.

⁽⁵⁾ SEC(2010) 1609 окончателен.

⁽⁶⁾ CdR 292/2010 fin.

⁽⁷⁾ Beugelsdijk и van Schaik, Social Capital and Regional Economic Growth („Социален капитал и регионален икономически растеж“), 2003 г.

2. Мерки, които следва да се предвидят

14. приканва Европейската комисия да подкрепи развитието на европейската и международната мобилност на служителите на териториалната администрация в името на едно по-добро сътрудничество между градовете и регионите, като създаде база данни под формата на интернет портал, обединяващ най-добрите практики, проектите, предложенията за мобилност и правните и икономическите условия, свързани с тази мобилност. Европейската комисия може да използва съществуващата информация на национално, регионално и местно равнище и да я направи достъпна за длъжностните лица и другите служители на териториалната администрация;

15. подчертава, че нарастващата роля на местните и регионалните власти в рамките на помощта за развитие и на програмите за международно сътрудничество с развиващите се страни следва да бъде по-добре отчетена⁽⁸⁾;

16. призовава да бъде отчитана по-ефективно ролята на местните и регионалните власти в областта на сътрудничеството, предвид активното им участие в тази област; като спазват принципа на субсидиарност, те са в най-добрата позиция за насърчаване на достъпа до мобилност. Те трябва реално да участват в разработването на програмите за сътрудничество, изготвяни съвместно със служителите на териториалната администрация, които управляват местните и европейските публични политики;

17. предлага длъжностните лица на ЕС също да могат да бъдат командирани в службите на местните и регионалните власти;

18. отбелязва, че настоящото становище трябва да се отнася и за длъжностните лица и другите служители на Европейската група за териториално сътрудничество (ЕГТС). Именно в трансграничните територии може да бъде тествана европейската и международната мобилност на длъжностните лица на ЕС. Във връзка с това, тези територии могат да изпълняват ролята на лаборатории. В този смисъл ЕС трябва да даде подкрепата си за развитието на информационни услуги за трансграничните работници, което би било важен фактор за мобилността;

19. призовава държавите-членки, които все още нямат такива рамки, да изготвят след консултации със социалните партньори правни рамки, позволяващи да се улесни европейската и международната мобилност на техните безсрочно или срочно наети длъжностни лица и служители от териториалните администрации, и позволяващи също приемането на работа на служители на териториалните администрации от други държави-членки. Създаването на такива рамкови условия е целесъобразно, за да бъдат ясно определени правата и задълженията на командированите длъжностни лица и други служители. Рамковите разпоредби са също така важни за определянето на критериите за мобилност, които включват необходимите професионални умения и езикови познания, продължителността на

временното преместване, сравнимостта между приемащата териториална администрация и тази, от която служителят идва, както и добавената стойност от това преместване за заинтересованите власти;

20. обръща внимание на последното решение на Съда на Европейския съюз⁽⁹⁾, в което се постановява, че когато служители, наети от публичен орган на една държава-членка се прехвърлят в друг публичен орган, трябва да се избягва „значителното намаляване на заплащането им“, дължащо се единствено на прехвърлянето;

21. подчертава, че като се има предвид големият брой на жените, заети в публичния сектор, всички мерки трябва да отчитат значението на засилването на равните възможности за мъжете и жените, включително чрез достъп до подходящи грижи за възрастни зависими хора и за деца, като по този начин повече жени ще могат да участват в програми за мобилност;

22. подчертава, че би било полезно Европейската комисия да изготви съвместно със заинтересованите европейски сдружения описание на мобилността на длъжностните лица и другите служители на териториалните администрации през последните пет години, включващо оценка на добавената стойност за местната и регионалната власт и придобиването на нови умения от служителите на ръководни длъжности във връзка с управлението на сложни проекти;

23. предлага Европейската комисия в сътрудничество с Комитета на регионите да организира „срещи за мобилността“ с установяване на контакти между европейските институции и местните и регионалните власти, за да се създаде възможност за обмена на длъжностните лица и другите служители на териториалните администрации, участващи в програми за мобилност, със служители, които искат да работят в чужбина. Би могла да бъде учредена награда за мобилност („Mobilis“), която да бъде връчвана на местните и регионалните власти, участващи в програмите за мобилност;

24. предлага Европейската комисия да проведе проучване относно осъществимостта на програма за европейски обмен на длъжностни лица и други служители на местните и регионалните власти;

25. призовава в новите финансови перспективи на ЕС да бъде запазена финансовата подкрепа за мобилността за служители на териториалните администрации (понастоящем осигурявана чрез програми като INTERREG IVC, URBACT и CARDS);

26. предлага Европейската комисия да предприеме информационна кампания относно добавената стойност от мобилността на служителите на териториалните администрации, с цел да се насърчава обменът на добри практики между местните и регионалните власти в Европейския съюз, но и с тези от страните кандидатки за присъединяване и от трети страни.

Брюксел, 12 октомври 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

⁽⁸⁾ CdR 408/2010 fin.

⁽⁹⁾ Дело Scattolon C-108/10.

Становище на Комитета на регионите относно „Развиване на европейското измерение в спорта“

(2012/С 9/14)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- подчертава, че местните и регионалните власти винаги са признавали и използвали възпитателната роля на спорта, включвайки го в образователните политики и в действия, насочени към подобряване на качеството на живот на гражданите, включително и по отношение на здравето;
- оценява в особена степен факта, че Европейската комисия поде действия в подкрепа на борбата с измамите и корупцията в областта на спорта;
- подчертава етичните ценности, възпитани в спорта, и особено необходимостта младите хора да бъдат възпитавани да ценят честната игра и да понесат поражението с чест, като се започне от треньорите и техническия персонал, които трябва да служат за пример, с цел да се сложи край на нежелани инциденти с отрицателно въздействие върху възпитанието;
- подчертава социалната стойност на спортни инициативи като специалните олимпийски игри и параолимпийските игри, благодарение на които се популяризира социалното приобщаване на лицата с увреждания, допринасяйки до голяма степен за тяхната лична самостоятелност;
- предлага да се подкрепят, в рамките на ученето през целия живот, новаторски инициативи, свързани с физическата активност в училищата, особено за възрастта между четири и четиринадесет години;
- призовава за пълноценно използване на възможностите по линия на ЕФРР за подкрепа на спортната инфраструктура и дейности, както и за използване на възможностите по линия на ЕСФ за подобряване на уменията и пригодността за заетост на работещите в областта на спорта.

Докладчик	г-н Roberto PELLA (IT/ЕНП), член на общинския съвет на Valdengo, член на общинския съвет на гр. Biella
Отправен документ	Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „Развиване на европейското измерение в спорта“ – COM(2011) 12 окончателен

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общ контекст

1. като цяло дава висока оценка на съобщението на Европейската комисия „Развиване на европейското измерение в спорта“⁽¹⁾, което е продължение на Бялата книга за спорта⁽²⁾ и в което се посочва член 165 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) като правно основание за действията на ЕС. В съобщението се разглеждат 15 приоритета, обособени в 4 основни групи: обществено значимата роля на спорта, икономическото измерение на спорта, организацията на спорта и сътрудничеството в областта на спорта с трети държави и международни организации;

2. приветства факта, че Европейската комисия потвърди съдържащите се в Бялата книга за спорта принципи, че за прилагането на една печеливша стратегия е необходимо да се координират мерките в областта на спорта с мерките в свързаните с него области като здравеопазване, образование, обучение, младежки въпроси, регионално развитие и сближаване, социално приобщаване, заетост, гражданство, правосъдие, вътрешни работи, изследователска дейност, вътрешен пазар и конкуренция;

3. подчертава, че в член 165 от ДФЕС се посочват насърчителни мерки в областта на спорта, на базата на които Европейската комисия би могла да обмисли предлагането на нова схема за разходите в рамките на настоящите финансови перспективи, например двугодишна програма за спорта в ЕС;

4. отбелязва още веднъж посоченото от Европейската комисия, че в член 165 от ДФЕС се признава специфичното естество на спорта, признато и в съдебната практика на Съда на ЕС, и призовава при разработването и прилагането на правни разпоредби на ЕС да се отчита специфичното естество на спорта;

5. с удовлетворение подчертава, че в член 6 и член 165 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) на ЕС се отрежда подкрепяща, координираща и допълваща роля в областта на спорта, което дава нов тласък на развитието на европейското измерение в спорта. При спазване на принципа на субсидиарност и на автономията на ръководните органи в областта на спорта, европейските действия придават европейска

добавена стойност на спортните инициативи на държавите-членки и местните и регионалните власти, тъй като са катализатор за увеличаване на въздействието на мерките в областта на спорта;

6. подчертава, че спортът и националните, европейските и международните организации, които го управляват и регламентират (Международният олимпийски комитет, националните олимпийски комитети, спортните федерации, спортните организации на хората с увреждания, масовият спорт), могат ефикасно да допринесат за постигането на дългосрочните стратегически цели на ЕС, по-специално тези на стратегията „Европа 2020“, и да създадат нови възможности за заетост, особено за младите хора;

7. подчертава ролята на спорта за изграждането на европейска идентичност и за борба срещу расизма и ксенофобията;

8. оценява факта, че Европейската комисия и Съветът на Европейския съюз (Съветът) признават сложността и важността на предложенията за общи действия в областта на спорта и на неформалното сътрудничество между държавите-членки с цел гарантиране на постоянния обмен на добри практики и разпространението на данните за постигнатите резултати;

9. изразява задоволство си от волята на Европейската комисия и на Съвета⁽³⁾ да окажат подкрепа на неформалните експертни групи в областта на спорта, които държавите-членки възнамеряват да създадат, и които ще се отчетат пред работна група „Спорт“ на Съвета. Приканва в подобни групи да се включва КР;

10. оценява факта, че ГД „Вътрешен пазар и услуги“ на Европейската комисия поръча извършването на независимо проучване относно финансирането на масовия спорт в Европа, с цел да оцени различните системи на финансиране и да анализира широк спектър политики на вътрешния пазар, които пряко се отразяват на споменатите системи на финансиране (като държавните, регионалните и местните източници на финансиране, паричния принос на домакинствата, приноса от доброволческа дейност, приходите от спонсорство, постъпленията от медийни права и от организирането на услуги, свързани с хазартните игри, включително „онлайн“). Желаете Комисията пряко да включи Комитета на регионите и местните и регионалните власти, като популяризатори или най-близки до заинтересованите субекти, в настоящите и бъдещите проекти за проучване;

⁽¹⁾ COM (2011) 12

⁽²⁾ COM (2007) 391

⁽³⁾ Резолюция на Съвета и на представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, относно европейски работен план за спорта за периода 2011-2014 г.

Ролята на местните и регионалните власти

11. смята, че местните и регионалните власти играят основна роля в развитието на европейското измерение в спорта, тъй като в рамките на своите институционални правомощия те спомогат за предоставянето на услуги за гражданите в сферата на спорта. Чрез дейността на администрациите тези услуги се превръщат във важни инструменти за улесняване на социалното приобщаване и борбата с дискриминацията;

12. подчертава освен това, че местните и регионалните власти играят основна роля в предоставянето на финансиране за спортни дейности и за необходимите за тях съоръжения. Също така местните и регионалните власти, в сътрудничество със спортните организации и с регионалните браншове на националните олимпийски комитети – където съществуват такива – играят ключова роля при мотивирането на гражданите да спортуват; призовава също така в страните, в които не съществуват подобни структури, да се създадат регионални спортни структури, които на регионално равнище да играят важна роля за активизиране и насърчаване на спортните дейности;

13. припомня, че местните и регионалните власти извършват изключително необходима дейност за координация на всички действащи лица от дадена територия, които по различен начин участват в спорта, по-специално чрез подкрепа на спортните сдружения и доброволческата дейност в тази сфера;

14. освен това подчертава, че местните и регионалните власти винаги са признавали и използвали възпитателната роля на спорта, включвайки го в образователните политики и в действия, насочени към подобряване на качеството на живот на гражданите, включително и по отношение на здравето;

15. смята, че е изключително важно Европейската комисия да зачита автономията на ръководните органи в областта на спорта като основен принцип, свързан с организацията на спорта, както и правомощията на държавите-членки в съответствие с принципа на субсидиарност;

16. смята, че от основно значение са също борбата с насилието и нетърпимостта, свързани със спортните прояви и решителното противопоставяне с правни средства на транснационалните предизвикателства на европейския спорт като измами, уреждане на изхода от спортни срещи и употреба на допинг;

17. призовава Европейската комисия да отреди по-значителна роля на Комитета на регионите, на местните и регионалните власти, на националните спортни организации и на регионалните браншове на националните олимпийски комитети – където съществуват такива – както във фазите на планиране, така и на прилагане на политиките в областта на спорта;

18. подчертава способността на спорта да създава връзки между публични институции, сдружения, федерации, клубове и други организации и смята за необходимо създаването на мрежи, които да улесняват и ускоряват както обмена на знания в сферата на спорта, така и социалното му въздействие. С оглед на това, създаването на мрежи от публични органи, които да работят на местно равнище, би представлявало голям напредък за развитие на ролята на общините за повишаване на социалното въздействие на спорта и би им позволило да допринесат за подобряването на спорта на европейско равнище;

19. отправя искане към Комисията при продължаващите действия за стимулиране и подкрепа на проекти в областта на спорта или на съществуващи програми в различни сектори, като образование, учене през целия живот, обществено здравеопазване, млади хора, гражданско участие, научни изследвания, социално приобщаване, равенство между половете и борба с расизма, активно да включи КР в обсъжданията, които ще съпътстват подготовката на следващата многогодишна финансова рамка;

20. смята, че по отношение на предложенията, съдържащи се в настоящите документи, е много важно Европейската комисия да включи Комитета на регионите още от самото начало във всички текущи и бъдещи подготвителни действия и в предложените конкретни прояви;

21. предлага Европейската комисия да подкрепи специфични мерки за проекти, насочени към оказване на подкрепа и набиране на доброволци в областта на спорта, които са пряко предложени от местни и регионални власти, спортни организации и регионални браншове на национални олимпийски комитети (където съществуват такива), служби или органи за насърчаване на спортната дейност;

Обществена роля на спорта

22. оценява вниманието, което Европейската комисия обръща на необходимостта от ефикасно противодействие на проблема, свързан с допинга, не само в професионалната сфера, но във все по-значителна степен и в сферата на аматьорския спорт, където допингът поражда сериозни рискове за здравето;

23. смята, че ефикасна мярка е по-доброто разбиране на широкото разпространение на употребата на допинг в аматьорския спорт и впоследствие, въз основа на наличните доказателства, системното упражняване на контрол и създаването на стратегии за мерки, предназначени да спомогнат за намаляването на използването на забранени вещества и допинг в непрофесионалните среди и след това – налагането на по-строги наказания по модела на предвиденото за наркотиците. Тези действия би трябвало да бъдат координирани и насочени към приемането и споделянето на добри практики в областта на стратегиите за борба с допинга от страна на всички субекти. По отношение на трафика на допингови вещества отправя искане ЕС да се присъедини към европейската Конвенция срещу употребата на допинг, която признава световната роля на Световната антидопингова агенция (WADA) в борбата с допинга;

24. подчертава проблема, свързан с разликата в сроковете на спортното и обикновеното правосъдие и смята, че Европейската комисия трябва да извърши подходящи законодателни действия в тази насока, като засили мерките от наказателното право срещу търговията с допингови вещества;

25. предлага въвеждането на единна система за борба с допинга в страните от ЕС, включително и чрез определяне на минимален брой проверки както по време на състезанията, така и извън тях;

26. подчертава, че е неотложно да се противодейства на незаконните спортни залагания, които са истинско бедствие и подкопават социалната и възпитателна функция на спорта, и изразява задоволство, че Комисията полага активни усилия, за да се справи с тази ситуация;

27. оценява в особена степен факта, че Европейската комисия по де действия в подкрепа на борбата с измамите и корупцията в областта на спорта, като ги включи в сферата на действията, подчинени на Рамково решение 2003/568/ПВР на Съвета относно борбата с корупцията в частния сектор, в рамките на по-широк пакет с антикорупционни мерки, предвиден за 2011 г.;

28. подчертава, че е важно Европейската комисия да извършва действия за насърчаване на форми на партньорство, които да улесняват създаването на системи за ранно предупреждение, насочени към предотвратяване на измами и скандали, свързани с уреждане на изхода на спортни срещи, и към борба с възможна намера на организираната престъпност в европейския спорт, стимулирайки държавите-членки да вземат драстични мерки спрямо престъпления, свързани с измами в спорта, и да хармонизират санкциите за тях;

29. подчертава етичните ценности, възплътени в спорта, и особено необходимостта младите хора да бъдат възпитавани да ценят честната игра и да понесат поражението с чест, като се започне от треньорите и техническия персонал, които трябва да служат за пример, с цел да се сложи край на нежелани инциденти с отрицателно въздействие върху възпитанието, които за съжаление често се случват след края на спортните срещи;

30. споделя позицията на Европейската комисия, че е абсолютно необходимо да се насърчава връзката между спорт и образование, за да се използват благотворните ефекти на спорта за подобряване на общото благосъстояние на хората чрез предотвратяването на здравословни проблеми, включително патологични, главно лечение на затлъстяването и сърдечно-съдови проблеми, което би спомогнало в дългосрочен план да се намалят разходите в здравеопазването – истинска бездна в регионалните бюджети;

31. подчертава първостепенното значение на повишаването на осведомеността относно всекидневното спортуване във всяка възраст: деца, пълнолетни и възрастни хора; смята за особено важно да се приложи концепцията „Спорт за всички“ с оглед на по-нататъшното популяризиране на редовната физическа активност;

32. подчертава, че предвид важността на приобщаващите спортни дейности, трябва да се създават възможности за спортистите и учениците с увреждания да се занимават със спорт ежедневно в училище и извън него, както и че трябва да се гарантира подкрепата с достатъчно средства за развитието на спорта за хората с увреждания;

33. същевременно призовава националните, местните и регионалните власти да способстват за всекидневното и безплатно спортуване, като осигуряват подходяща инфраструктура;

34. предлага мерки за укрепване на спортните аспекти в учебните програми за предучилищно и училищно образование;

35. изисква физическото възпитание да започва още в детската градина и държавите-членки да създадат благоприятни условия за физическо възпитание в училище, като отчитат образователните, физическите и психическите изисквания на децата и подрастващите; смята освен това, че физическото възпитание е основен елемент от цялостното образование;

36. подчертава необходимостта от признаването на „паралелна“ професионална квалификация за спортистите и особено за младите спортисти; това налага стриктно и редовно да се следи какво образование се предлага, за да се гарантира неговото качество; освен това смята, че по този начин ще се предадат моралните и образователните ценности и важните за професионалния спорт ценности;

37. насърчава прилагането на по-голяма мобилност за работниците, инструкторите и треньорите в сферата на спорта, основаваща се върху общи и съгласувани стандарти, които да бъдат взаимно признати в регионите и държавите-членки;

38. предлага да се насърчава и утвърждава ролята на елитните професионални спортисти като „посланици на спорта“, както по време, така и след прекратяване на състезателната им кариера;

39. подчертава, че в съобщението не е обърнато пряко и специално внимание на доброволците в областта на спорта, чрез които се изразява истинският социален потенциал на спорта;

40. по тази причина призовава както Европейската комисия, така и местните и регионалните власти винаги да отделят голямо внимание на доброволството в областта на спорта, което може да оказва ефикасна подкрепа в образованието на всички равнища, обогатявайки учебните програми и предоставяйки полезен инструмент за процеса на учене през целия живот. Също така то може да осигури значителна подкрепа на регионалните и местните администрации и на спортните дружества за организирането на прояви, които да приближат хората до спорта, в дух, типичен за нестопанските цели на тази дейност;

41. подчертава, че доброволческите дейности в сферата на спорта трябва да популяризират принципа на солидарност и следователно трябва ясно да бъдат разграничавани от професионалната спортна дейност, която е високо заплатена;

42. изразява желанието на местните и регионалните власти за повишаване на социалната стойност на спорта чрез възможностите, които Комисията възнамерява да предложи, за използване на структурните фондове, свързани със спорта, както и на подкрепата, предложена от проекта „Европейските градове за доброволчество в областта на спорта“; смята, че е подходящо спортът да се използва като ценен начин за предотвратяване на социалните напрежения и за стимулиране на социалната интеграция, чрез създаване на малки спортни съоръжения (мини спортни игрища) с безплатен достъп, особено в райони в неблагоприятно социално или географско положение, като се отделя специално внимание на малките и изолирани села;

43. подчертава социалната стойност на спортни инициативи като специалните олимпийски игри и параолимпийските игри, благодарение на които се популяризира социалното приобщаване на лицата с увреждания, допринасяйки до голяма степен за тяхната лична самостоятелност и превръщайки ги в основна и активна част от обществото;

44. потвърждава важното значение на създаването на благоприятни условия за ежедневно спортуване и на лицата с увреждания, например чрез предоставянето на финансиране за спортни асоциации, работещи за насочването към спорт на лица с физически, интелектуални или сетивни увреждания, с оглед на закупуване или заменяне на специфично индивидуално оборудване, необходимо за този вид спорт, както и чрез окончателното премахване на архитектурните бариери, за да могат тези лица лесно да ползват съоръженията, където се спортува и където се наблюдават важни спортни прояви; особено с оглед на застаряването на населението би трябвало спортните съоръжения и предлаганите дейности да бъдат все повече съобразявани с нуждите на възрастните хора;

45. предлага да се окаже подкрепа на женския спорт посредством предлагане на равни възможности за достъп до всички индивидуални и отборни дисциплини, създаване на регламенти, както и осигуряване на равен достъп до финансиране за женските спортове и равнопоставено медийно отразяване на срещи, в които се състезават жени от всички възрастови групи; призовава постиженията на жените в различните видове спорт да получават също така признание като тези на мъжете и подчертава необходимостта от недискриминационни правила за състезанията чрез определяне на еднакви наградни фондове за мъже и жени;

46. препоръчва на Европейската комисия да не пренебрегва основната роля на университетите и младежките асоциации и клубове, които трябва да участват в доброто популяризиране на спорта;

Икономическо измерение на спорта

47. подчертава, че около 2 % от световния БВП се създава от спортния сектор, и отбелязва че спортът, спортната индустрия, спортният туризъм и провеждането на спортни прояви се отразяват положително на икономиката и по-специално на туризма и заетостта; подчертава освен това, че тези елементи са от голямо значение за създаването на работни места и за добавената стойност на малките и средните предприятия;

48. оценява ангажимента, поет от Комисията посредством сътрудничеството между държавите-членки за измерване на икономическото отражение на спорта чрез сателитна сметка за спорта, която да филтрира националните сметки за спортни дейности, за да покаже ясно добавената стойност, свързана със самия спорт и произтичаща от свързани с него икономически дейности;

49. препоръчва Европейската комисия да приобщи за участие в създаването на горепосочената сметка местните и регионалните власти като власти, които са в състояние пряко да привлекат за участие както спортистите, така и националните и европейските публични органи и академичните среди;

50. смята, че е от основно значение дейностите в сферата на спорта да се финансират чрез Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР), Европейския социален фонд (ЕСФ), съществуващите рамкови програми на ЕС, свързани със спорта, както и предложената рамкова програма на ЕС за спорта, която ще бъде създадена за следващия бюджетен период на ЕС; във връзка с това призовава за пълноценно използване на възможностите по линия на ЕФРР за подкрепа на спортната инфраструктура и дейности, както и за използване на възможностите по линия на ЕСФ за подобряване на уменията и пригодността за заетост на работещите в областта на спорта;

51. оценява и споделя препоръката на Европейската комисия спортните сдружения да създадат механизми за колективна продажба на медийните права, с цел да се гарантира адекватното разпределение на постъпленията, намалявайки разликата между „богати“ и „бедни“ спортове, при пълно зачитане на правилата на ЕС и на правото на информация за гражданите и посредством механизми за финансова солидарност;

Организация на спорта

52. изразява желание за обявяване и подкрепа на инициативи с пряко отражение върху всички европейски граждани, независимо дали са активно ангажирани със спорта или не – инициативи като „Европейска година на спорта“, организацията на децентрализирани европейски спортни фестивали и Европейски ден на спорта. Тези инициативи биха допринесли за изготвянето на новата европейска политика в областта на спорта;

53. изтъква необходимостта от специална финансова подкрепа от Общността за укрепване на инициативата „Европейска столица на спорта“, която е създадена и управлявана от 1991 г. насам от частни лица и непрекъснато повишава своето въздействие и видимото си присъствие в Европа, по подобие на „Европейска столица на културата“, „Европейска зелена столица“, „Европейска столица на младежта“. Следователно тази инициатива трябва да може да разчита на подкрепата на ЕС, която да даде възможност за по-нататъшното ѝ развитие и наблюдение от страна на Европейската комисия;

54. изразява желание за създаване на насърчителни кампании и/или спортни прояви в подкрепа на дейности по важни социални теми като расизма и ксенофобията, експлоатацията на непълнолетни лица, младежката престъпност, борбата с всички форми на организирана престъпност или важните въпроси, свързани с правата на човека, за които спортът може да играе роля на катализатор по отношение на конкретни идеали, споделени от Европейската общност, осъществени в сътрудничество с различни поколения изтъкнати спортисти;

55. изтъква вече доказаната се ефикасност на системата за международно сътрудничество на полицейските органи, предназначена за опазване на обществения ред при провеждане на големи спортни прояви;

56. подчертава необходимостта от осъществяване на това сътрудничество с полицейските органи и от ефикасно и задължително разширяване на обхвата му до по-важните спортни прояви, провеждани на територията на ЕС, включително и когато в тях участват не само държави-членки, но и държави кандидатки, потенциални кандидатки или трети държави;

57. приветства приемането от някои европейски спортни организации на мерки, които да способстват за честната финансова игра в европейския футбол и да гарантират по-добро спазване на разпоредбите относно вътрешния пазар и конкуренцията;

58. отправя искане Европейската комисия и Съветът да анализират факторите, допринасящи за решението на проблема с уреждането на изхода от спортните срещи;

59. отправя искане да бъде потърсено неговото мнение, когато в рамките на предстоящата консултация на Комисията се разглежда предоставянето на онлайн хазартни услуги;

60. отправя искане проблемите, свързани с разпоредбите относно трансфера на спортните агенти, да бъдат разгледани по ефикасен и решителен начин;

61. отправя искане, с оглед на признатата специфичност на организацията на спорта, да се даде положителна оценка на последиците от евентуалното въвеждане на правила за играчите, формирани в местните отбори за колективни спортове;

Сътрудничество с трети държави и международни организации

62. предлага сферата на международното сътрудничество в спорта да се дефинира по-конкретно, като се обърне особено внимание на страните от Европейския съюз, страните кандидатки и потенциални кандидатки и държавите-членки на Съвета на Европа;

63. подчертава, че местните и регионалните власти, които вече са установили различни форми на сътрудничество и побратимяване с горепосочените страни, могат да играят приоритетна роля за оптимизиране на сътрудничеството въз основа на утвърдени с времето отношения;

Заклучения

64. подчертава необходимостта от по-голямо участие на местните и регионалните власти въз основа на общ дневен ред с Европейската комисия, Съвета и националните спортни органи;

65. приветства факта, че в съобщението се съдържа позоваване на регионалното и местното измерение, включително подкрепата за спортните инфраструктури и устойчивата спортна дейност;

66. подчертава екологичното измерение на спорта, или необходимостта на европейско и регионално равнище да се насърчава адекватното вписване на спортните съоръжения в пейзажа и околната среда посредством екологично устойчиви строителни техники и материали при спазване на строгите стандарти за

енергийна ефективност. Предлага където е възможно да се насърчават спортни инициативи със слабо въздействие върху околната среда, благоприятстващи устойчивата мобилност, по-специално използването на обществения транспорт и превозни средства с човешка тяга, предвиждащи форми за компенсации с цел намаляване или неутрализиране на отражението върху климата на притока на голям брой хора;

67. отправя искане структурните фондове да се използват за подпомагане на спортни програми и инициативи, доколкото те са в тясна взаимовръзка с целите на „Европа 2020“ (интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж). По този начин може да се използва в пълна степен добавената стойност на спорта като инструмент за местно и регионално развитие, обновяване на градската среда, развитие на селските райони, социално приобщаване, пригодност за заетост и създаване на работни места. По тази причина заинтересованите местни и регионални власти, играейки съществена роля във финансирането на спорта и достъпа до спортна дейност, следва да участват по-активно в дискусиите на равнище ЕС по въпроса;

68. предлага посредством местните и регионалните власти да се подкрепи университетска мрежа за насърчаване на политиките в областта на спорта;

69. предлага да се подкрепят, в рамките на ученето през целия живот, новаторски инициативи, свързани с физическата активност в училищата, особено за възрастта между четири и четиринадесет години;

70. отправя искане местните и регионалните власти пряко да участват в изготвянето на проучвания относно икономическото отражение на спортните прояви, като се създаде система за мониторинг и база данни за спорта, с цел анализирани и събиране на данни за различните събития;

71. отправя искане Европейската комисия да включи в по-голяма степен местните и регионалните власти, териториалните структури на националните спортни организации и регионалните браншове на националните олимпийски комитети – където съществуват такива – при организирането на Спортен форум на ЕС или годишни срещи, тъй като тези събития послужиха за основа при включването на дейностите, свързани със спорта, във фондове, програми и инициативи на ЕС.

Брюксел, 12 октомври 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2012 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 310 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	840 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език/езици в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготовителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

